

SUPRANATURAL ÎN MOD NATURAL

Lasă-L pe Isus
să trăiască prin tine

de

Mark și Patti Virkler

Mark and Patti scriu împreună cărți de aproape treizeci de ani. Uneori Mark este autorul și cercetătorul principal, uneori este Patti. Indiferent care dintre ei se ocupă de scrierea propriu-zisă, ei amândoi sunt implicați pe deplin în fiecare proiect, prin discuții, analize, ajustări, confirmări, corecturi și editare. De aceea ei consideră toate cărțile lor ca fiind o muncă de echipă și sunt trecuți ambii ca autori. Această carte este o extindere, o lărgire și o adăugire la adevărurile din *Marea taină* și *Cum să umblăm prin Duhul*, de aceiași autori.

- Să începem cu aspectele din viața reală
- Să adăugăm instruirea din partea lui Dumnezeu
- Să experimentăm transformarea prin puterea Duhului Sfânt

Sumar

Introducere.....	4
Capitolul 1 – Sindromul omului nenorocit	7
Capitolul 2 – Adevărul # 1 – Dumnezeu este totul și în toate	13
Capitolul 3 – Adevărul # 2 – Eu sunt un vas	22
Capitolul 4 – Adevărul # 3 – Nu mai trăiesc eu	28
Capitolul 5 – Adevărul # 4 – Hristos este viața mea	33
Capitolul 6 – Adevărul # 5 – Sunt mort față de Lege	38
Capitolul 7 – Adevărul # 6 – Trăiesc prin Duhul	44
Capitolul 8 – Adevărul # 7 – Trăiesc prin credința că Dumnezeu este Emanuel	50
Capitolul 9 – Să trăim supranatural în mod natural	57
Capitolul 10 – Exemple de personaje biblice care au învățat aceste lecții	62
Capitolul 11 – Abilitățile deprinse în pustie	78
Capitolul 12 – Să recitim Noul Testament	84
Capitolul 13 – O nouă cutie teologică sau experiența întâlnirii divine? ...	95
Apendice A – Poți să auzi vocea lui Dumnezeu	102
Apendice B – Alte cărți pe această temă	106

INTRODUCERE

Salutare, prieteni! Astăzi mergem într-o călătorie.

Unde ne va duce ea este greu de spus, pentru că eu pur și simplu mă voi așeza și vă voi spune câte ceva din povestea vieții mele. Nu am chiar o schiță clară. Presupun că asta se întâmplă din cauză că viața mea nu a fost structurată ca o schiță clară. A fost pur și simplu trăită. Mă întreb dacă este acceptabil să spun o poveste sau dacă trebuie să forțăm viața să intre în margini clare. Nu sunt sigur. De ce să nu încercăm și să aflăm?

Nu intenționez să spun în această carte povestea întregii mele vieți. În schimb vreau să vă spun despre una dintre lecțiile de bază pe care le-am învățat trăind 23 de ani ca creștin, aceea de a trăi „viața înlocuită“, sau de a-L lăsa pe Hristos să trăiască viața Lui prin mine, în loc să trăiesc eu însumi. Am trăit ca creștin 12 ani înainte să descopăr acest adevăr. În acest timp, „eu“ eram cel care trăia. Nu fi confuz și nu te gândi că eram un necreștin care făcea pur și simplu lucruri religioase. Nu, eu îmi predasem viața lui Isus la vârsta de 15 ani. Îi cerusem să fie Domnul și Mântuitorul meu și să mă curățească prin sângele Lui care s-a vărsat. Încercam cât de mult puteam să trăiesc viața creștină și să-I fiu pe plac.

De exemplu, Biblia mi-a spus să-mi iubesc dușmanii, așa că am încercat din răsuputeri (cu ajutorul lui Hristos) să fac asta. Niciodată nu am putut măcar să par că fac asta suficient de bine, oricât aș fi încercat și m-aș fi rugat așa cum știam. Indiferent cărei porunci biblice încercam să mă supun, aveam parte de aceeași luptă și de aceleași succese parțiale și eșecuri parțiale. Nu părea că creștinismul era **atât de supranatural**. Am încercat cât am putut și L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute și împreună am ajuns cât de departe se poate, dar asta era tot. Nu puteam spune că îmi iubesc dușmanii, dar cu siguranță am încercat.

Această revelație a început să se reverse în inima mea. Am descoperit că „eu“ nu mai trăiam. Fusesem răstignit și Hristos trăia! Mi se părea atât de greu să accept asta pentru că, atunci când mă uitam în oglindă, imaginea pe care o vedeam arăta cu siguranță la fel ca mine! A fost nevoie de mai mult de un an pentru ca să-mi îmbibe inima revelația că eu eram doar un vas care conținea pe Altcineva; că eu eram un recipient al vieții lui Hristos; că eram o mlădiță altoită în Vie. Vezi tu, crescusem gândindu-mă că „eu“ trăiam, dar era o iluzie. De fapt, satan,

duhul acestei lumi, avea stăpânire asupra mea. Dar, din moment ce nu am fost suficient de perspicace pentru a vedea asta, am crescut crezând iluzia că „eu“ eram în control. Acum, că eram creștin, încă mă gândeam că „eu“ trăiam, dar acum Hristos venise alături de mine, asistându-mă în viața pe care o trăiam.

Dar, repet, aceasta a fost o iluzie, deoarece Hristos nu doar venise alături de mine să mă asiste, ci El urma de fapt **să fie Viața mea**. „Eu“ urma să nu mai trăiesc.

Eu urma să fiu pierdut în El. Atât de mult talmeș balmeș! Suna ca un jargon religios drăguț. Dar avea foarte puțină semnificație în viața mea. M-am uitat în oglindă. Am văzut cine era acolo. Eram eu, Mark W. Virkler. Nu era Isus. Prin urmare, toare aceste platitudini religioase drăguțe erau doar atât: platitudini religioase. Nu erau cunoaștere revelată care să ardă în inima mea, transformându-mi viața.

Nu erau experiențe. Erau vorbe banale care nu păreau în mod deosebit relevante pentru umblarea mea de creștin din secolul al douăzecilea.

Apoi Dumnezeu a radiat lumina Lui peste aceste cuvinte confuze, care aproape că nu aveau sens, și a transformat umblarea mea. Am devenit împluternicit în mod supranatural să trăiesc mult peste propriile mele abilități, lăsând să se manifeste curgerea de viață din mine. Nu mai aveam nicio limită, ci am început să experimentez puterea nelimitată și abilitatea Dumnezeului Atotputernic revărsându-se prin inima mea. Am devenit **supranatural în mod natural**! Creștinismul a îmbrăcat noi perspective minunate. A devenit mult mai real decât fusese vreodată până atunci. Când am recitat Noul Testament, era o Carte nouă. O vedeam cu ochii deschiși pentru prima dată și nu-mi venea să cred ce citeam.

Cartea aceasta spune povestea modului în care această revelație a intrat în viața mea. Este povestea cuiva care credea că trăiește, și a modului în care Dumnezeu i-a arătat că fusese răstignit cu Hristos și că acum Hristos trăia. Este o poveste care merge dincolo de platitudini și cuvinte religioase și găsește realitatea în Persoana lui Isus Hristos, Domnul nostru. Este povestea trăirii vieții înlocuite. Este povestea despre cum să începi să trăiești natural în supranatural. Este mărturia faptului că noi, ca Biserică a lui Isus Hristos, suntem **topiți în Slavă**.

Fie ca și tu să fii transformat când citești.

Cum să folosești această carte

Această carte include gânduri și întrebări pentru discuții la finalul fiecărui capitol. Îți recomand ca, dacă este posibil, să studiezi această carte cu un grup care se întâlnește

săptămânal pentru a acoperi un capitol sau două. Aceste grupuri ar putea fi Școli Duminicale, grupuri de casă, grupuri de femei sau de bărbați, ore de studiu biblic, servicii de duminică sau miercuri seară. Ar putea fi chiar o serie de predici pastorale în diminețile de duminică. Fixează capitolul ce trebuie citit în timpul săptămânii și adunați-vă pregătiți să discutați despre aplicarea adevărilor acelor capitole în viețile voastre. Întrebările ar trebui să promoveze o discuție aprinsă când vă adunați. Vei vrea să ai un carnet pe care să-l ții cu tine când studiezi. Aici vei nota răspunsurile tale la întrebări, orice întrebări pe care le ai și jurnalul tău personal.

Recomand ca liderul grupului să deschidă seara recapitulând punctele importante indicate la finalul capitolului propus. Poate vrea să accentueze un punct care a fost în mod special semnificativ pentru el. Apoi ar putea deschide discuția pentru ca ceilalți să împărtășească despre conceptele revelante pentru ei. De aici ați putea discuta ca grup pe marginea întrebărilor.

Mă rog ca grupul să intensifice și să grăbească experiența voastră de învățare pe măsură ce inima ta este martoră la faptul că și alții umblă pe aceeași cale a aprofundării întâlnirii spirituale. Binecuvântări în călătoria ta!

1

Sindromul omului nenorocit

Stau în pat, zvârcolindu-mă și răsucindu-mă, fără să fiu în stare să adorm.

Dacă mor în noaptea asta? Mă voi duce în cer? Nu, știam că nu mă voi duce. Frecventasem biserica mea baptistă conservatoare suficient de mult timp cât să-mi dau seama că numai cei care L-au primit pe Isus în inimile lor vor ajunge în cer. Și eu nu am făcut asta. Nu, eu încă voiam să merg „în felul meu“. Mi se părea pur și simplu prea mult să renunț la tot pentru „felul Lui“. Așa că m-am opus, an după an, știind că dacă aș muri aș merge direct în iad.

Noaptea în care Dumnezeu m-a prins

Dar aceasta a fost noaptea mea. Probabil că Dumnezeu m-a nominalizat și le-a spus îngerilor Săi: „Mergeți la acel băiat. Am nevoie de el.“ Oricât m-aș fi zvârcolit și răsucit, nu puteam adormi. Un gând îmi venea mereu în minte: „Dacă arde casa în noaptea asta? Mă voi duce direct în iad.“ Nu puteam să mă scutur de el. Sunt sigur că asta era din cauză că îngerul continua să mi-l șoptească în ureche.

Așa că, în cele din urmă, după câteva ore de presiune angelică neobosită, am cedat, m-am ridicat și am mers jos. Părinții mei erau la o întâlnire a bisericii, așa că m-am așezat pe un scaun în sufragerie pentru a face anunțul când s-ar fi întors ei: îmi dădeam inima lui Hristos.

Aveam cincisprezece ani când am fost botezat și m-am alăturat bisericii noastre baptiste conservatoare. Pocăința mea a fost totală. Încredințarea mea era fermă. Isus era Domnul vieții mele. Eram legat de cer. Uraaa! Am simțit eliberarea din duhul meu. Am simțit pace peste sufletul meu. Știam că eram născut din nou. Eram un copil al lui Dumnezeu.

Căutarea creșterii spirituale și a sfințirii

Am avut o dorință imediată de a mă îmbiba de Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce am și făcut. Un an mai târziu, am decis să-mi dedic viața slujirii cu normă întreagă. Până la vârsta de optsprezece ani, eram înscris la Colegiul Roberts Wesleyan lângă Rochester, New York, unde am petrecut patru ani, fiind pregătit pentru slujirea pastorală. Voiam să-I dau totul lui Dumnezeu. Am lucrat ca pastor de tineret trei dintre acei ani și imediat după absolvire păstoream propria mea biserică.

Viața chiar începea să dea roade. Predicam în fiecare duminică, descoperind în Cuvântul lui Dumnezeu noi adevăruri ce revelau cum să-I plac și să-I slujesc lui Dumnezeu mai eficient.

Săptămână după săptămână împărtășeam cu adunarea mea aceste lucruri, învățând-o cum să trăiască mai eficient pentru Dumnezeu. Am studiat sfințenia și neprihănirea, mărturisirea și rugăciunea și nevoia de a ne iubi dușmanii. Am dat învățătură despre dărnicie și zeciuală și acte de caritate și despre cum să devii liber din punct de vedere financiar.

Am organizat echipe de mărturie și am mers din ușă în ușă. Am organizat sesiuni de rugăciune dimineața devreme și am pus deoparte zile pentru post. Am dat învățătură despre a deveni curat cu inima, a dezvolta valoare de sine, despre principiul blândeții și despre a dezvolta prioritățile lui Dumnezeu. Am învățat despre renunțarea la păcatele limbii, devenind ca Isus, despre dărâmarea întăriturilor. Am predat o serie despre trăirea creștină în casă și despre cum să dezvolți obiceiuri corecte referitoare la alimentație. Am dat învățătură despre credincios și Lege, despre cum să vindeci depresia, despre fericiri și despre biruirea poftelor și a adulterului. Și lista continuă cu multe altele.

Povara a devenit grea

Apoi s-a întâmplat ceva ciudat. Unul dintre diaconii mei s-a așezat jos lângă mine într-o zi, în timpul studiului meu, și mi-a spus: „Mark, nu vreau să mai aud predici. Nu pot să fac nici măcar lucrurile pe care știu acum să le fac, și dacă voi auzi mai multe nu voi face decât să mă simt și mai vinovat în legătură cu modurile în plus în care Îl dezamăgesc pe Dumnezeu.” I-am înțeles problema. Și eu simțeam asta. Părea că, indiferent cât de mult făceam pentru Dumnezeu, niciodată nu era suficient. Dar ce puteam face? Eu eram un predicator; trebuia să predic. Nu mă puteam opri din predicat doar pentru că firea mea plâpândă nu putea păzi toate poruncile lui Dumnezeu pe care le descoperea în Cuvânt.

Nu, trebuie să predic. Dar ceva trebuia schimbat. Povara devenise grea. Erau atât de multe lucruri de făcut dacă voiam să fiu un bun creștin, era imposibil să mi le amintesc pe toate. Și când descopeream unul pe care uitasem să-l fac simțeam imediat vinovăție și condamnare. Isus spusese că jugul Lui era ușor și că povara Lui era ușoară, dar mie sigur nu mi se păreau foarte ușoare! Mi-am amintit că atunci când am fost mântuit m-am simțit destul de ușor. Dar imediat ce am început să studiez ce așteaptă Dumnezeu de la mine lucrurile au devenit repede grele.

Evident, Isus nu a înțeles că, atunci când trăiești într-o fire atât de fragilă ca a mea, viața nu e atât de ușoară pe cât I se pare Lui. Sau gestionasem eu cumva greșit creștinismul, făcând ca ceea ce trebuia să fie ușor să fie greu și dificil? - mă întrebam eu.

Sindromul omului nenorocit

Creștinismul nu doar că devenise greu și împovăraător pentru mine din cauză că erau atât de multe lucruri pe care să-mi amintesc să le fac, dar am și descoperit că atunci când am încercat să fac multe din lucrurile pe care Dumnezeu voia să le fac firea mea protesta strigând: „Fă-mă pe mine!“ Am zis „tu *vei* face asta...” și imediat am intrat într-o bătălie.

Să luăm iubirea dușmanilor, de exemplu. Cineva m-ar ataca în vreun fel (fără să înțeleagă, desigur, importanța, dragostea, devoțiunea și curăția mea!), ridicându-se împotriva mea cu bârfă și calomnie. Firea mea s-ar ridica și ar spune: „E în regulă, Domnule Perfect, crezi că ești atât de tare, lasă-mă să-ți spun unul-două lucruri!“ Apoi ar începe bătălia.

Amintindu-mi că legea lui Dumnezeu spune că trebuie să-mi iubesc dușmanii, mi-aș pune un zâmbet pe față, mi-aș pregăti voința și aș spune: „Îl vei iubi pe acest nenorocit, chiar dacă asta te-ar omorî“.

Ei bine, de obicei mă omora. Firea mea se lupta și tuna și fulgera și striga și urla și avea un atac magnific. Dar, din moment ce Dumnezeu mi-a dat o voință puternică, în cele din urmă ea domina și, cel puțin în exterior, spuneam cuvinte iubitoare, amabile. Nu că interiorul meu simțea toată această iubire. El era mai mult mort, pentru că îi spusese: „Tu vei muri față de această mânie pe care o simți“.

Ca rezultat, în cele din urmă eram foarte, foarte mort pe dinăuntru, în timp ce pe dinafară zâmbeam, spuneam cuvinte iubitoare și făceam fapte iubitoare. Acesta nu părea să fie tocmai modul în care trebuia să funcționeze creștinismului! Dacă îmi amintesc bine, eu trebuia să simt dragoste, bucurie, pace și răbdare pe dinăuntru, în loc de mânie și moarte.

Față în față cu închinarea la voință

Apoi soția mea a complicat și mai mult situația. Patti mi-a spus într-o zi: „Creștinismul funcționează doar pentru cei care au o voință puternică. Nu funcționează pentru oamenii cu voință slabă.“

Vezi tu, voința lui Patti părea mai slabă decât a mea și ea era mult mai predispusă să cedeze îndoielii sau depresiei sau altor emoții negative, în loc să le țină înăuntru și să le zdrobească prin lovituri, așa cum puteam face eu. Afirmatia ei m-a rănit profund. Știam că creștinismul trebuie să poată funcționa pentru toți, pentru cei care au voințe mai slabe, ca și pentru cei mai puternici.

Am devenit confuz

Acum eram confuz, ceea ce e grozav, pentru că am învățat că starea de confuzie este primul pas spre revelație. Abordarea mea despre creștinism nu era corectă? Putea ea să fie fundamental greșită? Cu siguranță speram că nu, pentru că petrecusem zece ani în calitate de creștin construind această cale.

Dar produsul final al fieții mele în acest punct părea foarte similar cu strigătul de frustrare al lui Pavel din Romani capitolul șapte.

Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc. Acum, dacă fac ce nu vreau (...) nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc dar în mine legea aceasta, că răul este lipit de mine, cel care vrea să facă binele. Fiindcă după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu. Dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? (Romani 7:15, 20-24)

Exact la asta ajunseseam, la același **sindrom al omului nenorocit**. La război cu mine însumi. Încercând mereu să fiu bun. Încercând mereu să fac ce trebuie. Simțind fie războiul interior, fie moartea interioară, combinate cu o lipsă de dragoste, bucurie și pace. Știam că creștinismul trebuie să fie mai mult de atât. Era aceasta viața din belșug despre care vorbea Dumnezeu – un om care se luptă constant și este mereu în război interior cu sine însuși?

Dacă asta era, e mai degrabă dificil să îl exporti. M-aș putea imagina spunându-i unui ne-creștin „Îl poți accepta pe Isus ca Domnul și Mântuitorul tău și să devii ca mine, plin de război interior, vinovăție, tensiune și condamnare“. El, desigur, mi-ar spune „Nu, mulțumesc, am destule probleme pe cont propriu“. Așa că am încetat să mărturisesc pentru că experiența

mea nu era vrednică să fie transmisă mai departe. Și am spus: „Doamne, Te rog să mă înveți ce fac greșit“.

Zorii revelației a ceea ce se întâmplă ce fapt la mântuire

Dumnezeu a început să aducă în viața mea cărțile, învățătorii și experiențele corecte și în următoarele luni m-a învățat șapte adevăruri care m-au eliberat de vinovăție, condamnare, război, tumult interior și de Lege. Ele sunt următoarele:

Adevărul # 1 – Dumnezeu este Totul și în Toate

Adevărul # 2 – Eu sunt un vas

Adevărul # 3 – Nu mai trăiesc eu

Adevărul # 4 – Hristos este viața mea

Adevărul # 5 – Sunt mort față de Lege

Adevărul # 6 – Trăiesc prin Duhul (*rhema* și viziune)

Adevărul # 7 – Trăiesc prin credința că Dumnezeu este Emanuel

În următoarele șapte capitole vom examina ce m-a învățat Dumnezeu despre fiecare din cele șapte adevăruri de mai sus, care au eliberat puterea divină a Dumnezeului Atotputernic prin fuziunea Duhului Lui Sfânt cu duhul meu.

Recapitulare a punctelor importante din Capitolul Unu

- Experiența mântuirii aduce cu ea un sentiment de pace, bucurie și ușurare.
- Adesea, când cineva începe să studieze Biblia și vede poruncile lui Dumnezeu pentru viața lui, se întoarce o senzație de greutate când vede că este dificil să asculte de toate poruncile pe care le descoperă.
- Adesea există un război interior când cineva își descoperă firea luptându-se împotriva duhului lui în efortul de a fi sfânt.
- Asta duce la ceea ce Pavel numește „sindromul omului nenorocit“.
- Aducă alte idei care au fost importante pentru tine. Folosește jurnalul tău separat.

Gândeți-vă și discutați

- Amintește-ți propria experiență a mântuirii. Ia câteva minute pentru a o împărtăși cu grupul tău. Dacă cineva din grup nu a avut niciodată o experiență a mântuirii, întreabă-i dacă ar vrea să-L primească pe Isus ca Domnul și Mântuitorul lor. Dacă da, condu-i la mântuire.

- Ai experimentat vreodată războiul interior și lupta despre care am discutat în acest capitol? Dacă da, împărtășește puțin din experiența ta cu grupul tău.

- Ai căzut vreodată în închinare la voință, adică în dependență de puterea voinței tale pentru a realiza lucruri? Discută asta cu grupul. Dacă nu trebuie să ne folosim voința pentru a ne ridica împotriva păcatului, cum ar trebui să ne folosim voința?

- Experimentezi condamnare sau ai ajuns în locul lipsei condamnării despre care se vorbește în Romani 8:1? Dacă experimentezi condamnare în viața ta, ce cauzează asta? Cum e posibil să o învingi? Trăind o viață perfectă? Care sunt șansele să faci asta?

- Ai găsit o cale de scăpare de sindromul omului nenorocit despre care vorbește Pavel la finalul capitolului 7 din Romani, sau însă ești prins în această problemă? Dacă ai găsit o cale de scăpare, descrie-o grupului în cât mai multe detalii posibil.

- **Scrie în jurnal** – Notează această întrebare într-un jurnal separat: „Doamne, ce vrei Tu să-mi spui despre adevărurile din acest capitol?” Dacă nu ești familiarizat cu jurnalul așa cum vorbește autorul despre el, citește cartea lui *Cum să auzi vocea lui Dumnezeu* sau *Dialog cu Dumnezeu*, care dau învățătură în profunzime despre acest proces. (*Cum să auzi vocea lui Dumnezeu* are o abordare specifică celor care folosesc mai mult partea stângă a creierului, logică, utilizând principii generale, în timp ce *Dialog cu Dumnezeu* este mai specifică celor care folosesc partea dreaptă a creierului și mai orientată spre poveste). Jurnalul este pur și simplu notarea rugăciunilor tale și a răspunsurilor lui Dumnezeu, așa cum a făcut David în Psalmi. Notează ce-ți vorbește Dumnezeu prin intermediul jurnalului într-un caiet special. Dacă nu este prea personal, poate vrei să citești câteva idei în grupul tău mic.

Acest lucru va fi ziditor și încurajator pentru toți cei care aud și în același timp îți va confirma faptul că într-adevăr Domnul este Cel care îți vorbește, dacă ceilalți din grup recunosc calitatea jurnalului tău. Asigură-te că începi fiecare intrare din jurnal cu o întrebare scrisă în partea de sus a foii albe. Simplul fapt de a nota întrebarea este adesea stimulul care grăbește deschiderea ta pentru a primi răspunsul. Vezi Apendicele A pentru o scurtă trecere în revistă a celor patru chei pentru a auzi vocea lui Dumnezeu.

2

Adevărul # 1

Dumnezeu este Totul și în Toate

Da, creștinismul înseamnă mai mult decât „sindromul omului nenorocit“ despre care vorbește Pavel în Romani capitolul șapte. Pavel însuși descrie calea de ieșire în Romani opt. Vom încerca să urmăm această cale în următoarele capitole.

Cum Îl vedem pe Dumnezeu?

Prima revelație care trebuie să se nască în inimile noastre este revelația a ceea ce este Dumnezeu. Este El un mare Potentat în cer? Este o Ființă impersonală sau este interesat de cel mai mic aspect al vieții noastre? Vede El lumea dintr-o perspectivă detașată, sau este implicat intim în fiecare funcție a ei?

În starea mea confuză, obișnuiam să cred că Dumnezeu este Unul care are putere și forță și dragoste și pace. Îl vedeam ca pe Unul care avea numeroase atribute de care eu aveam nevoie. Îi ceream adesea aceste lucruri, spunând: „Dumnezeule, Te rog să-mi dai...“ L-am văzut pe Dumnezeu mai degrabă distant și mă uitam în sus și strigam după El și Îl imploram să vină să mă întâlnească. Adesea mă simțeam separat de El. El era acolo, eu eram aici. El era acolo sus, eu eram aici jos. El era Cel Sfânt, eu eram cel nesfânt. Aveam nevoie să fiu întărit de El.

Umanism creștin – eu trăiesc

Uneori puteam chiar să uit să mă uit la El. Îmi foloseam propria putere și propria forță pentru a realiza acele lucruri cu care simțeam că mă pot descurca. M-am gândit: „De ce să-L deranjez pe Dumnezeu cu astfel de lucruri triviale?” Așa că, deși îmi aminteam să-L rog, uneori nu făceam asta, pentru că sigur El avea lucruri mai importante de făcut decât să glumească pe marginea acestor subiecte mărunte.

În plus, El mi-a dat puterile naturale să fac asta eu însumi.

Deci mergeam înainte și trăiam așa.

Dumnezeu a început să demoleze aceste noțiuni greșite și jumătăți de adevăruri și mi S-a revelat în moduri în care nu-L mai văzusem niciodată până atunci.

El este Dumnezeu Atotputernic

Prima observație pe care mi-a dat-o a fost că El este Dumnezeu Atotputernic! Asta este ceva de spusese ani de zile, dar niciodată nu mă gândisem cu adevărat. Ce înseamnă că Dumnezeu este Dumnezeu Atotputernic? Cât de multă putere Îi conferă asta?

Cât de mult lasă pentru mine, pentru satan, pentru alții?

Ai ghicit? Am decis că a fi Atotputernic trebuie să însemne că El are toată puterea din univers. Asta înseamnă că dacă este exprimată vreo putere, ea este expresia lui Dumnezeu care are toată puterea. Nu că Dumnezeu este autorul răului. Aceasta este o problemă diferită, pe care o putem discuta într-un minut. Nu, ce spun eu este că inclusiv respirația păgânului care blestemă numele Dumnezeului Atotputernic i-a fost dată de mâna Dumnezeului Atotputernic. Dacă Dumnezeu ar îndepărta puterea Lui susținătoare, viața păgânului s-ar stinge. Dumnezeu este totul și în toate.

Dacă pretinzi că ai toată puterea, trebuie să ai toată puterea, altfel, desigur, ești un mincinos. Un lucru pe care îl știu este că Dumnezeu nu este un mincinos. Prin urmare, dacă El spune că are toată puterea în univers, atunci eu cred că El are toată puterea.

Totuși, Dumnezeu nu a spus că El are toată puterea, nu?

Să ne întoarcem să citim Geneza 17:1.

Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană.”

Spune asta că El are toată puterea? Nu cred. Ce spune asta? Spune că El **ESTE** toată puterea. Este o diferență între **a avea** toată puterea din univers și **a fi** toată puterea din

univers? Dacă am ceva, ți-l pot da ție. Dacă *sunt ceva ce tu vrei sau de care ai nevoie, atunci trebuie să mă dau pe mine însumi ție.*

Nu „are“, ci „este“

Dumnezeu nu **are** toată puterea din univers. El **este** toată puterea din univers. Prin urmare, dacă eu manifest putere, pe Cine manifest eu? Ai ghicit – pe Dumnezeu! Dacă manifesti putere sau forță în viața ta, pe Cine manifesti? Așa e, pe Dumnezeul Atotputernic, pentru că orice manifestare a puterii și forței este o manifestare a Dumnezeului Atotputernic. Când ridic mâna dreaptă, a Cui putere se manifestă, a mea sau a lui Dumnezeu? Am eu vreo putere sau tărie a mea? Nu dacă Dumnezeu o are pe toată. Prin urmare, puterea lui Dumnezeu este cea care se manifestă.

Dacă Dumnezeu **are** putere, atunci Îl pot ruga **să îmi dea și mie**, ca pe un produs. „Am nevoie de acest produs. Doamne, Te rog, vrei să mi-l dai? El poate fi acolo și eu pot fi aici, și El îmi poate da unele dintre lucrurile pe care I le cer. Dar, dacă Dumnezeu **este toată puterea** și eu am nevoie de putere, atunci trebuie să-**L rog să fie prezent**, manifestându-Se în acea situație. Voi spune: „Dumnezeule, Te recunosc ca Emanuel, Dumnezeu cu mine. Ți mulțumesc pentru că viața și puterea Ta sunt prezente și curg în această situație. Rostesc o eliberare deplină a puterii și forței Dumnezeului Atotputernic peste situația dinaintea mea.“ Poate te întrebi de ce trebuie să chemi această eliberare a puterii și prezenței lui Dumnezeu. Răspunsul este că Dumnezeu S-a limitat în mod voluntar pe Sine Însuși la cererile copiilor Lui (Ezechiel 22:30,31) pentru că El ne are în tabere de pregătire, învățând cum să biruim vrăjmașul și să domnim ca împărați și preoți cu El în slavă.

Chiar și atunci când oamenii au ales să folosească puterea lui Dumnezeu și să facă rău cu ea, este totuși puterea lui Dumnezeu? Sunt ei încă slujitorii Lui? El este totul și în toate. De exemplu, gândește-te la Nebucadnețar, Hitler al Vechiului Testament, care a distrus națiuni și le-a luat prizoniere. Era el slujitorul lui Dumnezeu?

Dar puterea omului rău?

În Isaia 10:5-7 Dumnezeu vorbește și spune: *Vai de asirian, **nuiava mâniei Mele**, care poartă în mână toiagul urgiei Mele! I-am dat drumul împotriva unui neam nelegiuit, l-am trimis împotriva unui popor pe care sunt mâniat, ca să-l prădeze și să-l jefuiască, să-l calce în picioare ca noroiul de pe ulițe. Dar el nu judecă așa și nu acesta este gândul inimii lui, ci el nu se gândește decât să nimicească, decât să prăpădească neamurile cu grămada.*

Chiar și împăratul rău al Asiriei era slujitorul lui Dumnezeu, împlinind voia lui Dumnezeu. S-a recunoscut el pe sine însuși ca slujitor al lui Dumnezeu care face voia lui Dumnezeu? Nu în timpul vieții tale! El s-a gândit că era **un om care realizează totul prin propriile eforturi**, exercitându-și propria putere minunată. El nu se putea uita la realitatea adevărată prin aparențe sau prin realitatea de la suprafață. Auzi ce spune el:

*„Prin puterea **mâinii mele** am făcut aceste lucruri și prin **înțelepciunea mea**, căci **sunt priceput; am împins înapoi hotarele popoarelor și le-am jefuit vistieriile și, ca un viteaz, am dat jos pe cei ce ședea pe scaunele lor de domnie. Am pus **mâna** pe bogățiile popoarelor ca pe un cuib și, cum se strâng niște ouă părăsite, așa **am strâns** eu tot pământul: niciunul n-a mișcat vreo aripă, nici n-a deschis ciocul ca să ciripească. (Isaia 10:13,14).***

Care este versiunea lui Dumnezeu despre aceeași poveste?

Ei bine, Dumnezeu are o înțelegere ceva mai fermă a realității, așa că El stabilește măsura corectă, răspunzând aroganței lui Nebucadnețar prin a întreba:

Se fâlește oare securea împotriva celui ce se slujește de ea? Sau se mândrește fierăstrăul față de cel ce-l mânuiește? Ca și cum nuiaua ar mișca pe cel ce o ridică, parcă toiagul ar ridica pe cel ce nu este de lemn! De aceea Domnul Dumnezeul oștirilor va trimite ofilirea prin războinicii lui cei voinici și între aleșii lui va izbucni un pârjol, ca pârjolul unui foc (Isaia 10:15,16).

Versiunea lui Dumnezeu asupra realității este destul de diferită de a lui Nebucadnețar.

Dumnezeu crede că Nebucadnețar este doar un topor în mâna Lui și nu crede că Nebucadnețar ar trebui să se laude deloc în legătură cu faptul că **puterea lui** a făcut vreunul din lucrurile acestea. De aceea, pentru a-l ajuta pe Nebucadnețar să vadă, Dumnezeu îi va trimite o slăbiciune a sufletului.

Cum vine asta o versiune diferită a realității?

Acum este momentul să descopăr cât de fermă este înțelegerea pe care o am eu asupra realității. Văd eu că toată puterea este Dumnezeu în acțiune, sau mă văd pe mine și pe satan și soarta guvernând universul? Cred eu cu adevărat că El este Regele Regilor și Domnul Domnilor, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, sau cred că „eu“ am propria mea putere și satan are propria lui putere?

Ce vezi tu? Cât de clară este înțelegerea realității pe care o ai tu?

Problema „puterii“ care este folosită pentru rău

Întorcându-ne la întrebarea „Cum poate Dumnezeu să fie suveran peste rău?“, propun să luăm în considerare titlul Său de Rege al Regilor și Domn al Domnilor. Dacă Dumnezeu este cu adevărat Rege peste toți regii acestui pământ și Domn peste toți domnii acestui pământ, nu este El suveran peste rău? Nu sunt unii dintre acești regi niște regi răi? Și nu sunt unii dintre acești domni niște domni răi? Dacă un om alege să folosească puterea lui Dumnezeu din el în sens contrar, să o folosească pentru rău în loc să o folosească pentru bine, înseamnă asta mai puțin că puterea lui Dumnezeu este cea care e folosită? Pentru că omul încearcă să acționeze pe cont propriu contra planului lui Dumnezeu pentru viața lui, înseamnă asta că Dumnezeu nu mai are control asupra lui?

Mă gândesc la frații lui Iosif care au fost mânați de gelozie, mânie și invidie să-l vândă pe Iosif în Egipt. Nu mai era Dumnezeu în controlul acțiunilor lor acum, că ei căutau să folosească invers puterea Dumnezeului Atotputernic și să folosească puterea mâinii lor drepte pentru a distruge în loc să o folosească pentru a vindeca? Ce crezi?

Iosif era un văzător. El era unul care putea vedea scopurile lui Dumnezeu și, când s-a uitat să vadă, a văzut că Dumnezeu încă domnea, chiar și atunci când frații lui au ales să folosească puterea lui Dumnezeu din ei în sens contrar. El a spus:

Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume, să scape viața unui popor în mare număr (Geneza 50:20).

Vezi asta profund în umblarea ta prin viață? Poți vedea că inclusiv puterea omului rău este puterea lui Dumnezeu în acțiune, care este pur și simplu folosită invers, și totuși este sub controlul lui Dumnezeu? Cum crezi că cineva este capabil să vadă atât de profund? Încercăm noi să gândim astfel? Nu cred. Mintea mea nu este atât de vastă, înțelegerea mea nu este atât de mare. Eu aș avea o cădere nervoasă dacă m-aș gândi că trebuie să fiu atât de deștept. Mai degrabă mă rog. Spun: „Dumnezeule, te rog să-mi vorbești și să-mi arăți ce se întâmplă!“ Și El începe să-mi vorbească în jurnalul meu, oferindu-mi revelație și înțelegere care întrece de departe orice mi-am imaginat sau am visat eu vreodată. Așadar, eu devin mai înțelept și nu încep să am o minte mai vastă ascultând vocea Celui Înțelept și Vast din mine. Mult mai simplu, nu-i așa, decât să încerci tu însuși să fii ca Dumnezeu? Doar lasă-L pe Dumnezeu să fie Dumnezeu în tine. Odihnește-te în brațele Lui. Încetează lucrările tale și intră în odihna Lui (Evrei 3 & 4).

Pentru următorul proiect, ia în considerare cazul unei mulțimi mânioase care strigă: „Răstignește-L! Răstignește-L!“ și pe Pilat cel lipsit de caracter care nu a luat apărarea neprihănitului.

Apoi uită-te la perspectiva lui Dumnezeu asupra întregii zile, așa cum este consemnată în Fapte 4:27,28.

Dumnezeu este Dragoste

Iată un altul dintre atributele lui Dumnezeu; sau este chiar El? Dumnezeul Căruia mă închin eu are dragoste să-mi dea, sau El este Dragoste? Dacă am nevoie de dragoste și vin să-L rog să-mi dea și mie, cer greșit, sau mă rog corect? Tu ce crezi?

Eu cred că cer greșit. Cred că o astfel de rugăciune se poate sprijini pe neînțelegerea foarte mare a cine este Dumnezeu și cine suntem noi. Din moment ce în acest capitol nu vorbim despre **cine suntem noi**, vom păstra această discuție pentru mai târziu.

Însă noi vorbim despre **cine este Dumnezeu**, deci să vedem ce spune Ioan despre El.

Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el (I Ioan 4:16).

Dacă am nevoie de dragoste, am nevoie de ceva ce Dumnezeu are, sau am nevoie de ceva ce Dumnezeu este? Dacă am nevoie de ceva ce El are, pot să-I cer asta. Dacă am nevoie de ceva ce El este, atunci am nevoie să-L cer **pe El** să Se reverse din inima mea prin Duhul Sfânt.

Nu un program de îmbunătățire de sine, ci un program de înlocuire

Ți-ai putea zice: „E doar o chestiune de cuvinte, știi tu, felul în care o spui“. NU, NU, NU! Nu este doar o chestiune de cuvinte. Niciodată nu m-aș bate pentru un cuvânt.

Lupta mea este să văd că tu ai experiențele cu Duhul Sfânt pe care Dumnezeu a intenționat să le ai. Diferența dintre cele două rugăciuni de mai sus este diferența dintre noapte și zi, dintre creștinism și religie, dintre Dumnezeu și satan.

Dacă îți amintești, satan este cel ce a spus: „Puteți fi ca Dumnezeu“. El este cel ce mă ispitește constant să dezvolt în mine caracteristici ca ale lui Dumnezeu. „Vei fi ca Dumnezeu...“ (Geneza 3:5), spune satan. Roagă-te intens și încearcă din răspuțeri să devii ce vrei să devii sau ce crezi că ar trebui să devii. Încearcă, încearcă, încearcă! Cel mai bun

răspuns la aceste gânduri demonice este „Duceți-vă înapoi de unde ați venit!“, pentru că ele au venit direct din groapa iadului.

Dacă Dumnezeu nu caută un program de autoîmbunătățire în care eu să pot lucra din greu să devin neprihănit și iubitor și cunoscător și orice altceva, atunci ce fel de program rulează Dumnezeu? Este un program de înlocuire în care El mă înlocuiește pe mine cu El Însuși, și eu devin ascuns în Hristos, care a devenit Viața mea. El scapă de conștiința mea de sine și o înlocuiește cu conștiința de sine a lui Dumnezeu.

O mlădiță din viță nu este conștientă de ea însăși. Ea este conștientă de faptul că este parte a unei vițe și că **râul ei de viață izvorăște încontinuu din vița care este inima vieții ei.** Vom vorbi mai mult despre asta într-un capitol viitor. Îngăduie-mi să spun doar că noi nu jucăm mumble jumble (*un joc într-o limbă confuză sau fără sens*) cu cuvinte. Noi vorbim despre două moduri total diferite de a trăi.

Dumnezeu este dragoste și când am nevoie de dragoste ce trebuie să experimentez este curgerea lui Dumnezeu în mine. Atât este de simplu. Așa că Îl rog să curgă, ațintindu-mi privirile la El și acordându-mă la Râul spontan care țâșnește în inima mea. Și aproape sigur Dumnezeu curge prin viața mea. Este foarte diferit de a-mi aținti privirea asupra mea și de a spune: „Dumnezeule, ajută-mă“.

Pacea lui Dumnezeu sau Dumnezeul păcii

Acum să ne referim la o altă caracteristică a lui Dumnezeu. Dumnezeu are pace. Sau El este pace (Filipeni 4:7,9)? Știu că sunt multe momente în care am nevoie de pace și când vin la El în timpul meu de rugăciune, foarte tulburat, El îmi spune în jurnalul meu „Mark, fii pe pace, Eu sunt aici“. Probabil că mi-a spus de mii de ori să fiu pe pace pentru că El e acolo, până când, în cele din urmă, am decis să fiu pe pace pentru că Dumnezeu era acolo. Din punct de vedere teologic eu știam că Dumnezeu este Emanuel, Dumnezeu cu mine. Dar este una să ai un adevăr teologic și cu totul alta să ai o experiență vie. Prin experimentarea lui Dumnezeu ca persoană, prin întâlnirea continuă a jurnalului, am ajuns în cele din urmă să fiu scos din trăirea în adevărurile mele teologice și am învățat să trăiesc în și pe baza părtășiei cu Duhul Sfânt (2 Corinteni 13:14).

Repet, satan a fost cel care ne-a ispitit să trăim pe baza pomului cunoștinței, să încercăm să devenim noi înșine ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul. Noi am încercat să trăim în felul lui satan și acum avem 2.300 de denominații care au deosebit fiecare binele de rău și și-au organizat propriile tabere în jurul cunoașterii lor. 2.300 de tabere dovedesc foarte bine că

facem ceva greșit, pentru că Isus a spus că noi trebuie să fim una. Și singurul mod de a fi una pe care îl cunosc este să nu mai mănânc din pomul din care Dumnezeu mi-a interzis să mănânc, pomul cunoștinței binelui și răului (de exemplu, să încetez să trăiesc în minea mea) și să încep în loc să trăiesc pe baza pomului vieții, care, desigur, este El, Isus, Vița, și noi suntem mlădițele. Am învățat să trăiesc pe baza curgerii spontane a lui Dumnezeu din inima mea pe care o notez în jurnalul meu, și nu pe baza proceselor mele de gândire.

Vom vorbi mai mult despre asta într-un capitol viitor. Deocamdată este suficient să spunem că nu căutăm o teologie despre cine este Dumnezeu. Căutăm o curgere a Dumnezeului Atotputernic în inimile și duhurile noastre. În cele din urmă încep să realizez că Dumnezeu este totul și în toate și că Hristos este viața mea.

Punctele importante din Capitolul Doi

- Dumnezeu este mai mare decât am crezut.
- Dumnezeu este Atotputernic.
- Dumnezeu este Dragoste.
- Dumnezeu este Pace.
- Am nevoie de Dumnezeu.
- Nu am nevoie de Dumnezeu să-mi dea unele dintre atributele Lui, am nevoie de El să fie viața mea.
- Notează în jurnalul tău alte puncte care te-au ajutat în mod special.

Gândeți-vă și discutați

• Cum Îl vezi pe Dumnezeu? Acest capitol a adus provocări modului în care Îl vezi pe El? Dacă da, în ce fel? Descrie orice schimbare prin care treci.

• Ai fost învățat să mănânci din pomul cunoștinței sau din pomul vieții? Cum trăiește cineva pe baza pomului cunoștinței? Cum trăiește cineva pe baza pomului vieții?

• Jurnalul este o activitate constantă în viața ta? Ești tu, ca David și alte personaje din Scriptură, capabil să scrii lucrurile despre care îți vorbește Dumnezeu? Ți se pare important să poți face asta? Ar umple asta vreo nevoie pe care o simți în viața ta?

• Trăiești pe baza unei teologii despre Dumnezeu, sau a unei experiențe cu El? Pe baza a ce au trăit fariseii? Este acceptabil să trăiești pe baza experienței sau trebuie să trăim pe baza teologiei? (Cei care vor o înțelegere mai profundă a acestei dileme și o soluție bine organizată și practică le pot găsi în *Să-L experimentăm pe Dumnezeu*, de același autor.)

- Meditează la următoarele versete în lumina adevărilor din acest capitol. Poate vei vrea să notezi reflecțiile pe care le faci în rugăciune într-un caiet separat. Evrei 11:3; Coloseni 11,17; Fapte 17:28; 1 Corinteni 1:30; Coloseni 3:4.

- Referitor la tema Dumnezeului Atotputernic, citește Isaia 45:5-7 (și versetele din jurul acestora); Psalm 75: 6,7; Proverbe 21:1; Romani 8:28; Romani 13:1-5; Efeseni 5:20; 1 Tesaloniceni 5:18.

- **Jurnal** – Întreabă-L pe Dumnezeu ce vrea să-ți spună despre adevărurile din acest capitol. Notează ce îți spune El într-un caiet separat (jurnal). (Asigură-te că scrii întrebarea ta în partea de sus a paginii ca metodă de a sugera deschiderea ta spre curgerea divină.) Dacă nu este prea personal, vino pregătit să citești din jurnal în grupul tău mic. Și îți mulțumesc pentru că dorești să-ți împărtășești inima cu alții. Bogăția de binecuvântări ale lui Dumnezeu să fie peste tine.

3

Adevărul # 2

Eu sunt un vas

Cum te vezi pe tine însuși? Ești puternic, inteligent, înțelept, iubitor, grijuliu, ospitalier, curajos? Poți să iei decizii singur? Poți să te gândești clar la anumite lucruri?

Ești capabil să funcționezi eficient în viață? Faci efortul să te descurci într-un mod matur în situațiile de presiune din jurul tău? Ai învățat să le gestionezi? Cum te vezi pe tine însuși?

Mi-a luat mult timp să înțeleg cine eram „eu“. Mult timp m-am gândit că „eu“ chiar eram ceva: mai degrabă inteligent, bine informat, puternic; capabil să iau propriile mele decizii; capabil să gândesc clar și să iau hotărâri înțelepte; în stare să inițiez acțiuni când sunt chemat să fac asta; capabil să mă rog pentru un prieten când sunt solicitat să fac asta; capabil să-mi trăiesc viața; capabil să-mi dau viața; capabil să acționez.

Știam că înainte de a-mi preda viața Domnului eram cineva care **își văzuse de drumul lui** (Isaia 53:6). Dar acum intenționez să merg pe drumul lui Dumnezeu. Intenționez să-mi trăiesc viața pentru El. Acum intențional să-L slujesc pe El, să-L iubesc pe El și să mă închin Lui. Am umblat din poartă în poartă dându-mi mărturia pentru că voiam să le spun altora despre El. Mi-am acordat voința să biruiesc păcatul din viața mea și să trăiesc sfânt înaintea Lui.

Oricum, dacă vei observa, cuvântul „eu“ este în centrul fiecărei propoziții din ultimul paragraf. Nu numai cuvântul „eu“ este acolo, ci conceptul de „eu“ este chiar mai puternic acolo.

„**Eu**“ sunt cel care face... Eu am trăit... Eu am inteligență... Eu am puterea voinței... Eu am puterea...

Întreaga mentalitate se bazează pe o înțelegere greșită a cine sunt eu. Eu nu sunt un pachet în sine. Eu nu sunt complet în mine însumi. Eu nu sunt o unitate care se poartă pe sine. Eu sunt incomplet pentru că sunt gol. **Eu sunt un vas!**

Un vas?

„Un vas?“, vei întreba.

Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi (2 Corinteni 4:7).

Da, un vas! Acum, trebuie să mă gândesc la asta un minut.

Care este singurul scop al unui vas? Singurul scop al unui vas este să conțină ceva. Vrei să spui că singurul motiv pentru care eu exist este să conțin ceva? Doar stau jos și mă las să fiu umplut de ceva? Nu, nu înghit asta.

Nu sunt de acord să caut vreo putere sau prezență mistică ori spirituală care să curgă prin mine. Îmi place să arăt că „eu“ pot sta pe propriile picioare și că „eu“ pot face ceva cu propria mea putere. Pot să mă rog cu propria mea gură. Pot să iubesc, pot să urăsc, pot... Orice ai numi, eu pot face.

Nu, doar crezi că poți pentru că ai căzut în înșelarea pe care satan a oferit-o în Grădina Edenului, unde le-a spus lui Adam și Evei că decât să trăiască pur și simplu din pomul vieții (de exemplu, din Altcineva), ei ar putea trăi din ei înșiși. „Ei“ ar putea cunoaște... Accentul a fost pe **ei**. „**Tu**“ poți fi ca Dumnezeu... Deci Adam și Eva au crezut această înșelare și au căzut de la conștiința de Dumnezeu la conștiința de sine. În loc să se vadă pe ei înșiși ca pe unii care au trăit pe baza părtășiei cu Altul, această părtășie a fost ruptă și ei au început să trăiască din ei înșiși. Acum, când Dumnezeu i-a chemat, ei s-au ascuns. Părtășia divină a fost ruptă și a fost inaugurată conștiința de sine.

Poate pasul mântuirii presupune pasul înapoi de la conștiința de sine la conștiința de Dumnezeu. Poate eu trebuie să scap de această convingere că sunt atât de grozav și minunat și capabil și să înțeleg că am fost conceput pentru a conține ceva.

Să conțin nu ceva, ci pe Cineva

Dar eu nu sunt conceput să conțin doar „ceva“; am fost conceput să conțin pe Cineva. Nu sunt un simplu vas, ci sunt de fapt un templu...

Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? (1 Corinteni 6:19)

Care este scopul principal al unui templu? Pot să sugerez că este să conțină un Dumnezeu? Și în acest caz noi am fost concepuți pentru a-L conține pe Dumnezeul acestui univers, Dumnezeul Atotputernic!

Altcineva curge prin noi

Nu doar că suntem un templu care Îl conține pe Dumnezeul Atotputernic, dar Hristos a devenit o Viță și noi suntem mlădițele...

„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic“ (Ioan 15:5).

Un templu Îl poate găzdui pe Dumnezeu, dar o mlădiță își primește chiar viața din vița ei. Și această viață este acolo încontinuu, fără efort. Prin urmare, este o curgere continuă, fără efort, a Dumnezeului Atotputernic, prin ființa mea, care pare probabil atât de naturală încât nu mai sunt deloc conștient de ea și mă gândesc, în înșelarea mea, că eu sunt cel ce trăiește. Dar chiar nu sunt eu. Este curgerea de viață a „sevei“ din viță

Eu sunt mai mult decât un vas care conține un lichid, eu sunt conceput ca un templu care găzduiește Râul Duhului Sfânt.

Dumnezeu curge în mine ca un Râu...

În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.“ Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit (Ioan 7:37-39).

Când umblu prin viață, nu trebuie să mă gândesc la mine însumi ca și cum aș trăi singur, prin propria putere sau prin propriile abilități. Nu, eu sunt cineva care umblă acordat la Râul spontan din inima mea. Eu îmi trag puterea și viața din asta. Sunt eliberat de conștiința de sine la conștiința de Dumnezeu. Nu mă acordez la mintea mea și la abilitățile mele. Mă acordez la inima mea și la râul de apă vie care curge din profunzimea interioară.

Aceasta este Sursa puterii mele. Aceasta este Sursa tăriei mele. Când am nevoie de puterea voinței, mă acordez la Cel care trăiește în mine, îmi ațintesc ochii la El, spunând: „Isuse, fii Tăria mea în această situație“. Nu mă uit la El să mă îmbunătățească. Îl caut să fie eu (de exemplu, viața mea în această situație și în orice situație). Dar putem merge chiar un pas mai departe.

O uniune organică

El este capul trupului, al Bisericii. El este începutul, Cel Întâi Născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietate. (Coloseni 1:18).

Exact așa cum capul este cel care transmite toate comenzile trupului, așa Isus este Cel care îmi transmite toate comenzile. Eu trăiesc constant cu ochii la El (Evrei 12:1), acordat la inițiativa divină, privind viziunea Lui, auzind cuvintele Lui și acționând pe baza lor. Eu trăiesc exact cum a trăit El când a umblat pe acest pământ...

Isus a luat din nou cuvântul și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai“ (Ioan 5:19).

Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis (Ioan 5:30).

Acesta, deci, este modul în care trebuie să trăiesc. Viața nu înseamnă că eu fac ceva din proprie inițiativă. Nu înseamnă că eu încerc să iubesc sau încerc să trăiesc sau încerc să mă rog. Nu, eu sunt unit cu Altul (1 Corinteni 6:17). El este Viața mea. El este Tăria mea. El îmi călăuzește gândurile. Eu nu fac nimic de la mine. Când am nevoie să știu cum să gândesc despre un anumit lucru, mă acordez la curgerea spontană care bolborosește în inima mea și îmi ațintesc ochii la Isus, spunând: „Doamne, Te rog să-mi dai perspectiva Ta asupra acestei situații, astfel încât să știu cum să o percep“. Și destul de sigur o curgere de imagini, gânduri și emoții începe să se reverse spontan, fără efort, din mine, când se manifestă Râul Duhului Sfânt.

Nu am văzut asta clar când L-am primit prima dată pe Hristos

Când mi-am predat viața Domnului Isus Hristos, nu am înțeles că eu eram un container pentru Altul. Nu, domnule, m-am gândit că „eu“ trăisem viața mea toți acești ani. Nu am înțeles că înainte de mântuire, în mod evident, tot un container fusesem.

Oricum, pe urmă am trăit mai degrabă după duhul acestei lumi decât după Duhul divin. Nu îmi deschisesem inima către Cel care este Totul și în toți, așa că, deși El era disponibil pentru mine, și deși El îmi dăduse viața și suflarea pe care o folosisem ca să blestem Numele Lui, nu L-am recunoscut pe El. Am crezut că El era departe – undeva în cer, foarte distant față de viața mea. Nu Îl recunoscusem ca Domn. Credeam că eu sunt domn, că îmi conduceam eu însumi viața, că făceam ce voiam eu.

Cât de nebun și orb! Eram pur și simplu controlat de un alt duh, duhul acestei lumi, și eram prin natura mea un copil al mâniei.

Voi [pe care El v-a înviat] erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți (Efeseni 2:1-3)

Nu eram propriul meu șef, văzându-mi de treburile mele. Eram la comanda lui satan și făceam lucrarea lui.

*Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru că, după ce ați fost **robi ai păcatului**, ați ascultat acum din inimă de dreptarul învățaturii pe care ați primit-o. Și prin chiar faptul că ați fost izbăviți de sub păcat, v-ați făcut **robi ai neprihănirii** (Romani 6:17,18).*

Întotdeauna am fost robul cuiva. Fie sunt controlat de duhul care lucrează acum în fiii neascultării, fie sunt locuit de Duhul divin și am devenit un rob al puterii Lui. Sunt o persoană care este controlată sau locuită de altul.

*Prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți **părtași firii dumnezeiești**, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă (2 Petru 1:4).*

Iată! Noi fie suntem controlați de duhul acestei lumi, fie suntem containere ale Duhului divin. Asta face ca noi să fim robii păcatului sau robii neprihănirii. Indiferent care este cazul nostru, noi nu suntem propriii noștri șefi.

Recapitularea punctelor importante din Capitolul Trei

- Noi suntem vase.
- Noi suntem temple.
- Noi suntem mlădițe altoite într-o Viță.
- Noi suntem trupul lui Hristos și El este capul.
- Noi trăim doar pe baza inițiativei divine.
- Chiar și înainte de a fi mântuiți noi eram vase.
- Înainte de mântuire, eram robi ai duhului lumii acesteia. Acum noi conținem Duhul divin.
- Enumeră alte puncte din acest capitol care sunt în mod special de ajutor sau semnificative pentru tine.

Gândiți-vă și discutați

- Chiar și satan este un vas (Isaia 14:12-15; Ezechiel 28:11-17)?

(Numele *Lucifer* înseamnă „purtător de lumină“.)

• Erai conștient de faptul că ești un vas înainte de a veni la Hristos? Cum te gândeai la tine însuși?

• Trăiești pe baza conștientizării faptului că ești un vas acum, că ai venit la Hristos? Trăiești pe baza inițiativei divine? Descrie experiența ta de-a lungul unei zile. O planifici tu, sau Te uiți la Dumnezeu să o planifice? Vorbești cu Dumnezeu despre asta sau acțiunile tale sunt inițiate de tine?

Te uiți la înțelepciunea ta, sau te acordezi la vocea intuitivă a duhului tău și a Duhului Sfânt unit cu duhul tău? Te uiți la puterea ta sau te abandonezi puterii Dumnezeului Atotputeric?

• Care este cel mai bun mod de a rămâne conștient de faptul că noi suntem vase sau temple sau trupul lui Hristos? Pare atât de ușor să uităm asta și să ne gândim la noi înșine ca la niște unități cae se conțin pe ele însele. De ce uităm asta atât de ușor? De ce cădem atât de repede înapoi la ideea că noi înșine suntem independenți? Putem face ceva pentru a împiedica asta? Dacă da, ce anume?

• Ești de acord cu faptul că păcatul din Grădina Edenului a dus la o cădere de la conștiința de Dumnezeu la conștiința de sine? Dacă da, care este soluția cea mai verosimilă pentru conștiința de sine, conștiința de păcat și inferioritate? Trăiești cea mai mare parte a zilei ca o persoană conștientă de sine sau ca o persoană conștientă de Dumnezeu?

Descrie experiența ta zilnică.

• **Jurnal** – Petrece timp scriind în jurnal despre adevărurile din acest capitol. În partea de sus a paginii întreabă-L pe Domnul ce vrea să-ți spună referitor la tine ca vas. Notează răspunsul Lui. Vino pregătit să citești asta în grupul tău mic. Încurajează-i pe alții când ascultă cuvintele pe care Domnul ți le spune în jurnal.

4

Adevărul # 3 – Nu mai trăiesc eu

Aveam nevoie de o revelație a adevărului discutat în ultimul capitol, că eu sunt doar un container. Am crescut ca un om dintre neamuri sub amăgirea că eram propriul meu șef, că făceam ce voiam, că eram o unitate stăpână pe sine. Nu aveam înțelegerea că de fapt eram stăpânit de satan. Ziceam: „Nimeni nu-mi spune ce să fac!“ Vrei să punem pariu? Satan făcea asta. Și duhul lui curge prin vasul uman atât de ușor și de fără efort încât cei mai mulți oameni nu sunt conștienți de prezența lui, și astfel cred că ei înșiși sunt cei care trăiesc viața, când de fapt satan este cel care își exprimă viața prin ei. Ei cred că sunt propriii lor șefi, când de fapt sunt sub autoritatea lui satan. Ei cred că nu sunt robii nimănui, când în realitate sunt robii păcatului (Romani 6:17).

Problema a apărut când am devenit creștin. Mi-am purtat înșelarea direct în viața mea creștină. Din moment ce crezusem că în zilele mele pre-creștine eu trăisem pentru mine însumi, am decis că în era post-creștină voi trăi pentru Hristos. Dar vezi înșelarea? Eu nu trăiam independent în zilele mele pre-creștine. Nici nu trăiam eu în zilele mele post-creștine. Acum Hristos este Cel care trăiește prin mine.

Am fost răstignit cu Hristos; nu mai trăiesc eu... (Galateni 2:20).

Crezi că puteam înțelege versetul de mai sus? Nici într-o mie de ani! Oh, da, îl puteam cita. Aveam o oarecare înțelegere limitată în legătură cu ce ar putea să însemne din punct de vedere teologic, dar să-l trăiesc practic era ceva total diferit.

Credeam că însemna că nu trebuia să mai trăiesc pentru mine, ci că acum trăiam pentru Hristos. Dar observi că dificultatea mea de gândire era că eu trăiam ca o persoană autonomă.

Cât de departe de realitate! Dar acesta este modul în care vedeam lucrurile. Iluzia era pur și simplu prea mare și o trăisem prea mult timp.

Timp de cincisprezece ani gândisem că „eu“ trăiesc viața ca un individ autonom. Nu aveam nicio înțelegere a realității că eram un container robit de altul. Credeam că eram în control. Cât de prostesc mi se pare acum, când mă uit înapoi. Dar atunci nu era prostesc. Era singura formă de realitate pe care o știam. Și nimeni nu-mi spunea nimic diferit.

Amestecul de creștinism și religie

Biserica mea îmi spunea mai degrabă că acum „eu“ trăiam pentru Hristos decât că Hristos trebuia să fie viața mea

Așa că am urmat cu supunere calea amăgirii și am încercat să trăiesc pentru Hristos. „Eu“ mai degrabă mărturiseam despre Hristos decât să-L am pe Hristos vorbind prin mine printr-o curgere nepremeditată, spontană.

Mărturisirea mea era mai degrabă un sistem de adevăruri decât o întâlnire cu puterea divină. Isus nu avea un discurs memorat pe care îl folosea pentru neamuri. El era pur și simplu un Container al puterii divine care se revărsa prin viața Lui pentru că El făcea numai ce-L vedea pe Tatăl că face și vorbea numai cuvintele pe care auzea că le-a spus Tatăl. El vindeca bolnavii și învia morții și curăța leproșii și evanghelizarea urma acestor lucruri. Cât de diferit de încercările mele slabe de evanghelizare! Eu pur și simplu debitam formulele mele memorate, de obicei confruntând, ofensând și îndepărtând păcătosul. Păcătoșii nu se strângeau la mine să vadă puterea lui Dumnezeu, ci fugeau de la mine ca să nu fie ei fugăriți din punct de vedere teologic.

Încercam să iubesc, pentru că un bun creștin trebuie să-și iubească dușmanii. Dar „eu“ eram în centrul acțiunii. „Eu încerc.“ Biblia spune foarte clar că eu trebuie să mă opresc din toate încercările și eforturile mele și să intru în odihna Lui (Evrei 3,4). Deci acum, când știu că nu mai trăiesc eu, vin pur și simplu la Hristos, spunând: „Tu ești viața mea și Tu ești Dragostea acestui univers, deci mă rog să reverși dragostea Ta prin acest vas, acum.“ Remarci că nu mai vorbesc deloc despre mine. Nu încerc să-L fac pe Dumnezeu să mă îmbunătățească. Nu privesc țintă la mine sau la nevoile mele sau la ceva al meu, pentru că eu nu mai trăiesc. Hristos trăiește. Așadar, privesc țintă la Hristos, care este viața mea, și încep să-L strig să elibereze viața Lui și să manifeste puterea Lui supranaturală prin vasul acesta care este trupul Lui. O înțelegere complet diferită a realității. O perspectivă complet diferită asupra vieții. Este

singura perspectivă care funcționează, îți garantez asta. Cred că le-am încercat pe toate. Aceasta este pentru mine singura care funcționează în viață.

E nevoie de o înțelegere mai profundă a poruncilor Noului Testament

Aveam nevoie de o înțelegere mai profundă a poruncilor date în Noul Testament. De exemplu, Pavel a spus:

Curvia sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți (Efeseni 5:3).

Eu credeam că asta înseamnă să las deoparte curvia și orice necurăție. Și, din nou, accentul era întotdeauna pe lucrarea activă cu mine mai degrabă decât cu a mă odihni în puterea divină care mă umplea.

Erau atât de multe porunci în Noul Testament. Unele chiar spuneau că „eu“ trebuie să le împlinesc. Dar ce nu reaușeam eu să înțeleg era că Noul Testament redefinește „eu“

„Eu“ redefinit

Am fost răstignit împreună cu Hristos; nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine (Galateni 2:20).

Cine este acest nou „eu“ despre care vorbește Noul Testament? Nu mai este sinele meu; este „Hristos eu“. Așadar, când Noul Testament spune că „eu“ trebuie să fac ceva, ce înseamnă asta este că „Hristos eu“ trebuie să facă asta sau că eu trebuie să-L las pe Hristos să facă asta prin mine. Deci trebuie să devin foarte conștient de eul redefinit. Când mă gândesc la „mine“, eu trebuie să mă gândesc la „Hristos eu“. Când trăiesc, trebuie să fiu conștient de faptul că „Hristos eu“ este cel ce trăiește.

Și iar, când Pavel spune: „Pot totul în Hristos, care mă întărește“ (Filipeni 4:13), el vorbește despre eul redefinit, Hristos eu.

Pot spune „Sinele meu, nu uita să te gândești astfel la tine însuși de acum înainte“, ceea ce, desigur, ar însemna să cad direct în religie, pentru că religia este cea care spune: „Sinele meu, fă asta“ și „Sinele meu, fă cealaltă“

Nu, în loc de asta spun „Hristos, Te rog să-mi amintești acest adevăr oricând cad înapoi la conștiința de sine și mă gândesc că sunt doar eu cel care își trăiește viața“. Acum responsabilitatea să te faci cine ești stă în puterea Dumnezeului Atotputernic care locuiește în tine, nu în încercările tale de a te menține acolo unde se crede că ar trebui să fii.

Religia, sindromul „Eu voi încerca să fac asta“

Acest întreg sindrom religios este atât de șiret. Se strecoară oriunde, tot timpul. Numai Hristos poate să-l vindece. Înșelarea de a fi religios în a-L urma pe Dumnezeu este că pare atât de corect și arată atât de bine din exterior, încât este greu de crezut că ar putea de fapt să fie greșit sau, chiar mai rău, demonic. A ascultă ce spune Noul Testament despre a-L pierde pe Hristos, care este capul, și care este puterea din viețile noastre, și de a urma în schimb poruncile și regulile cărora încerci să li te supui.

Nimeni să nu vă răpească premiul alergării,... și nu se ține strâns de Capul din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu. Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce, ca și cum ați mai trăi încă în lume, vă supuneți la porunci ca acestea: „Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru?“ Toate aceste lucruri, care pier odată cu întrebuințarea lor și sunt întemeiate pe porunci și învățături omenești, au, în adevăr, o înfățișare de înțelepciune într-o închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sunt de niciun preț împotriva gădilării firii pământești (Coloseni 2:18-23).

Trăgând linie, eu nu pot face nimic pentru că nu mai trăiesc eu. Eu nu pot iubi – este dragostea lui Dumnezeu care se revarsă din inima mea. Nu mă pot ruga, pentru că nu știu cum, dar Duhul mijlocește cu suspine prea profunde pentru a fi descrise în cuvinte. Eu pur și simplu mă lipesc de Cap, de unde vine toată puterea mea. Nu fac nimic din proprie inițiativă, ci numai ce văd și numai ce aud (Ioan 5:19,20,30).

Așadar, eu sunt cineva care se acordează la inițiativa divină când merge prin viață. Caut viziunea lui Dumnezeu să curgă în inima mea. Notez ce spune și revelează El și Îl las pe El să facă prin mine marea lucrare pe care a revelat-o.

El a devenit Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. El este totul și în toate. El este viața mea.

O recapitulare a unor gânduri importante din Capitolul Patru

- Eu nu mai trăiesc.
- Eu am tendința să nu înțeleg că nu trăiesc eu.
- Religia nu înțelege că noi nu trăim.
- Religia ne încurajează să ne străduim, să încercăm.
- Creștinismul ne poruncește să încetăm să ne străduim și să intrăm în odihna Lui.

- Enumeră alte puncte care sunt în mod special importante pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

- Te gândești la tine însuși în termeni de „sinele meu“ sau „Hristos eu“? Descrie procesele tale mentale și interioare care se leagă de această întrebare.

- Ai fost pregătit de religie să te străduiești sau de creștinismul adevărat să încetezi să te străduiești? Descrie învățătura ta. Dacă ai fost învățat să te lupți, pocăiește-te pentru că ai acceptat această minciună și renunță la ea ca fiind demonică, astfel încât să poți fi eliberat să intri într-o viață nouă în Hristos.

În grupul tău mic poate vrei să petreci timp în rugăciune împreună.

- **Jurnal** – „Doamne, ce vrei Tu să-mi spui referitor la faptul că eu nu mai trăiesc? Am fost prins în religie? Cum pot fi eliberat?“ Notează aceste întrebări și răspunsurile Domnului în alt caiet sau în jurnal. Vino pregătit să-ți împărtășești inima cu grupul tău mic. Întotdeauna este cel mai bine dacă poți chiar să citești o parte din jurnalul tău.

5

Adevărul # 4 – Hristos este viața mea

În sfârșit ne-am eliberat de sinele nostru. El nu mai trăiește pentru rău, nici nu mai trăiește pentru bine. Nu mai trăiește deloc. Suntem bine pregătiți pentru programul de înlocuire al lui Dumnezeu. Am depășit ideea că acesta este un fel de plan de îmbunătățire de sine în care Dumnezeu mă va face mai bun. Nu, deloc. El va scăpa complet de mine (adică de experiența mea de a trăi ca un individ conștient de sine) și mă va restaura la experiența din Eden, unde voi trăi pe baza părtașiei divine și voi mânca din pomul vieții. Nu mă voi mai uita la cunoașterea mea, pentru că acel pom este interzis. Acum mă voi acorda la inima mea, la curgerea care țâșnește în mine când privesc țintă la Isus, Căpetenia și Desăvârșirea credinței mele. Acum nu fac nimic din proprie inițiativă. Am învățat să trăiesc ca Isus Fiul Model, care nu a făcut nimic de la El, ci numai ce L-a auzit și L-a văzut pe Tatăl că face (Ioan 5:19,20,30).

Dar durează ceva până înveți să trăiești astfel, pentru că am fost instruit atât de bine în modul greșit. Am multe obiceiuri, înrădăcinate de ani de zile, pe care va trebui să le elimin. Am spus „eu“ va trebui să le elimin? Ei bine, înțelegi ce vreau să spun. E nevoie de ani pentru a birui înșelarea. Să mai încerc o dată. „Am multe obiceiuri, înrădăcinate de ani de zile, pe care **Hristos** va trebui să le elimine.“

Iată, așa e mai bine. Sunt sigur că ceea ce îmi trebuie de fapt este un grup de sprijin care să mă ajute să surprind toate aceste greșelute, astfel încât noi toți să ajungem mai repede la scopul nostru de „a fi în Hristos, care este viața noastră“.

Poate te întrebi „Dacă «eu» nu mai sunt implicat în a îndeplini toate aceste sarcini, ce ar trebui să fac «eu»?“ Bună întrebare! Speram să întrebi asta.

Funcția vasului omenesc este să privească țintă la Isus

„Eu“ privesc țintă la Isus, Căpetenia și Desăvârșirea credinței mele. Ce înseamnă asta mai exact? În greacă, fraza „privim țintă“ din Evrei 12:1 înseamnă literal „a vedea distinct, până la a exclude orice altceva“. Nu e un loc rău din care să pornim. Asta înseamnă că eu încep să-L văd pe Hristos oriunde mă uit.

Desigur, Biblia spune că atunci când îi dau o bucată de pâine unei persoane flămânde I-o dau lui Hristos, și că atunci când îi dau apă unei persoane însetate I-o dau lui Hristos. Acest lucru este adevărat deoarece Hristos este totul și în toate. În El toate lucrurile se țin împreună (Coloseni 1:17). Asta Îi permite să Se exprime prin fiecare atom al acestui univers.

Mă acordez la viziune când umblu prin viață și spun: „Doamne, mi te vei arăta pe Tine Însuși în această situație?“ Și în fiecare situație devin un văzător. La fel ca profeții din vechime, noi Îl vedem în vârtejul de vânt, în furtună, în dealuri, în pomi, în creație, în copil. David a spus: „Chiar dacă mă duc în Locuința Morților, Tu ești acolo“, deci nu este niciun loc unde să pot să mă uit și să nu-L văd pe Emanuel, Dumnezeu cu noi.

În timp ce mă uit la viziunea pe care El o pune în fața ochilor mei, Îl rog să-mi vorbească și mă acordez la curgerea spontană de gânduri, idei și emoții care încep să bolborosească în inima mea. Acum am descoperit „Duhul de viață în Hristos Isus“ despre care vorbește Pavel în Romani 8.

Deci cum trăiesc eu? Trăiesc ca un receptor. Primesc alimentare divină și apoi trăiesc pe baza ei.

Da, activitatea vine, dar numai ca un produs secundar al receptivității. Domnul le-a spus israeliților că „*Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg și eu o voi umple*“ (Psalm 81:10).

Vezi relația? Dumnezeu este Eliberatorul puternic.

El este tăria și puterea. Eu sunt cel care își deschide gura larg și-L lasă pe Dumnezeu să o umple. Ai văzut vreodată un pui de pasăre în cuib când mama vine cu viermișori?

Tot ce vezi sunt ciocurile deschise larg. Aceasta este poziția noastră. Noi stăm cu gurile larg deschise, primind totul de la Dumnezeu, și lăsându-L apoi pe El să facă prin noi orice acțiune pe care vrea să o facă.

Și fiecare acțiune se face prin lucrarea puterii Lui.

Dacă o fac prin lucrarea puterii mele, ea devine o faptă moartă (Evrei 6:1,2).

Să nu creăm „Ismaeli“

Îți amintești când Dumnezeu i-a spus lui Avram ce lucruri mărețe urma El să facă prin el (Geneza 12 și 15)?

După ce a așteptat o vreme (unsprezece ani) ca Dumnezeu să facă asta, și văzând că Dumnezeu nu putea fără ajutorul lui, Avram și soția lui au venit cu o idee bună despre cum să-L ajute pe Dumnezeu să-Și împlinească scopurile. Din eforturile lor a rezultat Ismael, pe care Dumnezeu l-a respins, spunând: „Nu, îți voi da un fiu din Sara...” La fel, eu creez Ismaeli ori de câte ori mă grăbesc, încercând să împlinesc eu însumi cuvintele lui Dumnezeu, prin puterea mea și prin înțelepciunea mea. Cea mai mare parte a începutului vieții mele creștine era alcătuită din Ismaeli, din mine care încerca să-I facă plăcere lui Dumnezeu prin eforturile mele.

Fapte moarte

Dumnezeu numește aceste eforturi și „fapte moarte“.

De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu (Evrei 6:1).

O faptă moartă este orice fac „eu“ în loc să las să curgă la inițiativa divină (de exemplu, viziune, *rhema*, povară și putere). Aproape întreaga mea viață creștină de la început era reprezentată de fapte moarte. Eram eu în acțiune. Eram consumat complet de religie și fariseism și nici măcar nu știam asta. Tragedia este că mult din tot ceea ce trece azi drept creștinism este prins în aceeași capcană, pentru că am fost învățați să mâncăm din „pomul cunoștinței“, nu să ne încredem în „pomul vieții“ (de exemplu, curgere intuitivă și vizionară din duhurile noastre).

„Împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvală și oamenii care dau năvală o iau cu forța.“ Sunt convins că numai cei care vor deveni violenți în atacurile lor împotriva acestei erori predominante din cultura și din experiența noastră religioasă vor intra de fapt în plinătatea a ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru ei. Vei deveni unul dintre acești oameni violenți? Vei veni la Hristosul viu din tine pentru toate lucrurile din viață, sau Îl vei instala ca pe un concept teologic? Alegerea este a ta.

Un nou mod de a trăi

Acum rugăciunile mele sunt similare cu aceasta: „Doamne, ce vrei să spui? Care era numele pe care l-am uitat? Rupe puterea atacului împotriva mea. Trimite un înger cu mesajul Tău către această persoană. Doamne, amintește-mi să... Îți mulțumesc, Doamne, pentru că ai adus acel gând în atenția mea. Revarsă puterea Ta prin mine chiar acum. Doamne, eu revărs dragostea Ta prin mine chiar acum. Dragostea Ta să se extindă în inima mea. Taie-mi inima împrejur, extirpă această mânie și frică. Mă ridic împotriva duhului de frică în Numele lui Isus. Mustru gândul negativ în Numele lui Isus. Doamne, adu claritate a inimii și a minții. Doamne, schimbă dorințele din inima mea. Pune acolo dorințele Tale. Doamne, Îți mulțumesc că Te-ai unit cu mine și că Tu ești viața mea. Îți mulțumesc pentru că Tu ești toată puterea din lume. Doamne, Te rog să-Ți reverși puterea prin mine chiar acum...”

Noi devenim conștienți de viețile noastre înăuntrul și în afara Altuia.

Ne ațintim mințile la lucrurile de sus, nu la lucrurile care sunt pe acest pământ, pentru că noi suntem morți și viețile noastre sunt ascunse cu Hristos în Dumnezeu.

Câteva puncte importante din Capitolul Cinci

- Eu nu mai trăiesc pentru rău.
- Eu nu mai trăiesc pentru bine.
- Eu nu mai trăiesc.
- Hristos este Viața mea.
- Nu trebuie să mă străduiesc să fac lucruri.
- Eu trebuie să privesc țintă numai la Isus, întotdeauna.
- Orice faptă pe care o fac din proprie inițiativă și prin propria mea putere este o faptă moartă de care trebuie să mă pocăiesc.
- Orice efort pe care îl fac pentru a împlini viziunea lui Dumnezeu pentru viața mea sfârșește prin a crea Ismaeli, care cauzează numeroase probleme și sunt respinși de Dumnezeu. Trebuie să mă pocăiesc pentru toți Ismaelii.
- Acum rugăciunile mele sunt să chem puterea lui Hristos.
- Enumeră alte puncte care au fost în mod special pline de semnificație pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

- Nu face ca viața să fie prea simplă simplul fapt că privești țintă la Hristos? Nu sunt alte lucruri spre care trebuie să privim, de asemenea, țintă? Cum ar fi să privim țintă la

activitatea din fața noastră? Cum ne putem uita țintă la Isus și la activitatea din fața noastră în același timp? Este posibil acest lucru? Dacă da, cum? Descrie cum faci tu asta. Este asta ce vrea Dumnezeu?

- Este posibil să trăiești în conștiința de Dumnezeu tot timpul? Dacă da, descrie cum ai făcut asta – chiar dacă numai pentru o zi. Este trăirea în conștiința de Dumnezeu un obicei pe care îl putem învăța? Poate acest obicei să înlocuiască obiceiul de a trăi în conștiința de sine? Cât de mult timp ar lua să învățăm acest nou obicei dacă ne concentrăm asupra lui? Cât de mult timp ar lua să învățăm acest obicei nou dacă L-am ruga pe Hristos să-l instituie în inimile noastre? Merită această perioadă de timp? Te vei dedica învățării acestui nou mod de viață? Te vei întâlni cu un grup care să te încurajeze în instituirea acestui nou mod de viață? Îi vei încuraja pe alții din acest grup? Dacă da, uită-te și fii uimit de ceea ce face Dumnezeu în viața ta și în grupul tău.

- Enumeră cât de multe moduri iubitoare, amabile îți vin în minte pe care le-ai putea folosi pentru a te încuraja pe tine însuși și pe alții să treci de la sine la Hristos, când te vezi pe tine însuși (sau pe ei) umblând în înșelarea sinelui. (de exemplu, „Să ne luăm un minut și să ne liniștim înaintea lui Hristos și să vedem ce ne spune El despre asta.“ sau „Să ne luăm chiar acum un minut și să ne rugăm ca puterea lui Dumnezeu să fie turnată peste această situație.“)

- **Jurnal** – Ia-ți jurnalul și scrie în partea de sus a paginii: „Doamne, ce vrei să-mi spui referitor la faptul că ești Viața mea? Ce înseamnă asta specific și practic? Te rog să-mi vorbești. Îți mulțumesc, Doamne.“ Apoi acordează-te la spontaneitate, privește țintă la Isus și scrie ce curge în tine. Vino pregătit să împărtășești cu grupul tău mic ce ai scris.

6

Adevărul # 5 – Sunt mort față de Lege

Să recapitulăm înainte de a merge mai departe: calea de ieșire din „sindromul omului nenorocit“ este să înțelegi că Dumnezeu este totul și în toate și că noi suntem doar vase ce trebuie umplute de El. Noi nu trăim pentru noi înșine, ci Hristos Își trăiește Viața prin noi.

Poți crede că asta e tot ce am spus noi până acum? Sigur mi-au trebuit multe pagini pentru a spune asta! Acum, să continuăm și să explorăm o altă cheie care ne eliberează de „sindromul omului nemnorocit“.

Am trăit cu ochii țintă la Legile lui Dumnezeu

Am descris acest sindrom în Capitolul Unu. Vedeam o poruncă în Noul Testament potrivit căreia trebuia să fac ceva și făceam tot posibilul să mă supun și acelei porunci. În cele din urmă aveam atât de multe porunci cu care jonglam, încât povara a devenit grea. Simțeam vinovăție și acuzare și condamnare și frustrare și strigam: „Asta nu este viața din belșug!“ Desigur, Domnul era de acord cu mine. Aceasta nu era viața din belșug! Dar ce făceam greșit? Nu trebuia să privesc țintă la legile lui Dumnezeu și să încerc să ascult de ele?

Știi deja o parte a răspunsului. Știi deja că **tu** nu încerci să fac nimic, ci te duci la Hristos și Îl rogi pe El să Se manifeste prin tine. De asemenea, știi că **nu trăiești tu, ci Hristos este Viața ta**. Acum vom învăța ce loc are Legea în viața unui credincios.

Predică pe Muntele Sinai sau pe Muntele Calvarului

Paul Yonggi Cho a fost cel care a spus: „Poți să predici fie pe Muntele Sinai, fie pe Muntele Calvarului“. Dacă predici pe Muntele Sinai, predici despre legile lui Dumnezeu.

Dacă predici pe Muntele Calvarului predici despre puterea de înviere a lui Hristos din inima credinciosului. Una duce la moarte și cealaltă duce la viață.

[Dumnezeu]...ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului, căci slova omoară, dar Duhul dă viață. Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fiii lui Israel nu puteau să-și pironască ochii asupra feței lui Moise din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare, cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului? (2 Corinteni 3:6-9).

Lucrarea Condamnării și Morții sau lucrarea neprihănirii și vieții

Îți poți imagina cum e să ai „lucrarea condamnării“? Dar „lucrarea morții“? Ai putea fi un predicator itinerant, răspândind condamnare și moarte oriunde mergi. Ai putea chiar să scrii asta în materialul tău promoțional:

„Un specialist în lucrarea de condamnare și moarte! Garantez să aduc vinovăție și condamnare în viața ta, pentru că o meriți. Ai păcătuit și Dumnezeu urăște păcătoșii. Te voi aduce față în față cu legile lui Dumnezeu pe care le-ai nesocotit, astfel încât să poți să te pocăiești și să vii înaintea Lui în lacrimi și în doliu. Până la finalul predicii mele, vei urla și vei geme în mizeria ta!“

Sună tentant, nu? Mai ales dacă lucrez deja sub vreo vinovăție nerezolvată și simt că Dumnezeu probabil „mă persecută“. „Hai, domnule predicator, lovește-mă încă o dată! O merit. Ahh, ce bine e. Vino, încă o dată. Mai tare. Ahh!“

Din nefericire, religia îi oferă unei astfel de boli ce are nevoie și de aceea ea devine bătaia de joc a lumii.

Slujitorul condamnării predică de pe Muntele Sinai.

Celălalt tip de lucrare menționat este lucrarea neprihănirii, lucrarea Duhului de viață. Literatura de promovare a acestui predicator poate suna așa:

„Să-ți spun cine ești în Hristos. Hristos te-a eliberat de Lege și de participarea la vinovăție și condamnare și te-a îmbrăcat cu o neprihănire care nu este a ta, o neprihănire care vine prin credință. Îți voi arăta cum să te întorci spre El, lăsând ca tot ce este Dumnezeu să curgă natural și fără efort prin tine. Vino și învață că nu mai ai nicio limită în viața ta, în afară de limitele Dumnezeului Atotputeric și Fără Limite.“

Sper să ai fost atras de al doilea vorbitor. El predică Muntele Calvarului. El prezintă realitatea Noului Legământ.

Suntem morți față de Lege

Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai Altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți, și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu. Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, ațâțate de Lege, lucrau în mădulele noastre și ne făceau să aducem roade pentru moarte. Dar acum, am fost izbăviți de Lege și suntem morți față de Legea aceasta, care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un Duh nou, iar nu după vechea slovă (Romani 7:4-6).

Uneori în viața mea trebuie să ajung la înțelegerea faptului că nu mai trăiesc în fața Legii. Adică nu mai trăiesc cu atenția îndreptată asupra Legii. Oamenii făceau asta în Vechiul Legământ, dar acum nu o mai fac. Eu am murit și viața mea este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Hristos a împlinit complet cerințele Legii, ceea ce eu, ca om slab și păcătos, nu puteam face. Acum Hristos locuiește în mine, împuternicindu-mă să trăiesc o viață mult mai sfântă chiar decât cere Legea, cu condiția să privesc țință la puterea Lui care lucrează în interior. Desigur, dacă nu privesc țință la Isus și la puterea Lui când umblu prin viață, atunci firește că pot cădea în păcat. De aceea vreau să păstrez Legea ca o plasă de siguranță sub mine, astfel încât, dacă mă opresc din a lua din viața Duhului din mine, să cad doar până acolo unde Legea și voia ei mă prind, astfel încât să nu ajung la dizgrație și degradare totală.

Scopurile Legii

Care a fost scopul Legii? Au fost mai multe.

Legea nu făcea parte din planul inițial al lui Dumnezeu. Ea a fost **adăugată din cauza fărădelegii**. Când îmi iau ochii de la Dumnezeu și rup părtășia mea cu el din Grădina Edenului, Dumnezeu trebuie să **adauge** legea ca o plasă de siguranță care să mă împiedice să mă distrug complet. Ea mă ține în custodie astfel încât să nu mă autodistrug înainte ca harul lui Hristos să apară în viața mea. Dacă nu aș respecta măcar cerințele minime stabilite de Lege, mi-aș distruge viața și nici măcar nu aș fi prin apropiere ca să experimentez frumusețea harului lui Dumnezeu în mântuire.

Înainte de venirea credinței, noi eram sub paza Legii, închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită (Galateni 3:23).

Deci Dumnezeu a adăugat Legea pentru a mă împiedica să mă autodistrug.

De asemenea, Legea trebuia să mă învețe ceva. Era un îndrumător care avea o lecție specială de predat: noi nu putem deveni perfecți prin propria noastră putere. Nu este niciun

om neprihănit, niciunul măcar. Deci eu trebuia să învăț că, și dacă respect toată Legea, tot nu voi ajunge la perfecțiunea care este în Hristos.

Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință. Dar după ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta (Galateni 3:24,25).

Mi-am învățat lecția când am venit la Hristos? Adică am învățat că trebuie să-mi întorc privirea de la Lege la Hristos? Nu. Doar am încercat și mai din răsuferință să descopăr toate legile din Biblie și m-am concentrat să încerc să le respect astfel încât să-L pot mulțumi pe Domnul meu. Desigur, rezultatul a fost frustrarea, condamnarea și moartea, pentru că sfârșitul Legii este moartea.

Îl găsisem pe Hristos cu vorbele mele (El este Domnul și Mântuitorul meu), dar încă nu găsisem calea credinței.

Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Isus Hristos. Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos (Galateni 3:26,27).

Nu aveam înțelegerea a ceea ce înseamnă să mă îmbrac cu Hristos, să fiu în Hristos sau să privesc țintă la Hristos când umblu prin viață. În loc de asta priveam țintă la Lege și la lucrurile pe care a trebui să le fac și descopeream că, destul de sigur, Legea producea moarte în viața mea sub forma vinovăției, condamnării, acuzației, depresiei și eventual morții.

Nu era tocmai viața din belșug pe care o sperasem sau despre care mi se spusese!

Dumnezeu a oferit întotdeauna părtășie – omul a ales Legea

Dumnezeu nu a intenționat niciodată să fie lege. El a trebuit să o adauge din cauza problemei părtășiei rupte și a păcatului care a rezultat din asta (Galateni 3:17,19). Chiar și atunci când El adăugat-o, El nu a vrut asta. Moise povestește istoria în Deuteronom cinci, și acolo vei vedea că Dumnezeu le oferea de fapt israeliților vocea Lui! Părtășia restaurată!

Restaurarea statutului din Grădina Edenului! Dar ei L-au refuzat, pentru că nu le plăcea focul care venea odată cu vocea Lui. Ca urmare, Dumnezeu a trebuit să le dea în schimb legea.

Acum Dumnezeu îi oferă încă o dată Bisericii vocea Lui, când ajunge să locuiască în inimile noastre și ne aduce un nou munte, Muntele Sion. Ultimul munte a fost Muntele Sinai, locul Legii. Acesta este Muntele Sion, unde experimentm de fapt părtășia cu Duhul Sfânt. Și El are doar un avertisment:

Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! (Evrei 12:25).

Cel mai rău răspuns posibil ar fi să întorc spatele încă o dată părtășiei cu Dumnezeu și să mă întorc să trăiesc legea. El întotdeauna a dorit părtășie, din Grădina Edenului din Geneza până la căsătoria finală a Miresei din Apocalipsa. El a dorit întotdeauna părtășia cu creația Lui. Și noi în general L-am refuzat și în schimb am mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului, uitând-ne în același timp la propriile noastre eforturi fie să ne mântuiască, fie să ne facă să păzim legea odată ce am fost mântuiți.

Răspunsul tău

Ce vei face? Vei trăi pe baza legii, încercând să te supui ei, crezând că asta îți va oferi siguranță? Sau vei trăi pe baza vocii și viziunii Creatorului acestui univers, Dumnezeu Atotputernic? Vei privi țintă la legile Cuvântului lui Dumnezeu, sau vei descoperi Persoana lui Isus Hristos pe fiecare pagină când citești? Te vei vedea străduindu-te să păzești Legea, sau uitându-te în interior la Cel care a împlinit deja toate legile și care acum te împuternicește să le înlocuiești pe toate?

Trebuie să alegi. Fie vei umbla în părtășie cu Duhul Sfânt, percepend încontinuu vocea, viziunea și povara lui Dumnezeu, fiind călăuzit de inițiativa divină, fie vei trăi din tine însuși și din legile pe care le-ai descoperit și pe care cauți să le respecti. Un drum duce la viață, celălalt la moarte. „Alege azi cui vrei să-i slujești.“ Dacă este Dumnezeu, slujește-L pe El. dar să știi că religia a fost cea care L-a distrus pe Fiul lui Dumnezeu dintre fiii lui Israel.

Eu aleg să trăiesc pe baza relației mele cu Dumnezeu. Aleg să caut constant viziune, să aud continuu vocea Lui și să cred că asta este mai de încredere decât să gândesc cu propria mea minte. Pentru a face această alegere trebuie să ies din cultura și învățătura tinereții și copilăriei mele. Nu a fost o decizie ușoară, dar m-a dus în locuri unde nu aș fi ajuns niciodată și a eliberat binecuvântarea lui Dumnezeu în viața mea în moduri pe care nu mi le-aș fi putut imagina niciodată. Dumnezeu m-a condus în turnee prin întreaga lume, împărtășind aceste adevăruri cu trupul lui Hristos, în timp ce eu plănuisem să fiu un fermier din Lowville, New York. Nu acesta este Dumnezeu?

Mă vei însoți în decizia mea de a trăi pe baza părtășiei cu Duhul Sfânt în locul legalismului și legii? Mă rog să o faci.

Recapitularea unor puncte cheie din Capitolul Șase

- Noi suntem morți față de Lege.
- Legea nu a fost niciodată parte a planului inițial al lui Dumnezeu.

- Ea a fost adăugată ulterior din cauza părtășiei rupte și a păcatului.
- Părtășia restaurată înlătură încă o dată nevoia de lege. Scopurile de moment ale Legii includ: a. Să mă păzească să nu mă distrug singur înainte de a descoperi harul lui Dumnezeu ce lucrează în viața mea. b. Să mă învețe că nu am puterea de a deveni perfect prin respectarea ei. Am nevoie întotdeauna de întărirea supranaturală a lui Hristos pe măsură ce umblu prin viață.
- Dumnezeu i-a oferit întotdeauna omului părtășia.
- Omul apropae întotdeauna refuză relația și alege în schimb legea, frângând inima lui Dumnezeu și devenind un legalist distructiv care îi persecută pe cei care au descoperit Duhul.
- Vei face acest pas important și vei îmbrățișa și te vei încrede în părtășia cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu în umblarea ta prin viață, păstrând Legea doar ca o plasă de siguranță care să te împiedice să cazi din har?
- Enumeră alte puncte care sunt în mod special importante pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

- Care vezi tu că sunt scopurile și valoarea Legii? Ce scopuri a împlinit Legea în viața ta? În ce fel te-a ajutat asta?
- Care vezi tu că sunt limitările Legii? În ce fel te-a rănit asta în umblarea ta prin viață?
- În prezent ai tendința să te concentrezi asupra legii în umblarea ta prin viață, sau ai tendința să te concentrezi asupra puterii de biruință a Celui care trăiește în tine?
- Dacă atenția ta nu este asupra lui Hristos și a Duhului în umblarea ta prin viață, de ce nu este? Ce te împiedică de la această concentrare? Ce ar trebui să se schimbe în tine pentru a se realiza această concentrare? Vei face aceste schimbări acum?
- Ești de acord cu faptul că și din perspectivă biblică, și istorică, legalistii s-au opus profeților (adică celor care trăiesc pe baza legii se opun celor care trăiesc prin Duhul)? De care parte a acestui gard ești? Dacă nu ai fost de partea de care este Dumnezeu, vrei să faci o schimbare? Dacă da, petrece timp în rugăciune și reorientare, rugând-L pe Dumnezeu să te transforme din interior.

- **Jurnal** – „Doamne, ce vrei să-mi spui despre locul Legii în viața mea?”

7

Adevărul # 6 – Trăiesc prin Duhul (*Rhema* și *Viziune*)

Grozav! Nu mai trebuie să trăiesc sub Lege. Este o ușurare, pentru că aveam oricum probleme în a asculta de ea. Dar acum îmi este teamă. Ce mă va împiedica să păcătuiesc și să-mi distrug complet viața și viețile celor din jurul meu?

În primul rând, este important să nu aruncăm niciodată Legea. Ea rămâne întotdeauna ca o plasă de siguranță sub noi. Dacă vreodată cădem din Duhul, încă avem Legea care să ne prindă, pentru că știm că cei care sunt conduși de Duhul nu sunt sub Lege.

A doua parte a răspunsului se găsește în Romani 8:1,2:

Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului. În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.

Nicio condamnare! Grozav! Pentru că am descoperit că eu trăiesc în Hristos Isus, recunosc că nu mai trăiesc eu, ci El este acum viața mea. Am vorbit pe larg despre acest „Hristos eu“, deci este destul de clar. Dar ce este noua lege despre care vorbește versetul doi, **Legea Duhului de viață în Hristos Isus**? Putem explora puțin această lege să vedem ce este ea și cum lucrează?

Legea Duhului de viață în Hristos Isus

Aceasta trebuie să fie una dintre cele mai importante legi din Biblie pentru că te eliberează de legea păcatului și a morții și de sindromul omului nenorocit despre care am vorbit în Capitolul Unu.

Este legea care rezolvă războiul interior din inimă și îți aduce pace și putere și dragoste și nicio condamnare.

Sună grozav, Pavel. Ce este această lege?

Pavel începe să lucreze printr-o definiție a acestei legi în primele douăsprezece versete din Romani 8. Conform versetului trei, ea **rezolvă problema firii pământești slabe** care nu poate ține Legea. În versetul patru, Dumnezeu spune că El ne va face capabili să împlinim poruncile Legii, nu prin eforturile noastre cu puterea firii noastre de a face asta, ci **prin puterea Duhului Sfânt care locuiește în noi!**

Dacă îmi fixez mintea asupra puterii firii mele pentru a birui pofta firii mele, sunt prins fără speranță în sindromul omului nenorocit, deoarece firea mea este la fel de tare ca cealaltă parte a firii mele, împotriva căreia lupt. Deci sfârșesc printr-o remiză.

Cei ce trăiesc după îndemnul firii umblă după lucrurile firii pământești, pe când cei ce trăiesc după îndemnul Duhului umblă după lucrurile Duhului. Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. (Romani 8:5,6).

Singura soluție este **să mă concentrez asupra puterii Duhului lui Dumnezeu care locuiește în mine și să o chem în față.**

Asta va duce la viață și pace, pentru că Duhul lui Dumnezeu are abilitatea de a birui pofta firii mele. Mai mult, în acest caz nu mai este un război între părți ale mele. Acum este o victorie orchestrată de Duhul Dumnezeului Atotputernic împotriva trupului meu de lut.

*Dar dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi. Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnul ei. Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri, dar, **dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.** Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt copii ai lui Dumnezeu (Romani 8:11-14).*

Singurul mod de a aduce viață trupurilor noastre muritoare este **prin lucrarea de energizare a Duhului Sfânt. Deci trebuie să învăț cum să-mi energizez trupul prin Duhul Sfânt.** Mă întreb dacă am auzit vreodată vreo predică despre cum se face asta. Sper că am

auzit, pentru că aceasta este cheia trăirii Noului Testament. Fără aceasta nu există un stil de viață al Noului Testament.

Să fiu sincer, biserica în care am fost eu mântuit nu știa nimic despre Duhul Sfânt. Când am găsit, în cele din urmă, o biserică în care se predica despre viața în Duhul, ei mi-au spus pur și simplu că trebuie să fac asta. Nu mi-au spus cum. Deci nu am fost învățat de fapt niciodată cum să-mi energizez trupul prin Duhul Sfânt care este unit cu duhul meu. Nu e de mirare că am fost într-o stare atât de deplorabilă atât de mulți ani. Ratam orice înțelegere a modului cum să aplic dinamicile centrale ale Creștinismului Noului Testament la viața mea. Nu e de mirare că am căzut în religie.

Cum să-ți energizezi trupul prin Duhul Sfânt

Este viață – putere – energie activă în Duhul lui Dumnezeu.

Când o femeie L-a atins pe Isus pentru vindecare, Isus a spus că a simțit o calitate – putere – ieșind din El. *Energis* este unul dintre principalele trei cuvinte din Noul Testament traduse prin „putere“ și de fapt înseamnă „energie activă“. Este o curgere activă de energie măsurabilă care poate să intre în trupul unei persoane și să curgă prin el spre alții, mai ales când se folosește atingerera.

Unele forme de fotografie chiar au fotografiat o scânteie ieșind din mâna unui evanghelist care se ruga pentru vindecarea altcuiva și sărind în trupul celeilalte persoane.

Dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi (Romani 8:13).

Sunt cel puțin două moduri de a încerca să faci să moară faptele trupului. Unul este prin puterea de energizare a Duhului. Celălalt este prin puterea voinței tale și tăria firii tale, care chiar nu funcționează. Acesta duce la sindromul omului nenorocit sau „închinarea la voință“, care nu sunt viață. Deci vom descoperi cum să facem să moară faptele trupului prin energia Duhului.

Regula Unu – Să devii conștient de d(D)uhul.

Învață să percepi nivelul de energie al popriului tău duh învățând cum să percepi cum se simte duhul tău. Există probabil câteva moduri de a face asta. Eu m-am uitat la fiecare verset din Biblie despre inimă și duh și m-am întrebat: „Am simțit vreodată în mine senzația descrisă în acest verset?“

Dacă da, aceasta a fost o senzație a duhului. Acest proces a fost de mare ajutor pentru mine în înțelegerea a cum se simte d(D)uhul. Un exemplu a ceea ce spune Biblia că poți simți

în duhul tău ar fi roada Duhului Sfânt: dragoste, bucurie, pace... (Galateni 5:22). Acestea sunt stări emoționale energizate generate de prezența Duhului Sfânt care locuiește în mine.

Regula Doi – Atenție la Duhul Sfânt Care este unit cu duhul tău.

Îl simt prin viziune (o imagine spontană care se aprinde când caut viziunea lui Dumnezeu), *rhema* (gândurile spontane care apar când ascult vocea lui Dumnezeu) și povară (emoțiile spontane care sunt percepute când aștept înaintea lui Dumnezeu, rugându-L să împărtășească emoțiile inimii Lui cu mine). Mă liniștesc înaintea Duhului Sfânt, adesea folosind închinarea sau meditând la o poveste din Biblie. Sau pot să cânt sau să mă rog în Duhul (Efeseni 5:18; Iuda 20,21).

Regula Trei – Salută prezența Duhului Sfânt.

El este o Persoană – a treia Persoană a Trinității. Vorbește-I. Primește-L ca o parte a vieții tale. Îndoiește prezența Lui să curgă în și prin tine. Spune-I că ești deschis către El. Biblia ne învață că este posibil să-L întristăm pe Duhul Sfânt. Cred că unul din cele mai bune moduri de a face asta este să-L ignori complet. Știu că atunci când eu sunt ignorat mă simt trist. Mai știu că atunci când sunt recunoscut și onorat mă simt grozav și vreau să mă exprim deschis.

Cred că același lucru este adevărat despre Duhul Sfânt. De exemplu, atunci când, prin rugăciunea de la începutul clasei, eu Îl invit public pe Duhul Sfânt să curgă liber, găsesc în clasă un Duh de viață care este deasupra și dincolo de dinamica normală a clasei. Cred că Duhul de Viață în Hristos Isus este Cel pe care Îl percepem. Acest simplu act de a recunoaște public prezența Duhului Sfânt și de a-L invita să curgă face toată diferența în lume.

Regula Patru – Rostește ceea ce revelează Duhul Sfânt.

Acum voi începe să curg cu Dumnezeu, rostind ceea ce bolborosește în mine. Sunt un om care e prins în curgerea divină.

Tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite (Romani 8:26).

Inițial nu puteam crede că Dumnezeu Se gândește că nu știu cum să mă rog. Ascultă-mă! Vorbesc cu Dumnezeu.

Dar, așa cum am văzut deja, orice fac „eu“ este o fapt moartă, și asta include rugăciunea. „Eu“ nu trebuie să mă rog. Eu Îl las pe Dumnezeu să vorbească prin mine.

Aceasta este adevărata rugăciune. Deci, când mă apropii de Dumnezeu, mă liniștesc, mă uit după viziune, mă acordez la spontaneitatea și încep să cânt și să mă rog în Duhul.

Treptat încep să percep o curgere de viață care țâșnește în mine. Pare un puls de viață. *Este un puls de viață. Este viața Duhului Sfânt care îmi energizează duhul. Este percepută ca putere, străfulgerare, pace, dragoste, credință, speranță și bucurie în Duhul Sfânt!*

Înapoi la Legea Duhului de Viață în Hristos Isus

Așa cum am spus mai devreme, noi credem că aceasta este una dintre dinamicile centrale ale creștinismului Noului Testament. Mai exact: Legea Duhului de Viață în Hristos Isus este puterea de energizare pe care o simți în tine când privești ținta la Isus, Cel care trăiește în tine, primind *rhema*, viziune și povară atunci când ai părtășie în Duhul Sfânt.

Asta este ce ne eliberează pe noi de legea păcatului și a morții.

Aleluia! Acum, că știi ce să faci, este doar o chestiune de a face ori de câte ori simți nevoia de energizare în Duhul Sfânt. Deci petrec timp închinându-mă, cântând în Duhul, rugându-mă în Duhul, și mă acordez la viziune și la curgerea spontană. Cultiv curgerea spontană cântând liber în Duhul, compunându-I Regelui regilor cântece de dragoste, în timp ce văd viziunea pe care El o pune în fața ochilor mei.

Adesea intru în viziunea pe care a văzut-o Ioan în Apocalipsa patru, a mulțimilor care se închină înaintea tronului din cer. Văd scena când îmi ridic ochii să mă uit și intru în scenă ca unul dintre închinători. Din acest unghi avantajos este foarte ușor să experimentezi curgerea energizantă a Duhului în tine.

În analiza finală, chiar este aproape ca la copii. (Nu ai ghicit deja asta?) Eu sunt închinător, trăind în funcție de inima mea mai degrabă decât în funcție de mintea mea. Este ceva ce poate face orice copil. Poate de aceea Isus ne-a încurajat să devenim ca niște copii.

Recapitulare a unor puncte importante din Capitolul Șapte

- Există două moduri de a încerca să îți Legea.
- Unul este să cauți să faci asta tu însuși.
- Celălalt este să faci asta prin Duhul de Viață în Hristos Isus.
- Legea Duhului de Viață în Hristos Isus este dinamica centrală a creștinismului Noului Testament.
- Această lege ar trebui să fie predicată în mod regulat.
- Dacă această lege nu este subliniată, noi toți vom cădea curând înapoi în religie.

- Cele patru reguli pentru energizarea vieților noastre prin Duhul Sfânt sunt:
Să devii conștient de d(D)uhul.
Să te concentrezi asupra Duhului Sfânt care este unit cu duhul tău.
Să saluți prezența Duhului Sfânt.
Să rostești ce îți revelează Duhul Sfânt.
- Enumeră alte puncte care sunt importate pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

• Deși nu mai trăim prin Lege, ai poziționat tu Legea ca pe o plasă de salvare sub tine, astfel încât să nu te autodistrugi dacă vei cădea din Duhul? Discută despre cum funcționează asta în viața ta. Dă câteva exemple.

• Dai la moarte faptele firii atacându-le tu însuși sau bazându-te pe puterea Duhului Sfânt de a le birui?

• Ai auzit o altă învățătură care definește și discută Legea Duhului de Viață în Hristos Isus? Dacă da, cum era definită ea? Cum operează ea? Cum a lucrat ea în viața ta în trecut? Poți da un exemplu detaliat?

• Notează definiția pe care autorul o dă Legii Duhului de Viață în Hristos Isus.

• Discutați împreună despre cum ai aplicat sau cum ai aplica cele patru reguli pentru energizarea vieții tale prin Duhul Sfânt.

• **Jurnal** – „Doamne, vorbește-mi despre Legea Duhului de Viață în Hristos Isus. Cum am folosit-o eu? Am eșuat în a o folosi?”

• A doua intrare în jurnal – „Doamne, Te rog să vorbești cu mine despre regulile pentru a-mi energiza viața prin Duhul Tău cel Sfânt. Ce ai vrea să-mi spui referitor la aplicarea acestor reguli la viața mea?”

Notează în jurnalul tău ce îți vorbește Domnul și vino pregătit să împărtășești în clasă. Ca întotdeauna, cel mai bine este dacă poți chiar citi un fragment din jurnalul tău.

8

Adevărul # 7 – Trăiesc prin credința că Dumnezeu este Emanuel

Suntem aproape de final acum. Până aici am discutat despre șase lecții pe care trebuie să le învețe cineva pentru a învinge sindromul omului nenorocit și a fi supranatural în mod natural, fără război interior. Am descoperit că Dumnezeu este totul și în toate, că noi suntem vase, că nu trăim noi, ci Hristos este Viața noastră, că suntem morți față de Lege și că Legea Duhului de Viață în Hristos Isus este cea care ne eliberează de legea păcatului și a morții. Mai avem de făcut un singur lucru! Înarmați cu această înțelegere și experiență, care vine mai ușor și continuu prin jurnal, noi suntem gata să trăim viața creștină biruitoare. Sau nu suntem? Ar putea să mai fie încă un blocaj ce trebuie biruit? Da, îmi e teamă că mai este. Este problema îndoielii.

Am fost răstignit cu Hristos; nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine (Galateni 2:20).

Una e să știu toate aceste lucruri la modul academic. Cu totul alta e să-mi pun credința, nădejdea și încrederea în ele, mai ales atunci când am fost atât de înclinat să-mi pun credința, nădejdea și încrederea în propriile mele abilități și în propriile mele abilități de gândire.

Noul Testament spune că „lucrarea lui Dumnezeu este să crezi...” Este atât de adevărat! Adesea pare că ar fi mult mai simplu dacă lucrarea lui Dumnezeu ar fi altceva decât să fii tot timpul un credincios.

Eu trăiesc într-o lume (și uneori într-o biserică) ce nu crede în părtășia cu Duhul Sfânt (2 Corinteni 13:14).

Alții cred că sunt nebun pentru că văd viziuni și aud voci din lumea Duhului în viața mea de zi cu zi. Chiar și mintea mea îmi spune că sunt nebun. „Asta nu este de fapt viziunea lui Dumnezeu. Este doar o născocire a imaginație mele. Nu este de fapt vocea lui Dumnezeu. Sunt doar gânduri false care îți vin în minte. Nu le crezi cu adevărat, nu? Spui că o să plouă și că întreaga lume o să se scufunde? Sigur că da! Ești nebun! Spui că Dumnezeu ți-a zis să-ți aduci fiul pe un altar? Mai scutește-mă! Ar trebui să fii internat într-un azil de boli mintale. Mi-am făcut plinul de fantome religioase. Acum spui că Dumnezeu ți-a zis să mășăluiești cu două milioane de oameni prin deșert și că El va avea grijă de ei în mod supranatural? Sigur că ți-a zis! Hei, dar ce zici de asta? Vom dărâma astăzi zidurile acestei cetăți fortificate mășăluind în jurul ei și sunând din trâmbițe! Gata! Doar nu te aștepți să cred un asemenea nonsens, nu? Eu trăiesc în lumea reală. Nici măcar nu sunt sigur că se mai întâmplă azi minuni, cu atât mai puțin astfel de lucruri bizare!“

Adevărul este că din cauza atitudinii tale cel mai probabil nu se întâmplă minuni în lumea ta.

Și nu a făcut multe minuni în locul acela din pricina necredinței lor (Matei 13:58).

Isus nu a putut face multe minuni în locul Său natal din cauza necredinței lor!

Lucrarea lui Dumnezeu este să crezi...

Necredința este un păcat. Necredința ne ține departe de țara promisă. Necredința ne împiedică să ne bucurăm de ce ne oferă Dumnezeu.

Fără credință este cu neputință să-I fim plăcuți Lui (Evrei 11:6).

Exemplul luptei israeliților cu necredința

Tragedia poporului Vechiului Legământ este că ei nu au crezut, nici măcar atunci când au văzut puterea supranaturală a lui Dumnezeu peste tot în jurul lor. Dumnezeu a spus: „Te rog învață din greșelile lor. Te rog învață să unești credința cu cuvântul Meu rostit, astfel încât să intri în belșugul Meu.“

Fie să auzim cuvântul Domnului și să învățăm din povestirile consemnate pentru noi!

De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispiterii în pustie, unde părinții voștri M-au ispitit și M-au pus la încercare și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani! De aceea M-am dezgustat de neamul acesta și am zis: «Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile

Mele!» Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!“ Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice „Astăzi“, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început, câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii“. Cine au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce au auzit? N-au fost oare toți aceia care ieșiseră din Egipt prin Moise? Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră? Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor. Să luăm dar bine seama ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu. Pentru că și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor, dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit. Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în „odihna“ despre care a vorbit El când a zis: „Am jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!“ Măcar că lucrurile Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii. (Evrei 3:7-4:3, sublinierea autorului).

El hotărăște din nou o zi: „Astăzi!“, zicând, în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!“ Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi. Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale. Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare (Evrei 4:7-11).

Ce cuvinte puternice! „Doamne, ajută-ne să învățăm să ne încredem în Tine citind exemplele puterii tale miraculoase aflate la lucru în epocile trecute. Ajută-ne să nu Te dezamăgim și să nu păcătuim împotriva Ta prin faptul că nu credem în bunătatea Ta și harul Tău și în vocea Ta din inimile noastre și în schimb ne încredem în lucrarea slabă a mâinilor și minților noastre. Ajută-ne să învățăm să ne încredem în Tine, Dumnezeu adevărat și viu. Iartă-ne acolo unde am eșuat înaintea Ta. Curățește-ne, Te rugăm. Lasă-ne să intrăm în odihna Ta. Te rugăm să ne întărești inimile. Fă-ne să credem și să facem lucrările pe care le faci Tu, astfel încât lumea să Te vadă în mijlocul ei prin noi, trupul Tău. Vindecă-ne, Te rugăm, și vom fi întregi. Dă-ne harul Tău și vom fi puternici. Dă-ne credința Ta și vom crede, pentru că Tu ești Cel care lucrează în noi și ne dă și voința și înțelepciunea, după buna Ta plăcere.“

O povestire

Am fost nedumerit o vreme în legătură cu diferența pe care o văd între promisiunile din Deuteronom 28 și poziția Bisericii lui Isus Hristos în lumea în care trăiesc. Să ne uităm la binecuvântările care a promis Dumnezeu că vor veni peste noi și ne vor surprinde când acționăm conform cuvintelor Lui prin simplă credință.

Dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul Dumnezeul tău îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău (Deuteronom 28:1,2).

Nu e deloc o promisiune rea! De fapt, pentru mine este o promisiune incredibilă, pentru că eu am crezut că atunci când devin creștin devin un cetățean de mâna a doua pe acest pământ.

În schimb Dumnezeu îi promite poporului legământului Lui că dacă vor asculta vocea Lui și I se vor supune nu numai că vor fi cetățeni de primă clasă, ci vor deveni o națiune de frunte pe acest pământ!

Poți vedea dovada acestui lucru împlinindu-se în zilele noastre?

Cred că da. Să ne uităm numai la Statele Unite. Noi scriem „Credem în Dumnezeu“ pe bancnotele noastre și ne construim sistemul juridic pe o filosofie iudeo-creștină. Făcând astfel, am devenit cea mai puternică și mai prosperă națiune din lume. Și este mai mult din promisiune lui Dumnezeu.

Domnul te va copleși cu bunătați, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da. Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale. Vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini (Deuteronom 28:11-13).

Crezi că asta descrie ce a făcut Domnul pentru America în ultimii 200 de ani? Noi am împrumutat atât de multe națiuni (inclusiv pe dușmanii noștri), nu am luat cu împrumut, cel puțin până de curând. În ultimii ani ne-am întors de la vocea lui Domnului Dumnezeului nostru și unele dintre aceste premise scad peste teritoriul nostru când începem să intrăm în blestemul lui Dumnezeu, așa cum este el consemnat în Deuteronom 28.

Cred că aceste promisiuni sunt încă actuale și active astăzi pentru toți oamenii și toate națiunile lumii. Cred că putem să ne uităm în jurul lumii și să vedem asta. Însă ceea ce mă deranjează pe mine este că, în America, creștinii nu sunt capul.

În multe cazuri, creștinii sunt cei care împrumută de la alții și nu cei care dau cu împrumut. Sondajele arată că cele mai multe televiziuni sunt mai degrabă umaniste decât creștine. Eu suspectez că cei mai mulți politicieni sunt umaniști, nu creștini. Știu că cele mai multe vedete de televiziune nu sunt creștini. Lista poate continua la nesfârșit. De ce nu sunt creștinii lideri în America?

Nu mai funcționează deodată promisiunile lui Dumnezeu? Este Biblia o minciună? Nu, absolut nu. Atunci care este problema? Este Biserica lui Hristos atât de lipsită de cunoștință în legătură cu vocea lui Dumnezeu încât nu mai suntem în stare să umblăm în binecuvântările legământului Lui? Nu mai ascultăm vocea Lui și nu mai umblăm pur și simplu în ascultare de ea?

Când am bombănit eu un an sau doi în legătură cu calitatea crainicilor de televiziune, Domnul i-a vorbit inimii mele și a spus: „Mark, dacă nu îți place de ei, de ce nu pregătești tu generația viitoare de crainici?” Am înghițit cu noduri. Am încercat să-I explic lui Dumnezeu că nu voiam deloc să merg atât de departe. Pur și simplu voiam să bombănesc puțin. În acest punct, mi s-a amintit că Dumnezeu a ucis 14.700 de bombănituri în pustiu într-o singură zi! Și când au bombănit în ziua următoare în legătură cu asta, El a mai ucis câțiva. Chiar am încercat să fac din a nu bombăni o politică a vieții mele!

Dumnezeu nu caută plângăcioși. El caută oameni care să asculte vocea Lui și să acționeze pe această bază și să aducă transformare lumii în care trăiesc prin puterea și înțelepciunea și harul Lui

Voi fi unul dintre acești oameni? Mă voi opri din bombănit suficient de mult pentru a auzi ce spune Dumnezeu și prin credință simplă ca de copil voi începe să acționez conform *rhema* și viziunii Lui, indiferent cum îmi cere El să fac asta? Voi crede în El în umblarea mea sau mă voi uita la propriile mele căi și abilități pentru a realiza ce este mai presus de mine? Voi fi un credincios?

Voi instrui următoarea generație de crainici de televiziune? Nu știu. Trebuie să așteptăm și să vedem. Nu e suficient să-mi sperii de moarte firea, ceea ce, apropo, nu este un lucru rău pe care să i-l faci firii tale!

Aplicație personală

Vei fi tu un credincios? Ți vei alunga îndoielile în groapa din care au venit și vei crede în puterea lui Dumnezeu să-ți intersecteze viața? Vei fi un credincios? Vei fi? Trebuie să decizi. Trebuie să alegi fie calea vieții, credinței și nădejzii, fie calea fricii și descurajării. Alegerea este doar a ta. Nimeni altcineva nu o poate face pentru tine. Care va fi? Notează-ți decizia în jurnalul tău. Scrie-o astfel încât să o ai ca mărturie a locului tău în Dumnezeu. Minunile îi vor însoți pe cei ce vor crede.

Fie ca viața ta să fie una plină de minuni!

Recapitulare a unor puncte importante din Capitolul Opt

- Puterea și harul lui Dumnezeu sunt însușite prin credință.
- Lucrarea lui Dumnezeu este să crezi.
- Lumea este înclinată spre îndoială.
- Eu tind să mă uit la limitările mele și să mă îndoiesc.
- Religia este înclinată să creadă că Dumnezeu nu se mai mișcă supranatural și să se îndoiască.
- Dumnezeu vrea să ne facă în mod supranatural cap și nu coadă.
- Dumnezeu vrea să conducem, nu să urmăm.
- Dumnezeu vrea să dăm cu împrumut, nu să luăm cu împrumut.
- Se va ridica Biserica în credință și Îl va lăsa pe Dumnezeu să o umple?
- Tu vei face asta?
- În jurnalul tău enumeră alte câteva puncte care au fost în mod special importante pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

• Notează câteva dintre promisiunile incredibile pe care ți le-a făcut Dumnezeu pentru viața ta. Care sunt unele dintre lucrurile pe care El vrea să le facă prin tine? Sunt ele dincolo de abilitățile tale? Contează asta? Dumnezeu plănuiește să împlinească aceste promisiuni prin puterea și abilitățile tale, sau ale Lui?

• Te bazezi pe visele pe care le-a pus Dumnezeu în inima ta? I le oferi tu lui Dumnezeu, să vezi ce vrea El să faci zi de zi pentru a împlini aceste vise? Faci ce îți poruncește El? Unești tu credința cu promisiunile pe care ți le-a făcut Dumnezeu? Crezi că El poate și că le va împlini dacă umbli în ascultare simplă de vocea Lui?

- Ești un bombănitoe sau un credincios? Poate vrei să faci o rugăciune de pocăință pentru vindecare și restaurare. Pocăința este fundamentul pentru schimbare.

Când bombănesc, ce spun eu despre abilitatea lui Dumnezeu de a domni? Cum crezi că Se simte El în legătură cu asta? Bombănitoeii țin cont de puterea supranaturală a intervenției lui Dumnezeu în societate sau se uită pur și simplu la societate și neagă abilitatea lui Dumnezeu de a interveni? Cum crezi că Se simte Dumnezeu în legătură cu asta? Cum te-ai simți tu, dacă ai fi Dumnezeu?

- Dumnezeu S-a mâniat pe Moise pentru că a insistat să-I explice lui Dumnezeu că, din cauza vorbirii lui proaste, el nu ar putea să se ocupe de mandatul lui Dumnezeu pentru viața lui. Când Moise se plângea, ținea el cont de abilitatea supranaturală a lui Dumnezeu de a umbri abilitatea lui de a vorbi cu atotputernicia lui Dumnezeu? Se aștepta Dumnezeu ca Moise să-și îndeplinească misiunea bazându-se pe puterea lui Moise sau pe puterea lui Dumnezeu? Când Dumnezeu te trimite să faci fapte mari în această lume, Se așteaptă El ca tu să le faci prin puterea ta sau prin puterea Lui? Te uiți la tine însuși pentru a împlini viziunea lui Dumnezeu pentru viața ta sau te uiți la Dumnezeu?

- De ce creștinii nu conduc astăzi în națiunile noastre? Ar trebui să conducem? De ce e nevoie pentru a schimba acest scenariu? Vei fi tu o parte a acestei schimbări? Vei deveni un lider slujitor în orice mod îți cere Dumnezeu să fii? Împărtășește dedicarea ta față de viziunea pe care a pus-o Dumnezeu în inima ta cu alți membrii ai grupului cu care te întâlnești. Apoi scrie în jurnal despre asta în fiecare zi, lăsându-L pe Dumnezeu să conducă pașii tăi spre împlinirea ei.

- **Jurnal** – „Doamne, vorbește-mi despre viziunile Tale pentru viața mea. Ce vrei Tu să fac? Ce ar trebui să fac azi? Care este viziunea Ta pentru țara noastră? Îți mulțumesc, Doamne, pentru ceea ce revelezi Tu.“ Vino pregătit să împărtășești din jurnal cu grupul tău mic.

9

Să trăim supranatural în mod natural

Acum avem toate părțile necesare pentru a birui sindromul omului nenorocit și a trăi supranatural în mod natural, manifestând viață supranaturală și putere și pace interioară și odihnă. Chiar am ajuns la concluzia cărții noastre, deși nu mă voi opri aici. Nu, am de gând să repet iar și iar aceleași adevăruri în următoarele câteva capitole, astfel încât să le auzi iar și iar și iar. Sunt convins că nu vom umbla în acest adevăr revelat până când nu ni-l însușim prin multă repetiție. Cu ani în urmă, când am descoperit prima dată o carte cu multe din aceste adevăruri, am citi-o integral de trei ori. Știam că vreau să trăiesc lucrurile despre care vorbea cartea. Un adevăr este prea prețios ca să nu începi să umbli în el.

O listă a altor cărți care vorec despre aceleași adevăruri poți găsi în Apendice.

Șapte adevăruri care îți permit să trăiești supranatural în mod natural

Adevărul # 1 – Dumnezeu este totul și în toate.

Adevărul # 2 – Eu sunt un vas.

Adevărul # 3 – Eu nu mai trăiesc.

Adevărul # 4 – Hristos este viața mea.

Adevărul # 5 – Sunt mort față de Lege.

Adevărul # 6 – Trăiesc prin Duhul (*rhema* și viziune).

Adevărul # 7 – Trăiesc prin credința că Dumnezeu este Emanuel.

Aceste șapte adevăruri aplicate pentru a birui ispita

Acum, să punem împreună aceste șapte adevăruri și să vedem cum operează ele când experimentezi o ispită în viața ta.

Ar fi frumos dacă nu ar mai exista ispите acum, că suntem creștini, dar nu așa stau lucrurile. Fiecare creștin va depune mărturie că încă le avem. Dar este o cale a victoriei asupra lor, așa cum a fost exemplificată de Isus, care a fost ispitit în toate lucrurile, dar fără păcat (Evrei 4:15).

Cum să te lași și să-L lași pe Dumnezeu

Mi s-a spus de multe ori „lasă-te și lasă-L pe Dumnezeu“, dar nu am știut niciodată cum să fac asta până când am descoperit cele șapte adevăruri enumerate mai sus. Să luăm un exemplu. Un mitocan vine și îți dă o palmă peste obraz. (Trebuie să fie un mitocan dacă face un astfel de lucru unei persoane minunate ca tine!)

Imediat firea ta vrea să-i rupă gâtul, sau măcar să-l palmuiască înapoi. Dar îți amintești o poruncă din Biblie care spune:

Dar Eu vă spun să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt (Matei 5:39).

Ooo, grozav, trebuie să încerc să-l iubesc! Așa că încerc. Și încerc. Și încerc. Dar, cu toată încercarea mea, tot îmi vine să-l plesnesc. Îmi amintesc de „sindromul omului nenorocit“ menționat în Romani 7:19, unde mă găsesc făcând răul pe care nu vreau să-l fac. Mă trezesc adunând mânie împotriva acestui individ, indiferent cât de mult „vreau“ să-l iubesc și să-l iert.

Apoi îmi amintesc de Galateni 3:3.

Sunteți așa de nechibzuți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfârșiți prin firea pământească?

Desigur! Știu mai mult decât să mă comport așa! Eu am fost mântuit, nu prin „eforturile mele“, ci prin lucrarea Duhului Sfânt. Chiar cred că mă pot desăvârși prin „eforturile mele“ în loc de ale Duhului Sfânt? Sigur că nu.

„Doamne, îmi pare rău pentru o asemenea nechibzuință. Mă pocăiesc.“

Acum înțeleg:

Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci,

împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda. (1 Corinteni 10:13).

„Doamne, Tu mi-ai oferit calea de scăpare și îmi amintesc care este această cale.“

Am fost răstignit împreună cu Hristos; nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine (Galateni 2:20).

„Tu m-ai înlocuit cu Isus, deci acum viața lui Isus este cea care se adresează situației, nu eu.“

Să privim țintă la Isus, Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre (Evrei 12:2).

„Doamne Isuse, vin la Tine. Privesc țintă la Tine. Te rog să-mi dai o viziune cu Tine gestionând această situație.“

„Fiul Meu, amintește-ți când dușmanii Mei M-au acuzat pe nedrept și M-au bătut și M-au biciuit și M-au răstignit pe o cruce gol și zdrobit. Amintește-ți cum M-am uitat la ei în jos de pe acea cruce și le-am spus: «Tată, iartă-i, că nu știu ce fac». Deci și tu, fiul Meu, ai fost acuzat pe nedrept și umilit în public, dar, de asemenea, dragostea Mea curge prin inima ta pentru a-ți ierta vrăjmașii. Vezi-te pe tine însuși atârând pe cruce, repetând cuvintele Mele către cei care te-au acuzat. Vezi dragostea Mea curgând prin inima ta când rostești cuvintele Mele. Vezi și vei fi întreg. Vezi, fiul Meu.“

„Da, Doamne, văd dragostea Ta curgând prin mine către cei care m-au ofensat și m-au tratat nedrept și, pe când atârând acolo pe cruce cu Tine, rostesc iar cuvintele Tale: „Tată, iartă-i, că nu știu ce fac. Doamne, simt că în mine are loc o schimbare. Tu frângi asprimea și mă umpli cu dragostea Ta. Îți mulțumesc, Domnul meu. Îți mulțumesc pentru puterea Ta minunată. Te laud.“

Gata. Avem întregul proces, la un loc.

Tot ce am spus noi până acum în această carte a fost pus în scenă pentru tine în această ultimă povestire. Ai urmărit toate părțile ei? Ele au fost:

1. Eu experimentez o suferință.
2. Văd o poruncă ce îmi spune cum să răspund.
3. Încerc să mă supun poruncii și înțeleg că nu pot.
4. Îmi amintesc să nu încerc în fire, ci să mă uit la Duhul.
5. Îmi amintesc că este o cale de scăpare prin Isus Hristos.
6. Îmi amintesc că Hristos m-a înlocuit și trăiește prin mine.
7. Privesc țintă la Isus și Îl rog să răspundă.

8. El răspunde cu viziune, *rhema* și putere.

9. Spun ce îmi zice El să spun și simt că puterea Lui începe să curgă în inima mea.

10. Încep să mă închin.

Evident că nu trebuie să încerci metoda greșită mergând întâi la Lege și la efortul propriu. Poți să mergi imediat la Duhul Sfânt și să spui: „Doamne, sufăr. Te rog să-mi vorbești și să mă vindeci.“ În felul acesta sari pașii 2-6 și mergi direct de la pasul 1 la pasul 7. Dacă harul lui Dumnezeu îți îngăduie să eviți Legea și să mergi direct la Duhul, este un mod de a trăi mult mai eficient.

Un exemplu

Să îți spun altfel: din moment ce Hristos este Lumina lumii și păcatul este reprezentat de obicei prin întuneric, noi Îl vom lăsa pe Hristos să reprezinte lumina și ispita să reprezinte întunericul. *Cum combatem întunericul?* Scoțându-l afară din cameră? Sigur că nu. Dar așa încearcă mulți dintre noi să combată păcatul din viețile noastre. Îl lovim și îl batem și încercăm să-l scoatem afară. Ce nebunie! Dacă m-ai vedea într-o cameră întunecată lovind întunericul și poruncindu-i să plece m-ai închide (Nu în acea cameră, desigur, ci într-un azil de nebuni!)

În schimb Dumnezeu vrea să aprindem lumina. Venind la Dumnezeu care locuiește în noi și rugându-L să ni Se reveleze în acea situație. Care sunt cuvintele Lui? Care este viziunea Lui despre acea scenă? Isus a spus: „Cuvintele *rhema* pe care vi le-am spus sunt Duh și viață“ (Ioan 6:63). Împreună cu viziunea și cuvintele Lui vine o curgere a Duhului de viață care te eliberează de legea păcatului și a morții și îți permite să trăiești supranatural în mod natural.

Un alt exemplu

În loc să spun „Doamne, încerc să iubesc acea persoană. Te rog să mă ajuți“, vei spune „Dumnezeule, nu pot iubi acea persoană, dar Tu poți. Tu ești Sursa întregii iubiri din univers și Tu trăiești în mine. Te rog să curgi prin mine și să iubești acea persoană cu dragostea Ta supranaturală.“ Privește țintă la viziunea lui Isus, care Și-a iubit vrăjmașii când era atârnat pe cruce și, pe măsură ce faci asta, vei începe să simți dragostea agape țâșnind din tine, energizând omul tău dinlăuntru și transformând-ți dorințele din interior.

Aleluia! Vei începe să te închini lui Dumnezeu când dragostea Lui va curge prin toți porii ființei tale. La urma urmei, creștinismul chiar este supranatural!

Recapitularea unor puncte importante din Capitolul Nouă

- Cele șapte chei pentru a trăi supranatural în mod natural sunt:

Dumnezeu este totul și în toate.

Eu sunt un vas.

Eu nu mai trăiesc.

Hristos este viața mea.

Sunt mort față de Lege.

Trăiesc prin Duhul (acordat la *rhema* și viziune)

Trăiesc prin credința că Dumnezeu este Emanuel.

- Sunt date câteva exemple ale acestor șapte chei în acțiune.
- Enumeră alte puncte care sunt importante pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

• Treci în revistă o ispită sau o încercare din ultimă săptămână. Cum ai gestionat-o? Compară modul în care ai gestionat-o cu cei 10 pași descriși în acest capitol. Prin câți dintre acești pași ai trecut? Poți identifica fiecare pas?

Ai experimentat recent o încercare sau ispită în care ai sărit peste pașii de la doi la șase și ai mers direct de la pasul unu la șapte? Împărtășește asta cu grupul tău mic. Celebrează harul lui Dumnezeu așa cum s-a manifestat în această situație.

• Încerci să scoți întunericul din viața ta sau te concentrezi să aduci în ea Lumina? Explică ce anume faci exact. Împărtășește rezultatele. Ce se întâmplă?

• **Jurnal** – „Doamne, ce vrei să-mi spui în legătură cu modul în care mă ocup de încercări și ispite?”

Notează ce îți spune El în jurnalul tău separat. Vino pregătit să împărtășești ceva din el cu grupul tău mic.

10

Exemple de personaje biblice care au învățat aceste lecții

Biblia este plină de povești despre oameni care au venit la Dumnezeu și au trebuit să treacă prin același proces de descoperire de sine, învățând aceleași lecții pe care le-am discutat până acum în această carte. Adesea este de folos să vezi pe altcineva trecând prin procesul din fața ta. Ei devin un mentor, arătându-ți încotro mergi și unde să-ți pui piciorul. Să examinăm poveștile a patru bărbați, dintre care doi din Vechiul Testament și doi din Noul Testament. Ei sunt Avram, Moise, Petru și Pavel.

Avraam învață să se încreadă în Dumnezeu, nu în sine însuși (Geneza 12-23)

Povestea lui Avraam începe în Geneza capitolul 12, când el se numea încă Avram.

Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta, îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.” Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit din Haran (Geneza 12:1-4).

Domnul i-a vorbit lui Avram și Avram a ascultat. Mie îmi sună ca un adept al lui Dumnezeu. Dacă el ar fi trăit în vremurile Noului Testament l-am fi numit „mântuit”. Dar el a trăit înainte de Hristos, deci avea o datorie care a fost plătită la Calvar.

Avram este un adept al lui Dumnezeu. A învățat el că Dumnezeu este totul și în toate și că el este doar un vas prin care curge Dumnezeu, sau se bazează el încă pe propriile lui abilități de a împlini lucrarea Dumnezeului Atotputernic? Să vedem.

A venit însă o foamete în țară, și Avram s-a coborât în Egipt ca să locuiască pentru câțeva vreme acolo, căci era mare foamete în țară. Când era aproape să intre în Egipt, a zis nevastei sale Sarai: „Iată, știu că ești o femeie frumoasă la față. Când te vor vedea egiptenii, vor zice: «Aceasta este nevasta lui!» Și pe mine mă vor omori, iar pe tine te vor lăsa cu viață. Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi meargă bine din pricina ta și sufletul meu să trăiască datorită ție.“ Când a ajuns Avram în Egipt, egiptenii au văzut că nevasta lui era foarte frumoasă. Slujbașii cei mai de frunte ai lui faraon au văzut-o și ei au lăudat-o la faraon, și femeia a fost adusă în casa lui faraon. Pe Avram l-a primit bine din pricina ei și Avram a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile. Dar Domnul a lovit cu mari urgii pe faraon și casa lui din pricina nevastei lui Avram, Sarai. Atunci faraon a chemat pe Avram și i-a zis „Ce mi-ai făcut? Pentru ce nu mi-ai spus că este nevasta ta? De ce ai zis «Este sora mea», și am luat-o astfel de nevastă? Acum, iată-ți nevasta; ia-o și pleacă!“ Și faraon a dat poruncă oamenilor lui să-l petreacă pe el, pe nevasta sa și tot ce avea (Geneza 12:10-20).

Avram a picat primul lui test. Deși urma să fie numit „tatăl credinței“, el a început prin a eșua lamentabil în credință și prin a se încrede în schimb în propria lui rațiune.

Se temea atât de mult de incapacitatea lui Dumnezeu de a-l proteja, încât și-a obliga soția să mintă și să spună că nu este soția lui. Mie nu mi se pare o credință foarte mare. De fapt, mi se pare că seamănă mult cu mine când mă lupt să cresc în credință. Dar Dumnezeu nu terminase deloc cu el. Această poveste este doar începutul. Deci Dumnezeu îi vorbește din nou lui Avram.

Și după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri“. Și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta“. Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire (Geneza 15:5,6).

Pare că Avram crește în credința în puterea Dumnezeului Atotputernic. Dumnezeu nu numai că i-a dat un cuvânt *rhema*, dar l-a și cuplat cu viziune, și credința lui Avraam se adâncește. Acum ar trebui să vedem niște rezultate. Însă, după unsprezece ani în care a așteptat ca Dumnezeu să-și împlinescă promisiunea, Avram a început să asculte de alte moduri prin care să facă să se întâmple asta.

Seamănă cu ceva ce ai făcut vreodată?

Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteană, numită Agar. Și Sarai a zis lui Avram: „Iată, Domnul m-a făcut stearpă, intră, te rog, la

roaba mea; poate că voi avea copii de la ea.“ Avram a ascultat cele spuse de Sarai (Geneza 16:1,2).

Agar a rămas însărcinată și a născut un băiat, în stare să aibă o linie de urmași. Pare că omul chiar Îl poate ajuta pe Dumnezeu când lucrurile se mișcă încet. Chiar avem un băiat care crește și care ar putea foarte ușor să fie cel prin care Se va naște Copilul Hristos. Ascultă următoarele cuvinte ale lui Dumnezeu către Avram.

Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a arătat și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană“ (Geneza 17:1).

Cu alte cuvinte, „Umblă înaintea mea și lasă-te de păcat.“

Au! Chiar a fost rău, Dumnezeule? Eu doar încercam să Te ajut. Nu poți primi ce am făcut pentru Tine?

Ascultă pledoaria lui Avram.

Și Avraam a zis lui Dumnezeu: „Să trăiască Ismael înaintea ta“ Dumnezeu a zis: „Cu adevărat, nevasta ta Sara îți va naște un fiu și-i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia legământul Meu cu el, ca un legământ veșnic pentru sămânța lui după el (Geneza 17:18,19).

Este sfâșietor. Am făcut tot posibilul să împlinesc viziunea pe care mi-a dat-o Dumnezeu și descopăr că El nu va accepta ce am produs eu. Este un moment foarte bun să faci un pas în spate și să spui: „OK, Doamne, ce vrei Tu de fapt? Ți-am dat tot ce e mai bun în mine și nu-Ți place.“

Probabil știi, citind această carte, ce vrea Dumnezeu. El nu vrea cele mai mari eforturi ale mele și cele mai bune idei ale mele.

El vrea să-L ascult și să fac numai ce-mi spune El să fac. El vrea să umple slăbiciunea mea cu puterea Lui și să-i facă pe înțelepți de rușine manifestându-Și înțelepciunea Lui prin ignoranța mea. El nu vrea să mănânc din pomul cunoștinței binelui și răului. El vrea să mănânc din pomul vieții. Și eu nu trebuie să acționez decât dacă Duhul Lui mă călăuzește din interior. Deci să ne întoarcem la povestea noastră.

Avraam a plecat de acolo în țara de miazăzi, s-a așezat între Cades și Șur și a locuit ca străin în Gherar. Avraam zicea despre Sara, nevastă-sa: „Este sora mea!“ S-a temut să spună că este nevastă-sa ca să nu-l omoare oamenii din cetate din pricina ei. Abimelec, împăratul Gherarului, a trimis și a luat pe Sara. Atunci Dumnezeu S-a arătat noaptea în vis lui Abimelec și i-a zis: „Iată, ai să mori din pricina femeii pe care ai luat-o, căci este nevasta unui bărbat“.

Pare că am mai trecut și înainte exact prin acest păcat. Avram încă nu se poate încrede în Dumnezeu să-l protejeze. În schimb se încrede în propriile lui șiretlicuri. Vezi tu, e nevoie de ceva timp pentru a deveni un om puternic al credinței și a birui slăbiciunea noastră umană.

Nu se întâmplă peste noapte. Dumnezeu ne dă test după test în viețile noastre, până când învățăm să ne încredem în El.

În cele din urmă Avraam are un copil cu Sara la vârsta de 100 de ani. Asta înseamnă cu 25 de ani după ce a plecat din Haran.

Sara a rămas însărcinată și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea hotărâtă, despre care-i vorbise Dumnezeu (Geneza 21:2).

Avraam era în vârstă de o sută de ani la nașterea fiului său Isaac (Geneza 21:5).

Lección pe care o învăț eu din asta este că lui Dumnezeu Îi ia adesea mai mult decât mi-ar lua mie. Trebuie să mă feresc de nerăbdare. Acum, după ce a fost oferit copilul promis și darul harului este prezent, avem un test final. Acum vom vedea dacă Avraam a învățat să se încreadă în puterea Dumnezeului Atotputernic sau încă se încrede în propriile lui abilități. De asemenea, vom vedea dacă Avraam se va ține de darul pe care i l-a dat Dumnezeu sau se va ține de Domnul. Odată ce Dumnezeu ne-a dat un dar, este atât de ușor să ne lipim de acel dar în loc să ne lipim de El.

După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam și i-a zis: „Avraame!” „Iată-mă”, a răspuns el. Dumnezeu i-a zis: „Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere-de-tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.” Avraam s-a sculat dis-de-dimineată, a pus șaua pe măgar și a luat cu el două slugi și pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea-de-tot și a pornit spre locul pe care i-l spusese Dumnezeu. A treia zi, Avraam a ridicat ochii și a văzut locul de departe. Și Avraam a zis slugilor sale: „Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm și apoi ne vom întoarce la voi.” Avraam a luat lemnele pentru arderea-de-tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac și a luat în mână focul și cuțitul. Și au mers astfel amândoi împreună. Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: „Tată!” „Ce este, fiule?” i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea-de-tot?” „Fiule”, a răspuns Avraam, „Dumnezeu Însuși va purta grijă de mielul pentru arderea-de-tot.” Și au mers amândoi împreună înainte. Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnelor. Apoi, Avraam a întins mâna și a luat cuțitul, ca să înjunghie pe fiul său. Atunci, Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri și a zis: „Avraame!

Avraame!” „Iată-mă!” a răspuns el. Îngerul a zis: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știi acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.” Avraam a ridicat ochii și a văzut înapoia lui un berbec încurcat cu coarnele într-un tufiș, și Avraam s-a dus de a luat berbecul și l-a adus ca ardere-de-tot în locul fiului său. Avraam a pus locului aceuia numele: „Domnul va purta de grijă”. De aceea se zice și azi: „La muntele unde Domnul va purta de grijă”. Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam și a zis: „Pe Mine Însumi jur», zice Domnul, «pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării, și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!»” (Geneza 22:1-18).

O poveste absolut înspăimântătoare! Poți să crezi ce nivel de credință avea Avraam? La ce se gândea când l-a pus pe fiul lui pe altar ca jertfă adusă Domnului? Evrei ne spune asta.

Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare, el, are primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!” Căci **se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.** (Evrei 11:17-19).

Avraam credea că Dumnezeu poate să-l învie pe fiul lui chiar și din morți. **Acum** el a devenit un om puternic al credinței, care se uită nu la propria lui putere pentru a trăi viața, ci la puterea Dumnezeului Atotputernic. **Acum**, el este un om care trăiește numai pe baza vocii și viziunii Dumnezeului Atotputernic. Fie ca noi să călcăm pe urmele lui!

Moise învață să se încreadă în Dumnezeu, nu în el însuși (Exod 1-7)

Povestea lui Moise începe în Exod 2:10.

Copilul a crescut și ea l-a dus fetei lui faraon, și el i-a fost fiu. I-a pus numele Moise (Scos), „căci“, a zis ea, „l-am scos din ape“ (Exod 2:10).

Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire (Evrei 11:24-26).

Vedem că, deși Moise a crescut la curtea faraonului, el a ales în schimb să fie un adept al Dumnezeului Atotputernic, chiar până acolo încât să sufere nenorocirea. Pare că era cât se

poate de aproape de a fi un creștin sub Vechiul Legământ. Dar, deși a lăsat totul pentru Dumnezeu, a învățat el să se încreadă că Dumnezeul Atotputernic va împlini tot? Să vedem.

În vremea aceea, Moise, crescând mare, a ieșit pe la frații săi și a fost martor la muncile lor grele. A văzut pe un egiptean care bătea pe un evreu, unul dintre frații lui. S-a uitat în toate părțile și, văzând că nu este nimeni, a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip. A ieșit în ziua următoare și iată că doi evrei se certau. A zis celui ce n-avea dreptate: „Pentru ce lovești pe semenul tău?” Și omul acela a răspuns: „Cine te-a pus pe tine mai-mare și judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori și pe mine cum ai omorât pe egipteanul acela? Moise s-a temut și a zis: „Nu mai încapă îndoială că faptul este cunoscut“. (Exod 2:11-14)

Din moment ce Moise a simțit că trebuia să fie un eliberator al poporului lui, el a folosit singurul mijloc pe care îl știa pentru a împlini acest scop: sabia. Asta nu era tocmai ce avea Dumnezeu în minte când l-a ales pe Moise să fie eliberatorul evreilor din captivitate. Dumnezeu a vrut să facă această lucrare în mod supranatural, atfel încât întreaga lume să știe că Dumnezeu era în mijlocul lor.

Crezi că Dumnezeu încă vrea să facă asta în generația noastră?

Să continuăm povestea.

Faraon a aflat ce se petrecuse și căuta să-l omoare pe Moise. Dar Moise a fugit dinaintea lui Faraon și a locuit în țara Madian. A șezut lângă o fântână (Exod 2:15).

Tăria lui Moise l-a dezamăgit. Puterea lui este frântă. El fuge și se ascunde de frică. Prea multe pentru că a fost un eliberator! El este un nimeni. Acum va merge în obscuritate în deșert, locul unde îi duce Dumnezeu cel mai des pe cei pe care vrea să-i pregătească pentru scopuri puternice. Vrea Moise să se ducă sau încă se opune mâinii lui Dumnezeu și caută o poziție înaltă? Ascultă și vezi.

Moise s-a hotărât să locuiască la omul acela, care i-a dat de nevastă pe fiică-sa Sefora (Exod 2:21).

Când Dumnezeu ne duce în obscuritate, frângere și în ce pare a fi un eșec, avem cel puțin două posibile răspunsuri. Putem să ne zbatem și să țipăm și să protestăm sau putem merge de bunăvoie să vedem ce vrea Dumnezeu să ne arate. **Moise a mers de bunăvoie** și în deșert Dumnezeu i-a arătat slava Lui.

Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.

Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată și pentru ce nu se mistuie rugul.” Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!” Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.” Și a adăugat: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu. Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile. M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile pe care le locuiesc canaaniții, hetii, amoriții, fereziții, heviții și iebusiții. Iată că strigătele israeliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc Egiptenii. Acum, vino, Eu te voi trimite la faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.” Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, ca să mă duc la faraon și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?” Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.”

Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: „Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi”; și mă vor întreba: „Care este Numele Lui?” Ce le voi răspunde?” Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se numește „Eu sunt”, m-a trimis la voi.” Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.” Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel și spune-le: „Mi S-a arătat Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: „V-am văzut și am văzut ce vi se face în Egipt, și am zis: „Vă voi scoate din suferința Egiptului și vă voi duce în țara canaaniților, hetii, amoriților, fereziților, heviților și iebusiților, într-o țară unde curge lapte și miere.” Ei vor asculta de glasul tău; și te vei duce, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: „Domnul Dumnezeuul evreilor S-a întâlnit cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustiu, ca să aducem jertfe Domnului Dumnezeului nostru.” Știu că împăratul Egiptului n-are să vă lase să plecați decât silit de o mână puternică. Eu Îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni pe care le voi face

în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecați.” Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea egiptenilor; și, când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale. Fiecare femeie va cere, de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei, vase de argint, vase de aur și haine, pe care le veți pune pe fiii și fiicele voastre. Și veți jefui astfel pe egipteni.”

Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc. Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată și pentru ce nu se mistuie rugul.” Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!” Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.” Și a adăugat: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu. Domnul a zis: „Am văzut asupra poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile. M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile pe care le locuiesc canaaniiții, hetiiții, amoriții, fereziții, heviții și iebusiții. Iată că strigătele israeliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc Egiptenii. Acum, vino, Eu te voi trimite la faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.” Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, ca să mă duc la faraon și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?” Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta.” Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel și le voi spune: „Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi”; și mă vor întreba: „Care este Numele Lui?” Ce le voi răspunde?” Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se numește „Eu sunt”, m-a trimis la voi.” Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Așa să vorbești copiilor lui Israel: „Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.” Du-te, strânge pe bătrânii lui Israel și spune-le: „Mi S-a arătat Domnul Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. El a zis: „V-am văzut și am văzut ce vi se face în Egipt, și am zis: „Vă voi scoate din suferința Egiptului și vă voi duce în țara canaaniiților, hetiiților, amoriților, fereziților, heviților și iebusiților, într-o țară unde

curge lapte și miere.” Ei vor asculta de glasul tău; și te vei duce, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: „Domnul Dumnezeu al evreilor S-a întâlnit cu noi. Dă-ne voie să mergem cale de trei zile în pustiu, ca să aducem jertfe Domnului Dumnezeului nostru.” Știu că împăratul Egiptului n-are să vă lase să plecați decât silit de o mână puternică. Eu Îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecați.” Voi face chiar ca poporul acesta să capete trecere înaintea egiptenilor; și, când veți pleca, nu veți pleca cu mâinile goale. Fiecare femeie va cere, de la vecina ei și de la cea care locuiește în casa ei, vase de argint, vase de aur și haine, pe care le veți pune pe fiii și fiicele voastre. Și veți jefui astfel pe egipteni.” (Exod 3:2- 4:17).

Ce dramă! Singur în pustie – acolo descoperim cel mai des puterea lui Dumnezeu. Moise a primit revelația lui Dumnezeu acolo, ca și Pavel, și chiar Isus Și-a început lucrarea Lui supranaturală după 40 de zile în care a fost singur în pustie. Îl vei urma de bunăvoie pe Dumnezeu în pustie dacă El te conduce acolo?

Remarcă reticenta lui Moise de a fi folosit cu putere de Dumnezeu. Moise încă se uită la limitările lui: incapacitatea lui de a vorbi fluent, lipsa lui de credibilitate. Dumnezeu chiar S-a mâniat pe el pentru că nu accepta faptul că Dumnezeu **urma să vorbească prin el și el să fie purtătorul Lui de cuvânt. Dumnezeu** nu vrea să ne uităm la limitările noastre.

Dacă trăim pe baza Duhului Lui și a puterii Lui și a înțelepciunii Lui nu avem alte limitări decât cele ale Dumnezeului Atotputernic, și El nu are niciuna! Dumnezeu vrea să ridice o generație de bărbați și femei care să asculte doar ce le poruncește El; prin ei Dumnezeu va transforma această lume. Tot ce-I trebuie Lui este un popor. Vei fi parte a acestei grupări de oameni care învață să asculte vocea lui Dumnezeu și să vadă viziunea Lui, nu bazându-se pe propria lor înțelegere, ci recunoscându-L pe El în toate căile lor? Dacă da, Dumnezeu te va folosi în mod puternic pentru a schimba această lume. El nu are nevoie de oameni înțelepți sau puternici. El are nevoie de oameni care trăiesc numai pe baza inițiativei divine, așa cum a făcut Isus. Aceștia sunt oamenii care transformă lumea în care trăiesc.

Acum să ne uităm la ce face Dumnezeu pentru Moise.

Domnul a zis lui Moise: „iată că te fac [ca] Dumnezeu pentru Faraon și fratele tău Aaron va fi prorocul tău“ (Exod 7:1).

Cuvântul „ca“ nu apare în textul original din ebraică. Deci de fapt se citește „Vezi, Eu te-am făcut Dumnezeu pentru Faraon...“ Când eliberăm puterea supranaturală a lui Dumnezeu prin viețile noastre, apărem ca Dumnezeu pentru lumea în care trăim. Fraza din Noul

Testament este că noi suntem „trupul lui Hristos“. Moise acum este un eliberator supranatural, care nu se mai încrede în tăria mâinii sale de a birui dușmanul, ci se încrede în curgerea de putere supranaturală a lui Dumnezeu care curge prin viața lui pentru a elibera milioane de oameni din robie.

Fie vom părea ca Dumnezeu pentru cei din jurul nostru, pentru că eliberăm puterea divină a Dumnezeului Atotputernic prin viețile noastre, fie vom deveni de râsul lumii când intrăm în sisteme religioase. Alegerea este a noastră.

Petru învață să se încreadă în Dumnezeu, nu în sine

Acum ne îndreptăm spre Noul Testament și ne uităm în primul rând la Petru, un bărbat care a lăsat totul pentru a-L urma pe Isus.

Petru a început să-I zică: „iată că noi am lăsat totul și Te-am urmat“ (Marcu 10:28).

Din nou, asta arată cât de mântuit poți fi înainte de moartea și învierea lui Isus Hristos. Dar învățase Petru să se încreadă în puterea Dumnezeului Atotputernic sau încă se încredea în propria lui putere pentru a aduce Împărăția?

Povestea zdrobirii autosuficienței lui Petru este consemnată în Luca 22:31-61. Noi vom citi părți din ea.

Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi. „Doamne“, I-a zis Petru, „cu Tine sunt gata să merg chiar și în temniță și la moarte“. Și Isus i-a zis: „Petre, îți spun că nu va cânta astăzi cocoșul, până te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști“ (Luca 22:31-34).

Petru I-a răspuns: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine“ (Matei 26:33).

Vedem aici că Petru este vanitos și încrezător în sine, bazându-se pe puterea lui care să-l susțină. „Eu niciodată...“

Vedem acest „eu“ suficient stând la pândă în viața lui Petru, deși el este un ucenic al lui Isus, și deși lăsase totul ca să-L urmeze. Acum Dumnezeu îl va trece pe Petru prin procesul zdrobirii. Când Iuda L-a trădat pe Isus,

Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu. Isus a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă. Nu voi bea paharul pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?“ (Ioan 18:10,11)

Este suficient pentru a stârni confuzie în orice credincios devotat.

El Îl apăr pe Dumnezeu cu toată puterea mea și El de fapt lucrează împotriva mea și de partea celor care vor să-L distrugă! Mai rău, Isus crede că este voia lui Dumnezeu ca viața Lui să fie distrusă pe nedrept. Asta nu are absolut niciun sens.

Viața nu are niciun sens dacă nu ești acordat la inițiativa divină, deoarece căile lui Dumnezeu nu sunt căile noastre și gândurile lui Dumnezeu nu sunt gândurile noastre. Este ca o împărăție cu susul în jos, în care primul este ultimul și ultimul este primul, și dacă îți salvezi viața o pierzi și dacă îți pierzi viața o salvezi. Nu mi-aș putea imagina niciodată planurile și scopurile lui Dumnezeu. Partea bună este că nu trebuie să fac asta. Dumnezeu le revelează prin profeții Lui. Și în Biserică noi toți am devenit profeți, preoți și împărați ai Dumnezeului Preaînalt. Deci Îl putem întreba pe Dumnezeu ce se întâmplă și cel mai adesea El ne spune.

Înainte de sfârșitul nopții, Petru s-a lepădat de Isus de trei ori și a început să plângă cu amar. Nu după mult timp el a renunțat complet și s-a întors la pescuit.

Acum el este potrivit pentru a fi folosit de Stăpân. Acum a ajuns la capătul lui însuși. Acum el vede că nu poate face nimic prin puterea lui sau înțelepciunea lui pentru a construi împărăția lui Dumnezeu. Pomul cunoștinței binelui și răului s-a dovedit a nu fi de niciun folos. Acum, ca un om zdrobit, el este potrivit pentru a fi folosit.

Isus îl vindecă pe Petru în Ioan 21 și îl retrimite în lucrare. „Paște oile mele.“ Apoi Petru așteaptă puterea de sus înainte să înceapă.

În Ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședea ei. Niște limbi de foc au fost văzute împrăștiindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească (Fapte 2:1-4).

Petru este acum pregătit să intre în lucrarea supranaturală. Remarcă activitatea lui de zi cu zi.

Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea (Fapte 3:1).

El a învățat să-și înceapă ziua cu rugăciune, căutând inițiativa divină și curgerea divină de putere, astfel încât să fie zidit cu putere și înțelepciune supranaturală. Dumnezeu a terminat lecția. El l-a trecut pe Petru printr-o autoexpunere dramatică, ceea ce l-a lăsat zdrobit și descurajat. Dumnezeu a vindecat apoi inima lui Petru, l-a confirmat din nou în lucrare, l-a uns cu putere și l-a trimis. Este exact același proces pe care îl folosește cu fiecare dintre noi. Unde ești tu în acest proces?

Pavel învață să se încreadă în Dumnezeu, nu în sine

În cele din urmă, ajungem la Pavel, ultima persoană din studiul nostru de acum. Să vedem cum l-a învățat Dumnezeu pe Pavel să se încreadă în puterea supranaturală a Dumnezeului Atotputernic în loc să se încreadă în resursele limitate ale omului.

Pavel descrie pregătirea lui din copilărie și râvna pentru Dumnezeu în Filipeni trei.

Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult; eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, evreu din evrei; în ceea ce privește Legea, fariseu; în ceea ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană (Filipeni 3:4-6).

Dacă cineva l-a fost dedicat Dumnezeului Atotputernic, Pavel a fost. El avea cea mai bună educație religioasă posibilă, era zelos, ținea perfect Legea și trăia ceea ce credea persecutându-i pe cei pe care îi consideraeretici. A studiat legea lui Dumnezeu cu mare ardoare și devotament și a aplicat-o cu meticulozitate la viața lui. Dar încă acționa pe baza gândirii și înțelegerii omenești și a puterii și tăriei omenești. El trăia pe baza pomului cunoștinței binelui și răului. Nu era un om care trăia pe baza întâlnirii divine. Nu era un om care auzea vocea lui Dumnezeu și vedea viziunea Lui. Era un om care trăia pe baza legii biblice. Semăna foarte mult cu mine în primii zece ani ai vieții mele creștine. Și eu trăiam pe baza legii biblice. Nu puteam să aud vocea Domnului sau să văd viziune. Operam din tăria omenească și din înțelepciunea omenească. Îi acuzam pe alții din Biserică dacă nu eram de acord cu ei. Eram un fariseu model. Vai!

Atunci Dumnezeu a spus: „Asta a mers prea departe. Văd inima lui Pavel. El chiar Mă caută pe Mine, deși se ridică împotriva Bisericii Mele. Este doar puțin confuz și înșelat. Mă voi întâlni cu el și îl voi îndrepta.“ Și chiar s-au întâlnit! Pe Drumul Damascului:

Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim. Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?” „Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus, pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.” Tremurând și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vrei să faci?” „Scoală-te”, i-a zis Domnul, „intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.” Oamenii care-l însoțeau au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar

nu vedeau pe nimeni. Saul s-a sculat de la pământ și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâini și l-au dus în Damasc. Trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic. În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: „Anania!” „Iată-mă, Doamne”, a răspuns el. Și Domnul i-a zis: „Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă. Și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea.” „Doamne”, a răspuns Anania, „am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim, ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău.” Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel; și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.

Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis: „Frate Saule, Domnul Isus, care ți s-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.” Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi, și el și-a căpătat iarăși vederea. Apoi s-a sculat și a fost botezat. După ce a mâncat, a prins iarăși putere. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii care erau în Damasc. Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu (Fapte 9:1-20).

Extraordinar! Ce poveste incredibilă! Tocmai am trecut de la religie la creștinism supranatural! Tocmai am trecut de la pomul cunoștinței la pomul vieții, de la puterea omenească la puterea divină, de la a trăi pe baza propriilor abilități la a trăi pe baza întâlnirii divine. Această schimbare trebuie să aibă loc în viața fiecărui creștin. Trebuie să se facă în viața mea. Trebuie să se facă în viața ta. A avut ea loc deja în viața ta?

Am spus mai devreme că adesea confuzia este primul pas spre revelație. Ei bine, Pavel a trecut cu siguranță printr-o oarecare confuzie când a înțeles că toate lucrurile în care crezuse și pe care le susținuse ferm și le făcuse erau greșite, și acum el a trebuit să se întoarcă și să studieze din nou și să experimenteze din nou tot ce fusese învățat anterior.

Deci Pavel a renunțat la toți, mai puțin la Dumnezeu.

Nici nu m-am suit la Ierusalim, la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc. După trei ani... (Galateni 1:17,18).

Fiecare dintre noi trebuie să fie dispus să stea singur și să-L descopere pe Dumnezeu în propriile noastre duhuri. El este mai mult decât o teologie, pe care o pot învăța de la altul. El este chiar Persoana care vrea să trăiască și să Se miște în mine și în jurul meu și prin mine. Și

singurul mod de a-L descoperi este să îmi pun cu adevărat timp deoparte să învăț să simt mișcările Lui din mine și prin mine. Aceasta este învățarea orientată spre experiență. Nu este o învățare după manual. Este învățare prin simțire. Eu simt prezența și puterea lui Dumnezeu. Văd viziunea Lui. Aud vocea Lui. Acest lucru nu se descoperă într-un manual. Se descoperă când plonjez în adâncimile inimii mele.

După trei ani, Pavel a intrat din nou în societate. Prima dată a coborât la Ierusalim să supună noile sale înțelegeri și experiențe cu Dumnezeu în fața liderilor recunoscuți ai bisericii care erau acolo. Imediat ce a putut avea noile lui experiențe și interpretări acoperite de cei aflați în autoritate spirituală, el a început să le predice cu putere.

După trei ani, m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa și am rămas la el cincisprezece zile. Dar n-am văzut pe niciunul altul dintre apostoli decât pe Iacov, fratele Domnului. În cele ce vă scriu, iar, înaintea lui Dumnezeu, nu mint. După aceea m-am dus în ținuturile Siriei și Ciliciei. Și eram încă necunoscut la față Bisericilor lui Hristos care sunt în Iudeea. Ele auzeau spunându-se: „cel ce ne prigonea odinioară acum propovăduiește credința pe care căuta s-o nimicească odinioară“. Și slăveau pe Dumnezeu din pricina mea (Galateni 1:18-24).

Cu noua lui teologie acoperită, Pavel începe din nou să slujească. Dar noua lui lucrare este supranaturală. El vindecă bolnavii și înviază morții. Acum el este un vas care eliberează puterea supranaturală a Dumnezeului Atotputernic.

*Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El [noua viață a lui Pavel se găsește prin trăirea într-o Persoană – Persoana lui Hristos], nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, **neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință. Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părăsirea suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți (Filipeni 3:7-11).***

Pavel a trecut printr-o moarte și o înviere personală.

El vede că nu mai trăiește el, ci acum Hristos este Cel care trăiește prin el. Aleluia!

Pavel trăiește acum sensibilizat la curgerea puterii Duhului Sfânt din el. Nu mai trăiește bazându-se pe mintea lui. Trăiește acum bazându-se pe inima lui și pe pomul vieții din inima lui. Trăiește supranatural în mod natural!

Două puncte de cotitură importante în viața unui creștin

Există două puncte importante de cotitură în viața creștinului.

Unul este mântuirea, când îl găsești pe Hristos (de fapt, El te găsește pe tine). Celălalt este când experimentezi pe deplin în viața ta Galateni 2:20. Le-ai experimentat pe amândouă? Dacă nu, mergi în pustie și descoperă-L pe Cel care curge fără efort în ființa ta.

După experiența mântuirii, de obicei apare o perioadă de luptă și eșec. În cele din urmă, înțelegem că am murit împreună cu Hristos și că am fost înviați împreună cu El. E ca și cum aș avea 50.000 de dolari în bancă, dar în ignoranța mea cred că sunt doar 5.000 de dolari. Încerc să trăiesc la nivelul de 5.000 de dolari până când descopăr, în cele din urmă, greșeala mea și încasez un al doilea cec – a doua binecuvântare, așa cum au numit-o unii.

Recapitularea unor puncte importante din Capitolul Zece

• Biblia consemnează numeroase povești ale unor bărbați și femei care au învățat să se încreadă în Dumnezeu, nu în ei înșiși.

- Este o lecție pe care noi toți trebuie să o învățăm.
- Învățând această lecție, noi trecem de la religie la creștinism supranatural.
- Adesea descoperim puterea lui Dumnezeu în pustie.
- Trebuie să fim dispuși să mergem în pustie pentru a descoperi curgerea lui Dumnezeu.
- Odată ce sinele este zdrobit, putem trăi supranatural în mod natural.

Puterea supranaturală începe să curgă prin noi.

- Enumeră alte puncte care au fost în mod deosebit importante pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

• Ești de acord cu faptul că adesea confuzia grăbește revelația? Ai trecut vreodată printr-o perioadă de confuzie care a dat naștere la o revelație mai mare? Dacă da, amintește-ți acea experiență. În lumina ei, crezi că ar putea fi înțelept să celebrezi momentele de confuzie, știind că Dumnezeu ne dezorientează ca să ne poată da o nouă orientare?

• Ai trecut prin pași similari celor urmați de cele patru personaje biblice studiate în acest capitol?

Dacă da, amintește-ți etapele vieții tale, așa cum se leagă ele de tema acestui capitol. Unde ești acum? În ce etapă ești? Care este următorul pas pe care Dumnezeu îți cere să-l faci? Te pregătești să-l faci?

Curgi tu odată cu scopurile și puterea lui Dumnezeu sau te opui cât poți de mult? Ca Moise, te supui tu **de bunăvoie** scopurilor lui Dumnezeu în viața ta?

• **Jurnal** – „Doamne, Te rog să-mi vorbești despre etapele umblării mele creștine. Unde sunt? Unde mă duci? Cum vrei să răspund chiar acum?”

Notează în jurnalul tău ce spune Domnul și vino pregătit să împărtășești cu grupul tău mic.

11

Abilitățile deprinse în pustie

Este interesant de remarcat cât de des îi duce Dumnezeu în pustie pentru o perioadă pe cei pe care îi pregătește, ca parte a pregătirii lor. De ce crezi că face El asta?

Este în pustie ceva ce nu se poate găsi în societate? Dacă da, ce anume? Dumnezeu ne duce acolo să ne facă să ne simțim mizerabil? Să distrugă toate speranțele și ambițiile noastre? De ce ne duce El în pustie?

Te-a dus Dumnezeu în pustie? Dacă da, când?

Ce ai învățat acolo? A realizat El în inima ta și în sufletul tău ce a vrut să realizeze? Trebuie să explorăm răspunsurile la aceste întrebări și la multe altele astfel încât să putem învăța să trecem repede prin experiențele noastre din pustie și să ne mutăm în Țara Promisă.

Dumnezeu este Cel care ne conduce în pustie

Amintește-ți că, atunci când Dumnezeu i-a călăuzit pe israeliți, i-a condus în pustie. Același lucru s-a întâmplat și cu Isus:

Isus, plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie (Luca 4:1).

Eu nu doar rătăcesc în pustie. Dumnezeu alege momentele care sunt potrivite pentru mine și mă duce în pustie.

El are în minte niște scopuri speciale. Știe că asta este ce-mi trebuie. În fire este atât de greu pentru mine să văd asta. Eu mă simțeam bine în societate. Poate am o viață stabilă, cu hrană, îmbrăcăminte și toate nevoile împlinite. Este înfricoșător să merg într-un loc unde nu mă mai pot baza pe faptul că vreunul din aceste lucruri vor fi oferite de mâna mea.

Pustia este locul unde încrederea în sine este zdrobită

Imediat vin față în față cu faptul că-mi pot purta de grijă singur în mod adecvat în pustie.

Poate fi o pustie literală sau Dumnezeu poate pur și simplu să mă scoată dintr-un loc de muncă stabil și să mă aducă într-o perioadă de tranziție în care sunt obligat să mă încred în El. În orice caz, este un loc unde încrederea în sine este zdrobită. Un loc unde trebuie să învăț să nu mă încred în tăria mâinii mele trepte, ci mai degrabă în puterea Dumnezeului Atotputernic, să fie Susținătorul meu și Cel care îmi poartă de grijă. Dumnezeu le-a oferit israeliților hrană în mod supranatural în fiecare zi când ei umblau prin pustie.

Acolo au învățat ei că slăbiciunea care dă naștere puterii este stilul de viață al copiilor lui Dumnezeu. Eu am trecut prin câteva perioade de tranziție și experiențe ale pustiei și când scriu în jurnal Dumnezeu îmi spune încontinuu că El este Susținătorul meu și Cel care îmi poartă de grijă și că eu trebuie să mă încred în El. Spune asta iar și iar. În cele ce urmează este un singur exemplu:

26.11.1989

„Bună dimineața, Isuse. Simt că Tu vrei să mă restaurezi astăzi. Simt că ai început deja procesul de restaurare în timpul nopții.“

„Da, fiul Meu. L-am început în timpul nopții. Am avut îngeri care te-au slujit. Și acum, astăzi, voi avea din nou îngeri care să te slujească. Tu ești fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.“

„Dar, Doamne, Te-am dezamăgit atât de mult.“

„Mark, Eu îți dau teste pe care nu le-ai avut niciodată înainte. Te întind pentru lucrarea la care te-am chemat. De aceea ai senzația de eșec, pentru că te lupți să-ți crești credința, așa cum ți-am spus mai devreme anul acesta să faci.“

„Da, Doamne, îmi amintesc că mi-ai spus să-mi cresc credința. Cred că aproape am uitat asta.“

„Și, fiule, restul explorărilor tale sunt doar atât – explorări. Este în regulă. Acesta este modul în care am construit Eu omul. Nu fi surprins, pentru că Eu sunt cu tine. Mark, crește-ți credința, pentru că am de gând să fac lucruri minunate prin viața ta. Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. Voi fi cu tine. Relaxează-te și crede în Mine. Continuă să scrii și să experimentezi și să citești... ești atât de important pentru Mine. De aceea te tai și te întăresc, pentru că am lucruri mari pregătite pentru tine. Trebuie să construim împreună lucruri mari. Dar trebuie să

fii curățat și întărit. De aceea, fiul Meu, celebrează procesul, pentru că aici ești, într-un proces. Nu poți sărbători scopul final astăzi pentru că nici măcar nu poți să te uiți la scopul final. De aceea, sărbătorește procesul. Și îți spun încă o dată, sărbătorește procesul. Îi voi trimite și pe alții să te întărească în această perioadă. Așa funcționează trupul Meu. Tiu îi întărești pe alții când vezi scopul, ei te întăresc pe tine când văd scopul. Primește-i pe cei pe care ți-i trimit Eu.“

„Da, Doamne.“

„Fiul Meu, vei merge iar pe autostrăzi și vei propovădui Cuvântul. Dar acum te-am chemat acasă să pregătești vasul și cuvântul pe care i-l voi da să-l spună. Roagă-te pentru eliberare completă de toate lucrurile și Eu voi grăbi procesul. Între timp, Eu continui și voi continua să vin în întâmpinarea fiecărei nevoi ale tale. Uită-te și vezi.“

Apoi Domnul mi-a dat instrucțiuni în legătură cu modul în care să-mi iubesc soția mai complet și cu următoarea acțiune pe care voia El să o fac în acea zi.

Vezi tu, Dumnezeu mă întinde. El mă învață să mă încred în El și să înțeleg locul în care mă duce El chiar acum în viața mea și scopul pentru care sunt acolo, dar și cum să răspund în timp ce sunt acolo. O astfel de înțelepciune și putere curg în viața mea când scriu în jurnal. Și nu este o simplă înțelepciune esoterică. El a încheiat cu sfaturi practice pentru viața de zi cu zi.

Pustia este locul unde învaț să renunț la bombănit

Numeri 11-18 consemnează câteva momente în care poporul și Moise au bombănit împotriva lui Dumnezeu. În general asta aduce mânia lui Dumnezeu și consecințe severe. Poate vrei să citești aceste capitole pentru a vedea câteva dintre povestiri detaliind lucrurile pe care le făcea Dumnezeu în inimile poporului Lui. El ștergea mândria, invidia, lăcomia, gelozia, necredința și lipsa de mulțumire pentru toate lucrurile. Într-o zi Dumnezeu a ucis 14.700 de oameni care bombăneau (Numeri 16:49). Când am remarcat asta, am decis să renunț la bombănit în favoarea postului (de fapt în favoarea vieții). Dumnezeu urăște bombănitul.

El ne-a poruncit să ne bucurăm neîncetat și în toate să aducem mulțumiri, pentru că El este Domn peste toate. Când bombănim, eșuăm în a recunoaște domnia Lui peste toate și intrăm într-o stare de centrare asupra noastră înșine și de necredință.

Doar de dragul adevărului, eu încă am momentele mele de bombăneală. Ele apar de fiecare dată când cad din prezența lui Dumnezeu și mă întorc la conștiința de sine. Prin

urmare, bombănitul a devenit un barometru al prezenței lui Dumnezeu în viața mea. Chiar și Moise a devenit deprimat uneori.

Decât să Te porți așa cu mine, mai bine omoară-mă, Te rog, dacă mai am vreo trecere înaintea Ta, ca să nu-mi mai văd nenorocirea (Numeri 11:15)

Pot să mă identific cu asta. „Doamne, Te rog să mă iei ca să nu trebuiască să văd cât de nenorocit devin când cad din prezența Ta.“ Este o modalitate foarte bună de a-mi aminti cine sunt. Cu siguranță este un lucru bun că învăț să trăiesc supranatural în mod natural.

Evident, multe dintre gândurile negative care ne trec prin minte în perioadele de testare sunt trimise de diavol. Când Isus era în pustie (Luca 4), El a avut o conversație cu diavolul. Satan L-a ispitit să-Și folosească puterea pentru a-Și purta de grijă: „Spune acestei pietre să se facă pâine“. Satan avea un ton acuzator: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...” Satan a făcut apel la mândria și la ego-ul Lui: „Îți voi da toată această împărăție și slava ei...“ Satan L-a ispitit pe Isus să-L testeze pe Dumnezeu, dar Isus a răspuns: „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău“. Satan a folosit chiar Scripturile în atacul lui: adică versete scoase din context.

Așadar, parte a ceea ce se întâmplă în experiența noastră din pustie este că venim față în față cu gândurile satanice, negative, acuzatoare, pline de mândrie, lacome din inimile și mințile noastre, recunoscând că ele sunt vocea lui satan și biruindu-le prin înlocuirea lor cu vocea Dumnezeului Atotputernic. Pustia este un loc și un timp din viețile noastre în care descoperim și îndepărtăm vocea demonică din noi și recunoaștem și curgem odată cu vocea divină din noi.

Pustia este locul unde învățăm să auzim vocea lui Dumnezeu

În Deuteronom 5:22-31, Moise spune povestea încercării lui Dumnezeu de a restaura vocea Lui și părtășia cu El pentru copiii legământului Lui. El crease specia umană pentru ca El să poată avea părtășie cu noi. Și a avut comuniune cu Adam și Eva pentru o vreme, până când păcatul a distrus-o. Acum, în pustie, Dumnezeu caută să restaureze părtășia cu copiii Lui oferindu-le israeliților vocea Lui. Dar cu vocea Lui vine focul, despre care știm că este lucrarea purificatoare a Duhului Sfânt în viețile noastre când El arde păcatul, aducându-ne moartea în firea noastră, astfel încât să putem trăi în întregime din duhurile noastre. Israelii nu erau atât de siguri că voiau să treacă prin acest proces al morții. Poate să doară. Așa că au respins vocea lui Dumnezeu și au ales în loc să trăiască sub Legea biblică. Este un loc pentru Legea biblică, așa cum am discutat deja. Ea mă ține în custodie până când învăț să aud vocea lui Dumnezeu și mă învață că firea mea nu are puterea de a mă perfecționa.

Deci israeliții au respins vocea lui Dumnezeu. De aceea nu au ajuns niciodată în Țara Promisă, ci au murit toți în pustie.

Țara Promisă este roada trăirii pe baza vocii și viziunii Dumnezeului Atoputernic. Chiar dacă fiii lor au cucerit orașele din țara promisă, ei au făcut asta ascultând de indicațiile divine pe care li le-a dat vocea lui Dumnezeu.

Deșertul este un loc unde trebuie să învățăm să auzim vocea lui Dumnezeu și să venim la ascultarea de ea. Dacă pierzi această lecție, poate nu vei ieși niciodată din deșertul din viața ta. Dacă nu ai învățat încă să auzi vocea lui Dumnezeu, îți recomand să citești mărturia mea din *Dialog cu Dumnezeu*. Dacă știi cum să auzi vocea lui Dumnezeu și pur și simplu nu ascuți și nu te supui în mod regulat, te rog să te pocăiești și să o iei de la capăt, astfel încât să-ți pui viața în ordine.

Puncte importante din Capitolul Unsprezece

- Pustia este o parte importantă a vieții fiecăruia dintre noi.
- Există lecții cheie pe care trebuie să le învățăm în pustie.
- Dumnezeu ne conduce în pustie la momentul potrivit.
- Dacă învățăm lecțiile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi, Dumnezeu ne va conduce afară din pustie.
- Dacă nu învățăm lecțiile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi, poate nu vom ieși niciodată din pustie, ci vom muri acolo.
- Pe partea cealaltă a Pustiei se află Țara Promisă.
- Enumeră alte puncte care au fost semnificative pentru tine.

Gândeți-vă și discutați

- Ai fost deja în pustie vreodată? Ai învățat lecțiile pe care Dumnezeu încerca să ți le predea acolo? Care au fost acestea? Cum a fost schimbată viața ta ca rezultat al ascultării de aceste lecții? Împărtășește aceste lucruri cu grupul tău mic.
- Ai descoperit vocea lui Dumnezeu din inima ta? Ai descoperit vocea pârâșului din inima ta? Ai alungat pârâșul și ai îmbrățișat Mângâietorul din interior? Ascuți vocea lui Dumnezeu și te supui ei?
- Ai mers vreodată de bună voie când Dumnezeu te-a condus în pustie? Te-ai supus tu sub mâna Lui astfel încât El să poată să te învețe și să te facă să fii supranatural în mod natural? Împărtășește experiențele tale cu grupul tău mic.

• **Jurnal** – „Doamne, ce vrei să-mi spui în legătură cu experiența mea în pustie? Unde a fost aceasta? Ce a fost? Ce ai încercat să mă înveți?

Am învățat eu acest lucru? Curg eu de bună voie cu Tine, sau mă opun Ție când mă iei de mână? Îți mulțumesc, Doamne, pentru ceea ce-mi vorbești.“ Ca întotdeauna, scrie aceste întrebări într-un jurnal separat, liniștindu-te în prezența Domnului și acordându-te la spontaneitate. Notează ce-ți spune El. Vino pregătit să împărtășești din jurnalul tău cu cei din grupul tău mic.

12

Să recitim Noul Testament

În lumina descoperii de către mine a celor șapte adevăruri de mai devreme din această carte, am recitat Noul Testament și l-am descoperit ca fiind o carte cu totul nouă. Am venit la viață ca niciodată până atunci și am ars datorită revelației mai profunde din inima mea, pe care nu o experimentasem niciodată. Să trecem împreună prin câteva părți și să vedem ce putem descoperi. Înainte să facem asta, să recapitulăm împreună cele șapte adevăruri cheie din această carte:

Adevărul # 1 – Dumnezeu este totul și în toate.

Adevărul # 2 – Eu sunt un vas.

Adevărul # 3 – Eu nu mai trăiesc.

Adevărul # 4 – Hristos este viața mea.

Adevărul # 5 – Sunt mort față de Lege.

Adevărul # 6 – Trăiesc prin Duhul (acordat la *rhema* și la viziune).

Adevărul # 7 – Trăiesc prin credința că Dumnezeu este Emanuel.

Să călătorim prin Romani șase, șapte și opt

Romani șase, șapte și opt ne oferă trei etape fascinante ale vieții creștine. Romani șase corespunde experienței mântuirii noastre. Romani șapte se ocupă de lupta pe care o ducem înainte de a învăța să trăim „în Hristos“ și Romani opt descrie viața de pace și putere pe care o experimentăm după ce am învățat că am murit și că viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Poate vrei să citești în rugăciune aceste capitole acum, înainte de a continua.

Pavel vorbește despre experiența mântuirii noastre în Romani 6:4.

Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă (Romani 6:4).

Acum, că am trecut prin apele botezului, sunt gata să-mi încep viața creștină. Știu că eul meu vechi a fost răstignit cu El (6:6). Eu mă consider mort pentru păcat și viu pentru Dumnezeu în Hristos Isus (6:11) și mă port în conformitate cu asta, nemailăsând păcatul să domnească în trupul meu muritor.

Pare destul de simplu, nu? Să știi asta, să te gândești la asta și să trăiești asta. Asta ar trebui să fac eu. Sunt pe calea mea fericită, doar că... ce este această luptă pe care o simt?

Căci binele pe care vrea să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!... Gădesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu, dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?... (Romani 7:19,21-24)

Trebuie să fie mai mult decât să știi, să iei în considerare și să acționezi. Eu sunt într-un război! Sunt în sindromul omului nenorocit. Ajutor! Da, este mai mult.

Pentru că legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții (Romani 8:2).

Aha! Deci este o altă lege de care uitam (sau despre care nu am învățat încă). Este Legea Duhului de Viață în Hristos Isus. Sună captivant. Acum trec dincolo de a gândi, a lua în considerare și a acționa. Acum sunt jos la nivelul duhului și nu numai că îmi ating duhul. Ating Duhul lui Hristos care este unit cu duhul meu, și percep curgerea Lui de viață. Mă concentrez asupra curgerii puterii Duhului în duhul meu (8:5,6) și simt o curgere energizantă prin tot trupul meu (8:11). Simt o intimitate extraordinară cu Dumnezeu când simt mișcărilor Lui în inima mea (8:15,16). Acum El mă călăuzește din interiorul inimii mele. Chiar simt senzații profunde în duhul meu care mă conduc când mă rog (8:26). Nu fac nimic din propriile mele gânduri sau din propria mea putere. Întotdeauna mă uit în interior și descopăr puterea Lui și pulsația de viață și trăiesc pe baza acelei pulsații. Slavă Domnului! El m-a eliberat din propriul meu eu. El m-a făcut „conștient de Dumnezeu“ în loc să fiu „conștient de sine“.

Să recitim Coloseni

Pe vremuri, când ajungeam la cărțile lui Pavel, aș fi mers direct la jumătatea a doua, pentru că aceasta era partea practică, de jos de pe pământ, care îmi spunea cum să trăiesc, să mă pot și să acționez. Acesta era „miezul“ cărții, credeam eu. În plus, prima parte era plină de

o mulțime de lucruri obscure despre a fi în Hristos, pe care nu le înțelegeam de fapt foarte bine.

Acum văd că sărind peste prima jumătate a acestor cărți și fugind direct la a doua jumătate ratam adevărurile fundamentale care mă împuternicesc să fac acțiunile cerute în a doua jumătate. Nu se așteaptă să le fac pe toate, dar Hristos le face în și prin mine. De exemplu, să ne uităm la scrisoarea către Coloseni. Poate vrei să citești primele trei capitole înainte de a merge mai departe.

În cele ce urmează este o consemnare a meditației mele pe marginea Coloseni capitolele 1-3. Fii atent la schimările subtile din conversație pe măsură ce adevărurile din acest pasaj devin tot mai personale.

În primul rând, îl găsim pe Pavel reiterând ce consideră el că sunt „realitățile care rămân“ în viață: credința, nădejdea și dragostea (Coloseni 1:4,5; conform 1 Corinteni 13:13). Le recunosc ca pe un barometru pentru cât de complet trăiesc eu în Hristos. Când sunt îmbibat de prezența Sa, sunt plin de credință, de nădejde și de dragoste.

Când sunt departe de prezența Lui aceste trei realități nu mai sunt evidente prin mine. Acum să trecem direct la versetul 10:

... să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu (Coloseni 1:10).

„Iată, mai vii de acasă!“, spuneam eu. „Acum am o poruncă pe care pot să încerc să o împlinesc. Pot încerca să umblu în chip vrednic de Domnul. Să trecem la treabă!“ Nu am înțeles în ultimii ani că subsolul Bibliei mele (NASB) dădea cuvintele „cunoștință reală“ ca fiind înțelesul literal al cuvântului „cunoștință“ de mai sus. Ce? Există și „cunoștință“ și „cunoștință adevărată“? Ar putea fi precum cunoștința din minte și cunoștința din inimă sau precum pomul cunoștinței și pomul vieții? Ooo, ei bine, eu nu aveam timp să-mi bat capul cu asta, aveam o poruncă pe care trebuia să o respect! „Eu“ trebuie să mă port într-un chip vrednic de Domnul. Acum, să trecem la următoarele versete.

... întăriți cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină (Coloseni 1:11,12).

Interesant! Poate puterea slavei lui Dumnezeu este cea care mă întărește să mă port în chip vrednic. Poate El este cel care mă califică.

El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui (Coloseni 1:13).

Niciodată nu am remnecat asta! Totul se învârtă în jurul lucrării lui Dumnezeu, nu în jurul meu.

... în care avem răscumpărarea, prin sângele lui, iertarea păcatelor (Coloseni 1:14).

Repet, răscumpărarea mea nu este prin eforturile mele. Este prin eforturile lui Dumnezeu.

Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El (Coloseni 1:19).

Dumnezeu a pus toată plinătatea dumnezeirii în Fiul Lui Isus. Isus manifestă toată puterea întregului univers.

... prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină (Coloseni 1:22).

Datorită lucrării lui Hristos, eu sunt prezentat ca fiind ireproșabil înaintea lui Dumnezeu. Vrei să spui că nu ceea ce fac eu mă face ireproșabil? Frumusețea mea se bazează pe ceea ce a făcut Hristos? Interesant! Poate ar trebui să mă relaxez puțin mai mult în lucrarea încheiată a lui Isus.

... negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel (Coloseni 1:23).

Știam că trebuia să fie un „dacă“ acolo, pe undeva.

Era prea bine să fie adevărat. Eu sunt ireproșabil dacă umblu în neprihănire, nu? Nu, ești ireproșabil dacă crezi în lucrarea terminată a lui Hristos din inima ta. Să cred? Asta e tot? Doar să cred? Să cred ce?

Taina ținută ascunsă în veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei (Coloseni 1:26,27).

Trebuie să cred în marea taină. Care este această mare taină? Este că **Hristos locuiește în tine** și El este singura ta nădejde de a deveni vreodată glorios. În loc să cred în propria mea putere de a mă face ireproșabil, trebuie să cred în puterea Lui din mine să mă fac ireproșabil.

Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus (Coloseni 1:28).

Deci **pe El** îl propovăduiești tu. În trecut eu predicam **despre mine** și despre efortul meu de a fi sfânt, și despre încercările mele, și despre vinovăția mea, și despre eșecurile mele

și... întotdeauna predicam despre mine și despre ce trebuie să facă sinele, dar sinele nu mai trăiește. Să predicăm în schimb despre Cineva care trăiește în inima credinciosului – Isus. Să predicăm până când toți oamenii sunt pe deplin conștienți de cine sunt ei în Hristos și au înțeles și au eliberat puterea întreagă a lui Hristos prin viețile lor. Despre asta trebuie să predicăm.

Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine (Coloseni 1:29).

„Vezi Tu, Isuse, știu că Pavel ar aluneca și ar spune că **Tu ai lucrat**. Dar tot punem în această ecuație efortul propriu pentru a face ca lucrurile să funcționeze.“

„Da, Mark, dar pierzi restul propoziției lui Pavel. El a spus că eu lucrez **«și mă lupt după lucrarea puterii Lui care lucrează cu tărie în mine»**.“

„Cred că Pavel a spus asta, nu? Să vedem... deci tu nu lucrezi deloc după propria putere personală?“

„Așa e, Mark! Tu lucrezi după puterea Celui care curge în tine.“

„Corect. Și cum spui Tu că simți aceasă curgere?“

„Este o curgere a Duhului, o străfulgerare interioară. Se simte ca un râu de pace și putere care țâșnește din tine.“

„Chiar simți asta?“

„Sigur că da. Se simte ca dragoste, bucurie, pace, răbdare, credință, nădejde. Unul dintre cuvintele pentru „putere“ este *energis* și înseamnă energie activă. Se simte ca o curgere de energie activă în tine. Ea ridică povara ta și îndoiala și teama și le înlătură în mod supranatural. De fiecare dată când Îl chemi pe Dumnezeu să facă asta, El o face pur și simplu.“

„Isuse, vrei să spui că atât este de simplu?“

„Da.“

„Dar nu trebuie să te străduiești sau să lucrezi la asta sau ceva?“

„Ei bine, da, Mark, te străduiești să intri în odihnă. Dar odată ce ești în odihnă nu îți mai exerciți propria putere, și apoi prin liniștea ta curgerea preia controlul.“

„Interesant...”

Vreau, în adevăr, să știți cât de mare luptă duc pentru voi, pentru cei din Laodiceea și pentru toți cei ce nu mi-au văzut fața în trup; pentru ca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste și să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui

Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei (Coloseni 2:1-3).

„Vezi tu, Mark, cineva se luptă pentru ca inimile oamenilor să fie încurajate.“

„Interesant. Mie îmi plăcea să lovesc oamenii, în dragostea creștină, astfel încât să-i fac să se pocăiască...“

„Mark, vreau să-i unești în dragoste și într-o înțelegere și o experiență pline de încredere ale unicității pe care o experimentează acum cu Hristos, care se revarsă fără efort din inimile lor. În această curgere este tot ce le va trebui lor vreodată. Prin urmare, dacă ei pot să învețe să se acordeze la această curgere când umblă prin viață, pot să aibă înțelepciune supranaturală și putere supranaturală și... orice supranatural.“

„Grozav! Cred că predicarea mea trebuie să fie centrată pe atingerea acestei curgeri divine din inima credinciosului?“

„Acum ai înțeles!“

Căci măcar că sunt departe cu trupul, totuși cu duhul sunt cu voi și privesc cu bucurie la buna rânduială care domnește între voi și la tăria credinței voastre în Hristos (Coloseni 2:5).

„Acolo, Doamne, știam că vrei să mă concentrez pe a-mi pune ordine în viață și pe a o face hotărâtă. Mă voi întoarce la a predica despre statornicie.“

„Mark, pierzi din nou ultima jumătate a propoziției. Tăria credinței pe care o celebrează cineva este **tăria credinței în Hristos** și ce face El în inima credinciosului.“

„Ahaaa? OK.“

„Mark, ce vreau eu de fapt să predici este despre a fi un credincios statornic în puterea și tăria lui Hristos de a birui toate lucrurile neprevăzute și de a institui Împărăția Lui în și prin inimile oamenilor.“

„Dar dacă predic tot timpul despre credință aș putea sfârși prin a suna ca Schuller sau ca unul dintre învățătorii credinței.“

„Ar fi atât de rău? Nu am convenit că realitățile care rămân sunt credința, nădejdea și dragostea (1 Corinteni 13:13)?“

„Ba da, cred că așa am convenit. Vrei să spui că trebuie să predic încontinuu despre aceste trei lucruri ?“

„Ele sunt inima Împărăției.“

„Hmmm...“

După cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El (Coloseni 2:6).

„Mark, cum L-ai primit tu pe Isus Hristos?“

„M-am luptat în felul meu cu toate obstacolele intelectuale și cu incertitudinile, și apoi eu...“

„Nu, nu asta ai făcut. Un înger ți-a tot șoptit în ureche aceeași frază, iar și iar, până când nu ai mai putut să rezisti și ai cedat în fața puterii Mele de convingere.“

„Da, cred că această variantă poate fi mai aproape de povestea adevărată.“

„Vezi tu, Mark, tu L-ai primit pe Isus Hristos ca Domn prin simplă credință, o credință pe care Eu am pus-o în inima ta și tu ai îngăduit ca această credință să curgă, prin simplul fapt că ai crezut că Eu am făcut totul și că tot ce trebuie să faci este să accepți lucrarea Mea de ispășire a mântuirii. Acum vreau ca tu să-ți exerciți aceeași credință pe măsură ce umbli prin viață. Nu încerca să faci lucruri pe cont propriu. Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Când ai nevoie de ceva, orice, uită-te în interiorul tău, după Mine, Cel care trăiește în inima ta și în duhul tău, Cel care le dă cu mult har celor ce cer. Nu te întoarce la propria ta putere. Nu ai fost mântuit prin propria ta putere. Nu poți să te păstrezi prin propria ta putere. Prin urmare, vino la mine și Eu te voi vindeca și te voi pune pe un munte înalt, numit Muntele Sion.“

Înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu (Coloseni 2:7).

„Vezi tu, Mark, statornicia de care ai tu nevoie nu este prin fapte sau eforturi proprii. Statornicia de care ai nevoie este în curgerea fără efort a credinței Mele care țâșnește din inima ta ca un râu de apă vie și te transformă din interior. De asta ai tu nevoie. Vino, fii statornicit în curgerea Mea. Vino, fiul Meu.“

„Da, Doamne, vin... la Tine.“

„Fiul Meu, tot ce trebuie să faci în viață este să Mi te închini Mie pentru plinătatea tuturor lucrurilor. Eu sunt totul și în toate, Eu sunt Primul și Ultimul. Eu sunt viața ta și respirația ta. Deci activitatea ta este să abunzi de mulțumiri, nu să te străduiești și să transpiri. Vezi asta?“

„Da, Domnul meu.“

Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domniri și stăpâniri. În El ați fost tăiați împrejur nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor firii noastre pămânești,

fiind îngropați împreună cu El prin botez și înviați în El și împreună cu El prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți (Coloseni 2:8-12).

„Mark, vor veni mulți care vor spune: «Fă asta» și «Fă cealaltă» și «Încearcă asta» și «Încearcă cealaltă». Dar să nu fii înșelat. Creștinismul este Eu și numai Eu. Nu e despre reguli și principii. Nu e despre tehnici și teologii. Este o Persoană: Eu. Este Eu, care te iubesc, care iubesc întreaga lume prin tine. Asta este creștinismul. Mulți vor căuta să facă din el multe alte lucruri. Dar el nu este alte lucruri. Este Eu care te iubește și care îi iubește. Asta este creștinismul. Să nu te scfunzi în înșelare, fiul Meu.“

„Da, Domnul meu.“

„Și, în ceea ce privește inima ta. Când are nevoie de ajutor, sunt acolo să o ajut. Când are nevoie ca răul să fie tăiat din ea, Eu sunt acolo să o tai împrejur. Niciun om nu-și poate vindeca inima. Numai Eu pot face asta. De aceea rata Mea de succes în vindecarea rănilor persoanelor va fi întotdeauna cu mult peste cea a oamenilor, pentru că niciun om nu poate vindeca inima. Inima Îi aparține Domnului. Este a mea, spune Domnul Oștirilor.“

Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă sau cu privire la o zi de Sabat, care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos. Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-și voia lui însuși printr-o smerenie și închinare la îngeri, amestecându-se în lucruri pe care nu le-a văzut, umflat de o mândrie deșartă, prin gândurile firii lui pământești, și nu se ține strâns de Capul din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu. Dacă ați murit împreună cu Hristos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi încă în lume, vă supuneți la porunci ca acestea: „Nu lua, nu gusta, nu atinge cutare lucru”? Toate aceste lucruri, care pier odată cu întrebuințarea lor și sunt întemeiate pe porunci și învățături omenești, au, în adevăr, o înfățișare de înțelepciune într-o închinare voită, o smerenie și asprime față de trup, dar nu sunt de niciun preț împotriva gădilării firii pământești. (Coloseni 2:16-23).

„Mark, motivul pentru care am scris această avertizare este acela că știu că mulți vor retrograda creștinismul la acest nivel, deși asta nu e ce am făcut Eu. Asta este ce a făcut omul. Aste este duplicatul creștinismului adevărat.

Aceasta este o contrafacere. Este plină de reguli și reglementări și de „nu atinge“ și „nu gusta“. Dar aceasta este suprafața, și Eu am de-a face cu inima. Da, suprafața este importantă,

însă numai ca fortificație pentru ceea ce este în inimă. Să ataci suprafața nu are nicio valoare în vindecarea inimii. Vindecarea inimii vindecă și suprafața.

Așadar, noi nu dăm atenție suprafeței. Nu pentru că nu este importantă. Chiar este. Dar este un produs secundar al ceea ce este mult mai profund – inima omului. Deci tu și cu Mine ne vom concentra asupra inimii; cum să vindec inima și cum să eliberez puterea Mea prin inima omului, pentru că făcând asta facem toate lucrurile. Iată că Eu am vorbit. Și voi aduce la îndeplinire. Așa vorbește Domnul Oștirilor.“

Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă (Coloseni 3:2-4).

„Acum, Mark, ne vom gândi la lucrurile de sus, la lucrurile spirituale. Nu ne vom concentra asupra lucrurilor de pe pământ.

Ne vom concentra asupra domniilor și stăpânirilor și îngerilor și demonilor și asupra creșterii împărăției Mele, care se face prin credință. Asta vom studia noi. Despre asta vom discuta noi. Asta vom predica. Despre asta vom da învățătură. Și făcând asta vom vindeca inimile oamenilor. Făcând așa vom vindeca împărățiile acestei lumi. Nu sunt ele toate în mâna Mea? Ba da, fiul Meu, sunt. De la cea mai mică până la cea mai mare împărăție, ele sunt în mâna Mea. Deci le vom vindeca, pentru că ne vom gândi la lucrurile Duhului. Mark, predică despre Duhul Meu și dă învățătură despre Duhul Meu. Aceasta este trimiterea ta. Acesta este colacul tău de salvare.

Nu există viață în afara Duhului Meu. Vino la Duhul Meu, copilul Meu, și vei fi transformat. Vino, iarăși îți spun, vino. Acum, când te uiți la legile din a doua jumătate a epistolei către Coloseni, ele îți se vor părea foarte diferite. Ele nu vor mai fi reguli de care ascuți prin puterea tăriei tale. Nu, acum ele vor fi porunci de care Eu ascult prin puterea tăriei Mele, deoarece Eu Îmi trăiesc viața prin tine. Acum ele sunt poruncile Mele ținute prin puterea Mea. Tu ești pur și simplu cineva prin care curge Altcineva. Dar nu ești simplu. Eu te-am făcut foarte complex. Și te-am făcut special. Nu e nimeni ca tine. Fiecare dintre copiii Mei a fost conceput special de mâna Mea. Deci fiecare dintre voi este special. Fiecare dintre voi este al Meu. Umblă, fiul Meu, în pace.“

„Da, Domnul meu.“

O recapitulare a unor puncte importante din Capitolul Doisprezece

- Dinamica centrală a creștinismului Noului Testament este o relație interioară care crește cu Domnul Isus Hristos.

- Imediat ce un om are revelația dinamicii centrale a creștinismului, întregul Nou Testament capătă noi înțelesuri.

- Poruncile Noului Testament trebuie văzute doar în lumina realității statornice a lui Hristos viața noastră.

- Hristos este Cel care păzește aceste porunci prin noi. Nu noi le păzim. Noi nu le putem păzi pentru că ele sunt supranaturale și noi în firea noastră suntem naturali.

- Trebuie să învățăm să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne vorbească atunci când citim Noul Testament. Trebuie să ne rugăm pentru un „duh de revelație“, ca ochii inimilor noastre să fie luminați... să putem cunoaște (Efeseni 1:17,18).

- Enumeră alte puncte din acest capitol importante pentru tine.

Gândiți-vă și discutați

- Care este răspunsul tău la exemplul de studiu biblic de mai sus? Dacă ai remarcat, am început prin a medita asupra textului. Apoi am progresat la a dialoga cu Dumnezeu, Autorul final al textului. Este așa cum ar trebui să fie un studiu biblic (Efeseni 1:17,18)? Ai făcut vreodată asta în timpul tău de studiu biblic? De ce să nu încerci asta cu unul dintre fragmentele recomandate mai jos?

- Meditează asupra altor fragmente din Noul Testament și vezi, în lumina studiului adevărilor din această carte, că nici ele nu apar cumva cu totul noi. Încearcă Galateni 3,4,5; Efeseni 1-5; Filipeni 1-4.

Încearcă metoda meditației exemplificată în acest capitol și discutată la punctul unu de mai sus. Vezi cum este această experiență pentru tine. Poate vrei să adaugi o săptămână sau două la acest curs, în care fiecare dintre membrii grupului tău să meargă acasă și să treacă prin părțile din Biblie menționate mai sus având alături jurnalul. Apoi comparați-le împreună și împărtășiți ce v-a revelat Domnul!

- Intrați ca grup într-un pasaj biblic, lăsându-L pe Dumnezeu să vă vorbească prin acel pasaj. Puteți alege orice fragment. O posibilitate ar fi să vă alăturați ucenicilor când așteptau în camera de sus ziua Cincizecimii. Ca grup, poate vreți să citiți din nou narațiunea istorică (Fapte 1:4-13; Fapte 1:21-2:4).

Apoi stați în cer, dați-vă mâna și intrați împreună în poveste, fiecare persoană împărtășind ce simte sau percepe pe măsură ce intră adânc în inima ei și Îl întâlnește pe Hristos acolo. Fiecare persoană poate să împărtășească un minut sau două și apoi strânge mâna persoanei din dreapta, ca un semnal că a terminat și că următoarea poate începe. Dacă o persoană vrea să se sară peste ea, pur și simplu strânge mâna persoanei din dreapta ei.

Când vine rândul tău să împărtășești, poți împărtăși ce experimentează inima ta, ce îți spune Domnul, ce vezi, temerile și îngrijorările tale sau credința și speranțele tale. Poți rosti cu voce tare dialogul care are loc între tine și Domnul.

Puteți intra în poveste împreună, întâlnindu-L pe Hristos și fiind transformați de întâlnire. Nu te teme să încerci această nouă aventură. Încearcă, poate vei descoperi că îți place.

• **Jurnal** – „Doamne, vorbește-mi despre cum trebuie să fie adevăratul studiu biblic. Este așa cum am făcut eu? Sunt și alte modalități prin care Tu vrei să adâncesc procesul de studiu biblic? Dacă da, cum? Îți mulțumesc, Doamne, pentru ceea ce spui.“ Scrie întrebările de mai sus în jurnalul tău și notează ce îți răspunde Domnul. Vino pregătit să împărtășești asta la grup.

13

O nouă cutie teologică sau experiența întâlnirii divine?

În cele din urmă am ajuns la finalul acestei părți din povestea vieții mele. Am descoperit șapte adevăruri noi:

Adevărul # 1 – Dumnezeu este totul și în toate.

Adevărul # 2 – Eu sunt un vas.

Adevărul # 3 – Eu nu mai trăiesc.

Adevărul # 4 – Hristos este viața mea.

Adevărul # 5 – Sunt mort față de Lege.

Adevărul # 6 – Trăiesc prin Duhul (acordat la *rhema* și viziune).

Adevărul # 7 – Trăiesc prin credința că Dumnezeu este Emanuel.

Poate ar trebui să construim o nouă teologie în jurul acestor șapte adevăruri. Vechea mea teologie era ceva ce eu aș caracteriza ca fiind o „teologie de vierme“. Vezi tu, ideea că omul este un vierme. Și aș putea să mă întorc la Scriptură: „Tu, vierme al lui Iacov“. Poate am putea numi această nouă teologie „viață de uniune“ sau „trăirea vieții înlocuite“ sau... ceva de genul aceastra. Ce crezi?

Chiar vreau să creez o nouă teologie? Poate viața nu este totuși în teologie. Poate este într-un pârau, un râu, un fluviu. Poate nu trebuie să definesc și să delimitez exact, teologic, adevărurile din această carte. Poate ce avem aici este o nouă experiență (sau măcar una mai profundă) în Duhul Sfânt.

Dacă degenerez adevărurile acestei cărți într-o nouă teologie, cad în greșeala de a spune: „Suntem topiți în Dumnezeu, deci orice spunem sau facem este Dumnezeu, așa că ascultă, Dumnezeu este Cel care vorbește.“ Au! Nu e bine. Nu este tocmai ce aveam în minte ca

rezultat final al acestei cărți. Mult mai aproape ar fi cel care ar fi ajuns la o mare blândețe în viața lui pentru că a înțeles că el este țărână amestecată cu Slavă.

El rămâne întotdeauna țărână. Dumnezeu întotdeauna rămâne Slavă.

Aceasta este imaginea mea umblând prin viață: sunt țărână amestecată cu Slavă. Astfel știu întotdeauna cine sunt, știu întotdeauna cine este Dumnezeu și știu întotdeauna ce suntem noi amândoi când suntem amestecați (1 Corinteni 6:17).

Deci, în loc să spunem că avem o nouă teologie, să spunem că am învățat să-L întâlnim pe Dumnezeu într-un mod mai profund și să trăim din El mai bine ca oricând până acum. Îmi place asta mai mult. Vouă nu?

Pentru a încheia această carte și a sublinia faptul că nu este o nouă teologie, ci o relație mai profundă, m-am gândit că aș putea împărtăși cu voi câte ceva din jurnalul meu din ultimii 1-2 ani. Nu este neapărat despre cele șapte adevăruri din această carte, pentru că atunci când Dumnezeu și cu mine ne așezăm și vorbim, vorbim despre multe lucruri. Viața nu este întotdeauna compartimentată frumos în șapte mici adevăruri. Viața este pur și simplu. Așa că stai cu mine când împărtășesc cu tine câteva dintre întâlnirile mele divine minunate.

30.10.1989

Bună dimneța, Isuse! Ce vrei să-mi spui azi?

Mark, vreau să vii la Mine în fiecare zi în această perioadă a vieții tale. Sunt atât de multe schimbări. Se întâmplă atât de multe lucruri, încât ai nevoie să auzi un cuvânt proaspăt de la Mine în fiecare zi, ca să fii sprijinit și menținut pe cale.

Bine, Doamne, voi căuta, prin harul Tău, să fac asta.

Acum, referitor la ziua de azi. M-am auzit deja când făceai jogging. Ți-am oferit acest timp pentru a-ți aranja biroul și a rescrie cărțile și a le tipări într-o manieră profesionistă. Nu te îngrijora. Când vine vremea să le tipărești, vei avea banii. Ți-i voi pune Eu la dispoziție. Dar acum este vremea să realizezi aceste sarcini. Sunt multe lucruri lăsate în aer. Nu fi leneș, ci cunoaște voia lui Dumnezeu și fă voia lui Dumnezeu. Toate celelalte lucruri se vor așeza la locul lor. Privește și vezi salvarea Domnului.

Altceva?

Mark, iubește-ți soția... Iubește-și soția și copiii.

Îți mulțumesc, Doamne.

1.11.1989

M-am trezit dintr-un vis:

Alergam într-o cursă într-o zonă de munte. Vântul sufla cu putere asupra mea, ținându-mă pe linia de plutire. Vântul s-a potolit. Drumul s-a îngustat până la o margine. Am început să mă târăsc pentru a înainta. Frica a pus stăpânire pe mine. M-am oprit și am început să mă panichez.

Cineva a venit din spatele meu, a sărit pe o margine de deasupra mea și a aruncat niște baloți de iarbă. Apoi a sărit atât de mult în jos, încât am fost sigur că s-a accidentat sau a murit. A aterizat ușor și a sărit, încurajându-mă să fac același lucru. Îmi era teamă și am început să mă târăsc înapoi, pregătit să caut o altă cale. El a tras baloții de sub mine și m-am rostogolit în jos. Frica mi-a lovit inima. Apoi am aterizat ușor, fără să mă lovesc. Reușisem!

Interpretare în jurnal

Mark, frica te-a adus într-un blocaj. Muștră frica și aruncă-te în necunoscut. Eu sunt acolo să te prind.

Am mers înaintea ta și am pregătit drumul.

Da, Doamne. Este vreo acțiune anume pe care trebuie să o fac?

Da, iubește-ți cu pasiune soția și copiii. Ei au nevoie de mintea ta și de inima ta...

25.11.1989

Doamne, dar finanțele?

Mark, nu am avut Eu grijă de tine până acum? Nu voi continua Eu să am grijă de tine? Desigur, copilul Meu.

De ce te îngrijorezi? Dacă am îmbrăcat astfel păsările cerului, nu îți voi purta și ție de grijă?

Doamne, atât de multe lucruri pe care le-am făcut par în van.

Ai dreptate, copilul Meu, pentru că lucrezi din teamă și presupuneri. Căile omului nu sunt căile lui Dumnezeu, nu știi asta? Nu îți elabora singur planurile, ci așteaptă-Mă pe Mine. Nu fi îngrijorat pentru ziua de mâine, pentru că ziua de mâine va avea destule neazuri. Fiecare zi are propriile ei probleme. Concentrează-te asupra nevoilor de azi. Concentrează-te asupra chemării de azi.

Ei bine, Doamne, care este chemarea zilei de azi?

Să termini cărțile. Să ai succes cu ele... Să îți organizezi corporațiile și activitățile. Aceasta este munca pentru azi. Să-ți iubești familia și să încetezi să mai forțezi atât de mult. Toate forțările tale au dus la ceva? Nu, la nimic. Încă o dată îți spun, la nimic.

Uită-te și vezi salvarea Domnului. Uită-te îți spun, și vezi salvarea Domnului.

11.12.1989

Bună dimineața, Isuse. Nu am nicio idee ce activități sunt importante pentru Tine astăzi. Te rog să-mi spui ce am de făcut.

Ei bine, fiule, ceea mai importantă activitate este să cumperi un pom frumos de Crăciun pentru familia ta și să o ajuți cu împodobitul. Este foarte important pentru Patti. De aceea este foarte important pentru tine. Este o activitate grozavă de familie. Fă-o să fie așa.

Da, Doamne.

12.12.1989

Bună dimineața, Doamne. Te rog să suflă viață nouă peste Patti și peste mine. Avem nevoie de puterea ta de vindecare azi.

A, Mark, știi. Acum, că ai cerut, voi face asta.

Doamne, adu în viețile noastre oamenii și resursele pe care le-ai plănuțit pentru noi.

Voi face asta, fiul Meu. Uită-te și vezi salvarea Domnului.

Doamne, este prematur să încep să lucrez la Catalog?

Nu, fiul Me, poți începe acum.

17.12.1989

Mark, de ce te grăbești pe căile tale fără să Mă consulți întâi pe Mine? Nu crezi că asta este o decizie majoră? Nu crezi că merită să auzi părerea Mea despre acest subiect, și cu atât mai puțin să te supui autorității ei?

Da, Doamne, cred că ai dreptate. Ce ai vrea să-mi spui?

Ei bine, în primul rând, asta nu a fost ideea Mea. Ți-a venit, dar nu de la Mine. De aceea nu va duce la niciun rezultat. Nu investi bani în ea pentru că nu îți va aduce profit.

Eu voi fi Sursa ta. Eu îți voi purta de grijă. Nu te sprijini pe fire să-ți ofere resursele supranaturale ale Dumnezeuului Atotputeric. Dumnezeu Însuși este Cel care îți va purta de grijă pentru nevoile tale. Dumnezeu Însuși este Cel care va fi glorificat.

Știi că noi scriem o poveste, tu și cu Mine? Noi lucrăm împreună la o cartea de călătorie a credinței. Este o poveste importantă care se scrie.

De aceea veghez asupra ei atât de îndeaproape. Nu îngădui să iasă de pe cale. Tu poți să iei această linie de credit azi, dar Eu nu vreau faci asta. Eu voi fi furnizorul tău. Așteaptă și vei vedea salvarea Domnului. Nu trebuie să-ți riști casa sau stilul de viață pentru ce te-am chemat Eu să faci. Eu îți voi purta de grijă în mod supranatural. Nu vei lua acest împrumut acum.

Bine, Doamne.

Fă pur și simplu operațiunile bancare care trebuie făcute și lucrează la lucrurile pe care le-am pregătit Eu pentru tine.

Da, Doamne.

20.02.1990

Mark, azi se iau decizii puternice care îți vor afecta viitorul în moduri mărețe. Astăzi trebuie să fie o zi de rugăciune și închinare înaintea Mea. Ziua de azi trebuie să Mi-o dai mie în întregime ca o jertfă din fructul buzelor tale. Nu este o zi pentru scris. Nu este o zi pentru studiu. Este o zi de rugăciune, ca Eu să mut munții în inimile oamenilor, ca Eu să fac lucruri puternice și minunate. Astăzi este o zi de rugăciune pentru... și pentru...

Ei toți au nevoie de rugăciunea ta. Astăzi este o zi de rugăciune și de post înaintea Mea. Caută fața Mea într-un mod puternic în această zi, fiul Meu, și privește și vezi minunile pe care le voi face în numele tău.

Fă doar ce este necesar. Lasă restul să aștepte o altă zi, fiul Meu. Privește și vezi salvarea Domnului. Privește, îți spun, și vezi salvarea Domnului.

Da., Doamne, întărește-mă și călăuzește-mă în această zi, Te rog.

O voi face, fiul Meu, numai vino la Mine. O voi face.

23.02.1990

Mark, ar trebui să-ți fie clar că satan te atacă. Împotrivește-te lui și el va fugi de la tine. Stai ferm în Mine și Eu te voi sprjini.

Întărește-mă, Domnul meu.

Mark, te voi ajuta azi. Va fi o zi cu ungere pentru scris și alte activități. Bucură-te de ea și de Mine. Mergi la muncă. Sunt multe lucruri pe care le vom face azi.

Viața merge înainte. În fiecare zi este o nouă aventură cu Domnul. Fiecare zi este un pas al credinței când umblu în necunoscut, încrezându-mă în curgerea din inima mea. Da, este un risc să trăiești. Da, pot chiar să fac greșeli din când în când. Însă este cel mai bun mod de a trăi pe care l-am descoperit până acum în viața mea. Din ce pot spune, este modul în care au trăit profeții din Biblie. Din ce simt, este un mod de a elibera puterea divină a Dumnezeului Atotputernic prin inimile noastre. Îți recomand asta. Și dacă eșuezi, te încurajez să faci același lucru pe care îl fac și eu. Întoarce-te și spune: „Doamne, putem să încercăm din nou?“ Sunt sigur că după ce am umblat astfel timp de o generație sau două vom fi mult mai pricepuți la nivel de cultură să umblăm cu Dumnezeu. Până atunci trebuie să începem de unde suntem și să pornim de aici. Nu știu niciun alt mod.

Fie ca bogăția de binecuvântări ale lui Dumnezeu să fie peste viața ca când umbli pe calea vieții **supranaturale în mod natural!**

Recapitularea unui puncte importante din Capitolul Treisprezece

- Scopul acestei cărți nu este stabilească o nouă teologie.
 - Viața nu trebuie să fie o teologie, ci pur și simplu „viață“.
 - Scopul acestei cărți este să avem o experiență mai profundă cu Dumnezeu, nu o teologie nouă.
 - Noi ar trebui pur și simplu să lăsăm ca viața să fie o întâlnire continuă, dinamică, în creștere cu Dumnezeul Atotputernic, nu bucăți de teologie.
 - Pentru mine, tot ce am spus se reduce la jurnal și la întâlnire divină zilnică. Asta este viața pentru mine. Așa trăiesc eu pe baza adevărurilor din această carte.
- Așa îți recomand să trăiești pe baza adevărurilor din această carte.

Gândiți-vă și discutați

- De ce suntem atât de predispuși să transformăm noile înțelegeri în noi teologii? Este înțelept? Este potrivit? Este necesar? Este vreun prejudiciu în transformarea unei noi experiențe cu Dumnezeu într-o nouă teologie? Dacă da, care este prejudiciul?
- Teologia se concentrează asupra minții, sau asupra inimii? Teologia este viață, sau o acoperire a vieții? Creștinii ar trebui să se concentreze asupra experimentării lui Dumnezeu în viață, sau asupra unei teologii despre Dumnezeu? Unde ai investit tu cea mai mare energie în calitate de creștin?

- Teologia unește sau divide Biserica? Putem testa un lucru după roadele lui? Dacă teologia divide Biserica, putem spune că roada unui accent prea mare pus pe teologie este rea? Sau ar fi mai bine să spunem că „Eu“ am teologia corectă și celelalte 2.300 de denominații creștine se înșală? Ce crezi despre asta?

- Isus a pus accentul pe teologie sau pur și simplu a manifestat puterea lui Dumnezeu în experiențele vieții? A încercat El să desființeze teologia prin vorbele simple, însă profunde: „Dar Eu vă spun...?“ Ce îi atrăgea pe oameni la Isus?

- **Jurnal** – Scrie următoarele întrebări în partea de sus a paginii în jurnalul tău. „Doamne, Te rog să-mi vorbești despre adevărurile din această carte și despre modul cum se leagă ele de teologie! Există valoare în teologie? Dacă da, care este aceasta? Există pericol în teologie? Dacă da, care este acesta?“ Notează răspunsurile pe care ți le dă El. Vino pregătit să le împărtășești cu grupul tău mic.

APENDICE A

Poți auzi vocea lui Dumnezeu

Creștinismul este unic printre religii pentru că este singurul care oferă o relație personală cu Creatorul care începe aici și acum și durează o veșnicie. Isus a spus că „Viața veșnică este acesta, să-L *cunoască pe Dumnezeu*“ (Ioan 17:2).

Din nefericire, mulți oameni din Biserică ratează marea binecuvântare a părtășiei cu Domnul nostru pentru că noi ne-am pierdut abilitatea de a recunoaște vocea Lui din noi. Deși avem promisiunea că „oile Mele Îmi aud vocea“, prea mulți credincioși sunt înfometați după această relație intimă care, numai ea, poate satisface dorințele inimii lor.

Eu eram una dintre aceste oi care era surdă la Păstorul ei, până când Domnul mi-a revelat patru chei foarte simple (găsite în Habacuc 2:1, 2) care descuie comoara vocii Lui.

Cheia #1 – Vocea lui Dumnezeu în inima ta sună adesea ca o curgere de gânduri spontane.

Habacuc știa sunetul vocii lui Dumnezeu când îi vorbea (Habacuc 2:2). Ilie îl descrie ca pe un susur blând și subțire (I Împărați 19:12). Eu am căutat întotdeauna o voce interioară **audibilă** și Dumnezeu vorbește uneori așa. Dar am descoperit că de obicei **vocea lui Dumnezeu vine ca gânduri, viziuni, emoții și impresii spontane.**

De exemplu, nu ți s-a întâmplat să fii la volan și **să îți vină un gând** să te rogi pentru o anumită persoană?

Nu ai crezut că Dumnezeu era Cel care îți spunea să te rogi? Cum a sunat vocea lui Dumnezeu? Era o voce audibilă sau era un gând spontan care ți-a venit în minte?

Experiența indică faptul că noi percepem comunicarea la nivel de duh ca pe niște gânduri, impresii și viziuni spontane, și Scriptura confirmă asta în multe moduri.

De exemplu, o definiție a *paga*, un cuvânt ebraic pentru mijlocire, este „o întâlnire întâmplătoare sau o intersecție accidentală“.

Când Dumnezeu pune oameni pe inima noastră, El o face prin *paga*, un gând întâlnit întâmplător care ne intersectează „accidental“ mintea.

Așadar, când vrei să auzi de la Dumnezeu, acordează-te la întâlnirea întâmplătoare sau la gândurile spontane.

Cheia #2 – Liniștește-te ca să poți percepe curgerea de gânduri și emoții de la Dumnezeu din interiorul tău.

Habacuc a spus „M-am dus la locul meu de strajă...” (Habacuc 2:1). Habacuc știa că pentru a auzi gândurile interioare liniștite, spontane, ale lui Dumnezeu trebuia întâi să meargă într-un loc liniștit și să-și liniștească propriile gânduri și emoții. Psalmul 46:10 ne încurajează să ne oprim și să știm că El este Dumnezeu. Aceasta este o cunoaștere interioară profundă (curgere spontană) în duhurile noastre pe care fiecare dintre noi o poate experimenta când își liniștește carnea și mintea. Dacă nu suntem liniștiți vom percepe doar propriile noastre gânduri.

Să-L iubești pe Dumnezeu printr-un cântec liniștit este o modalitate foarte eficientă de a te liniști. (Vezi II Împărați 3:15.) După ce mă închin și mă liniștesc pe dinăuntru, mă deschid spre acea curgere spontană. Dacă îmi vin gânduri despre lucruri pe care am uitat să le fac, le notez și le alung. Dacă îmi vin gânduri de vinovăție și nevrednicie, mă pocăiesc pe deplin, primesc curățarea sângelui Mielului și îmbrac haina Lui de neprihănire, văzându-mă imaculat înaintea lui Dumnezeu (Isaia 61:10; Coloseni 1:22).

Pentru a primi cuvântul pur al lui Dumnezeu, este foarte important ca inima mea să fie focusată corect atunci când mă liniștesc, pentru că focusul meu este sursa curgerii intuitive. Dacă îmi ațintesc ochii la Isus, curgerea intuitivă vine de la Isus. Dar dacă îmi ațintesc ochii la vreo dorință a inimii mele, curgerea intuitivă vine din acea dorință. Pentru a avea o curgere pură trebuie să mă liniștesc și să îmi ațintesc ochii cu grijă la Isus. Repet, închinare liniștită înaintea Regelui și primirea liniștii care urmează destul de ușor după asta.

Ațintește-ți ochii la Isus (Evrei 12:2), liniștindu-te în prezența Lui și împărtășind cu El ce este în inima ta.

Gândurile spontane vor începe să curgă de la tronul lui Dumnezeu spre tine și vei conversa cu adevărat cu Regele Regilor!

Cheia #3 – Când te rogi, ațintește-ți ochii inimii la Isus, văzând în Duhul visele și viziunile Dumnezeului Atotputernic.

Habacuc a spus: „Mă voi uita să văd“ și Dumnezeu a spus: „Scrie profeția“ (Habacuc 2:1,2). Habacuc chiar căuta o viziune în timp ce se ruga. El și-a descis ochii inimii și s-a uitat în lumea spirituală să vadă ce vrea Dumnezeu să-i arate. Aceasta este o idee interesantă.

Dumnezeu a vorbit întotdeauna prin vise și viziuni și El a spus specific că ele vor veni la cei peste care va fi turnat Duhul Sfânt (Fapte 2:1-4, 17).

Eu nu mă gândisem niciodată să-mi deschid ochii inimii și să caut viziune. Dar am ajuns să cred că este exact ce vrea Dumnezeu să fac. El mi-a dat ochi în inimă pentru a vedea în duhul viziunea și mișcarea Dumnezeului Atotputernic. Este o lume spirituală activă împrejurul nostru, plină de îngeri, demoni, Duhul Sfânt, Tatăl omniprezent și Fiul Lui omniprezent, Isus. Singurul motiv pentru care nu vedeam această realitate este necredința sau lipsa de cunoștință.

Pentru a vedea, trebuie să ne uităm. Daniel a văzut o viziune în mintea lui și a spus: „Am văzut... mă uitam... m-am uitat“ (Daniel 7:2,9,13). Când mă rog, Îl caut pe Isus și Îl privesc când îmi vorbește, făcând și spunând lucrurile care sunt pe inima Lui. Mulți creștini vor descoperi că e suficient să se uite ca să vadă, în același mod în care primesc gândurile spontane. Isus este Emanuel, Dumnezeu cu noi (Matei. 1:23). Atât este de simplu. Îl poți vedea pe Hristos prezent lângă tine deoarece **Hristos este prezent lângă tine**. De fapt, viziunea poate veni atât de ușor încât vei fi ispitit să o respingi, gândindu-te că ești doar tu. Dar dacă insiști în a nota aceste viziuni îndoiala ta va fi biruită în curând de credință, pe măsură ce recunoști că numai în Dumnezeul Atotputernic se putea naște conținutul lor.

Isus a demonstrat abilitatea de a trăi pe baza contactului constant cu Dumnezeu, declarând că El nu a făcut nimic de la El, ci numai ce **L-a văzut pe Tatăl că face și L-a auzit pe Tatăl că spune** (Ioan 5:19,20,30). **Ce mod incredibil de a trăi!**

Pentru tine este posibil să trăiești pe baza inițiativei divine așa cum a făcut Isus? Da! Privește țintă la Isus. Perdeaua a fost ruptă, dând acces în imediata prezență a lui Dumnezeu, și El te cheamă să te apropii (Luca. 23:45; Evrei. 10: 19-22). „Mă rog să vi se lumineze ochii inimii...“

Cheia #4 – Jurnalul, notarea rugăciunilor tale și a răspunsurilor lui Dumnezeu, aduce o mare libertate în auzirea vocii lui Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus lui Habacuc să scrie profeția (Habacuc 2:2). Aceasta nu a fost o poruncă izolată. Scripturile consemnează numeroase exemple de rugăciuni ale unor persoane și răspunsuri ale lui Dumnezeu (de exemplu, Psalmi, mulți dintre profeți, Apocalipsa).

Eu numesc acest proces „jural în ambele direcții“ și l-am descoperit a fi un catalizator fabulos pentru a discerne clar curgerea interioară spontană a lui Dumnezeu, pentru că atunci când scriu în jurnal **pot să scriu în credință pentru perioade mari de timp**, crezând pur și simplu că este Dumnezeu. Știu că ce cred că am primit de la Dumnezeu trebuie testat, dar testarea presupune îndoială și îndoiala blochează comunicarea divină, deci nu vreau să testez în timp ce încerc să primesc. Cu jurnalul, pot primi în credință, știind că atunci când curgerea se termină **pot să o testez și să o examinez cu atenție**, asigurându-mă că se aliniază cu Scriptura.

Vei fi uimit când vei scrie în jurnal. Îndoiala te poate împiedica la început, dar alung-o, reamintindu-ți că este un concept biblic și că Dumnezeu este prezent, vorbindu-le copiilor Lui. Relaxează-te. Când ne oprim din **lucrările noastre** și intrăm în odihna Lui, Dumnezeu este liber să curgă (Evrei 4:10). Așează-te confortabil, ia foaie și pix, zâmbește și îndreaptă-ți atenția spre Domnul în laudă și închinare, căutând fața Lui.

După ce scrii întrebarea pentru El, liniștește-te, ațintindu-ți ochii la Isus. Deodată vei avea un gând foarte bun. Nu te îndoii de el; pur și simplu notează-l. Mai târziu, când citești jurnalul, și tu vei fi binecuvântat să descoperi că într-adevăr dialoghezi cu Dumnezeu.

Câteva note de final: O fundație vitală pentru a auzi vocea Lui în inima ta este să-L cunoști pe Dumnezeu prin Biblie, deci trebuie să ai un angajament solid să știi Scripturile și să asculți de ele. De asemenea, este foarte important pentru creșterea și siguranța ta să ai consilieri spirituali statornici. Toate direcțiile majore care vin prin scrierea jurnalului ar trebui să fie confirmate de sfătuitoarii tăi înainte de a acționa conform lor.

APENDICE B

Alte cărți pe această temă

Pentru cititorul interesat care se bucură să studieze câteva cărți pe aceeași temă pentru a crește în această direcție, eu le recomand pe cele de mai jos. Această recomandare nu ar trebui să fie luată ca un acord total al meu cu tot ce scrie în aceste cărți. Nu sunt de acord nici măcar cu tot ce e în cărțile mele la câțiva ani după ce le-am scris! Dar ele oferă multe informații utile.

Prezența care vindecă de Leanne Payne

Să rămânem de Andrew Murray

Dumnezeul Nelimitat de Norman Grubb (toate cărțile lui Norman Grubb tratează această temă)

Cum să internalizezi pe deplin această învățătură și să o faci a ta

Atinge-ți scopurile spirituale cu un „Trainer Spiritual Personal“

Pentru 1 dolar pe zi, poți avea propriul tău „antrenor“ spiritual

Toată lumea are nevoie de mentorare – de cineva care să își pună timp deoparte pentru a sta de vorbă, a te asculta, a face sugestii și a te menține motivat să îți atingi scopurile. Dar viața modernă de zi cu zi este ocupată și este greu să găsești pe cineva care să îți ia față de tine un astfel de angajament. De aceea Life Coaching a devenit o tendință atât de răspândită – sfătuitori profesioniști care își fac o carieră din a oferi atenție și orientare personale, focusate. Ei sunt foarte eficienți, dar nu toată lumea și-i poate permite.

Acum poți avea propriul tău Antrenor Spiritual Personal

Lucrarea „Comuniune cu Dumnezeu“ face posibil ca orice persoană care își permite un dolar pe zi să primească ce are nevoie, unu-la-unu, pentru a stăpâni un domeniu de creștere spirituală cum ar fi cunoașterea Bibliei, umblarea în Duhul, abilitățile de conducere, finanțele, profeția, cum să fie un părinte bun, viziunea și scopul vieții... în orice domeniu în care ești gata să lucrezi și pe care vrei să-l stăpânești poți avea un Antrenor Spiritual Personal care să te asiste spre împlinirea scopului tău.

Stai pe cale cu un antrenor

Dacă ai vrea să intri într-o formă fizică bună, un antrenor personal de fitness de la un club îți-ar putea oferi cunoștințe bazate pe experiență, răspuns la obiective și încurajarea de care ai nevoie pentru a-ți atinge scopurile legate de fitness. Un Antrenor Spiritual Personal sub auspiciile „Comuniunii cu Dumnezeu“ îți va da răspuns și atenție personală în fiecare săptămână pentru a te menține pe cale și a avansa spre atingerea scopurilor tale spirituale.

Module specializate de training îți vor oferi instrumentele de care ai nevoie pentru a crește în domeniul în care vrei.

Stăpânește un domeniu de creștere în doar trei luni

Am creat o gamă completă de module specializate de training (peste 100) care îți vor pune la dispoziție materialele și răspunsul personal de care ai nevoie pentru a stăpâni un

domeniu de creștere spirituală – nu doar „să știi ceva despre el“, ci să îl *stăpânești*. În doar 90 de zile.

Gândește-te numai, într-un an de acum înainte ai putea avea patru domenii de străpungere personală stabilite și operaționale în viața ta. De fapt, există chiar o oportunitate de a deveni tu însuși un Antrenor Spiritual Personal! Dar să vorbim întâi de tine...

Scopuri personalizate, atenție personalizată

Tu știi de ce ai cea mai mare nevoie, ce te inspiră cel mai mult, ce se aliniază cu scopurile tale în general. Când alegi din peste 100 de module de training cu ungera Duhului, ți se va desemna un Antrenor Spiritual Personal care se va conecta cu tine în fiecare săptămână pentru a te asista în a înțelege și a aplica adevărurile și experiențele pe care le acumulezi când treci prin material. Dacă poți investi doar 50 de minute pe zi și o întâlnire săptămânală cu Antrenorul tău Spiritual Personal, la telefoinsua pe email, la alegerea ta, ve vedea străpungerea în acel domeniu al vieții tale.

Imaginează-ți, vei atinge o piatră de hotar în creșterea ta spirituală la fiecare trei luni!

Training convenabil, angajament ușor de gestionat, consiliere de înaltă calitate

Noi suntem dedicați echipării și creșterii creștinilor din întreaga lume, mișcându-ne în curgerea sfătuirii și puterii care schimbă vieți a Duhului Sfânt. Deci realizăm materiale cheie disponibile pentru credincioși pentru o înscriere care presupune:

± **Aproximativ 1 dolar pe zi pentru materiale** (cărți, caiete de studiu, CD-uri sau DVD-uri, în funcție de modul),

± **plus încurajarea săptămânală unu-la-unu și răspunsul unui Antrenor Spiritual Personal pentru încă 1 dolar pe zi.**

Pentru numai 99 de dolari pentru 90 de zile obții o întâlnire săptămânală cu Antrenorul tău Spiritual Personal.

Investiția ta totală este de circa 189 de dolari pentru 90 de zile și include materiale de studiu puternice, cu ungera Duhului.

În numai 90 de zile poți stăpâni un domeniu de creștere personală.

(Există chiar și o garanție de returnare a banilor de 30 de zile)

Te poți înscrie azi și să pășești în umblarea ta spirituală, cu un Antrenor Spiritual Personal alături de tine, care să îți garanteze succesul.

Sună la numărul fără taxă: **1-800-466-6961** (716-681-4896 din afara SUA) pentru o consultație gratuită, să discuți despre scopurile tale și modulele cele mai potrivite să te ajute să le îndeplinești.

Îți vom pune la dispoziție materialele tale de studiu și informațiile de contact pentru Antrenorul tău Spiritual Personal pe mail în două zile lucrătoare.

Mai multe detalii despre cum funcționează trainingul tău de trei luni

Pentru o listă completă a modulelor de training sau pentru a citi secțiunea noastră de Întrebări Frecvente, mergi la www.cwgministries.org/pst. Sigur vei găsi materiale utile și practice care îți vor propulsa creșterea spirituală în doar trei luni. Vei avea parte de o străpungere spirituală în umblarea ta zilnică *pentru mai puțin decât cheltuie majoritatea oamenilor în fiecare zi pentru o ceașcă de cafea!*

Să începem!

Modulul de bază pentru toți cursanții noștri este **Comuniune cu Dumnezeu**. Toată lumea începe trainingul aici, deoarece acesta te ajută să auzi clar vocea lui Dumnezeu, să vezi viziuni și să scrii în jurnal în ambele direcții. Aceste abilități îți vor revoluționa viața devoțională și sunt folosite în fiecare modul ulterior de training.

Poți achiziționa modulul de pe site-ul nostru sau ne poți suna pentru ajutor la 1-800-466-4941 (numai din SUA) sau 716-681-4896.

Înscrie-te azi pentru acest modul!

Completează pur și simplu formularul online la
www.cwgministries.org/pst.

Descoperă modulele cu ungerea Duhului

DVD-uri – CD-uri – Cărți – Caiete de studiu:

Disponibile individual sau ca pachete cu discount

Ideale pentru uz personal sau în grupul mic! DVD-urile aduc în grupul vostru un învățător cu ungere, în timp ce cărțile și caietele de studiu îți garantează că vei internaliza noile abilități pe care le-ai învățat și că ești transformat complet de ele. CD-urile îți permit să recapitulezi când conduci, lucrezi sau faci exerciții, și poți angaja chiar un Antrenor Spiritual Personal pentru a te ajuta de-a lungul întregului proces, pentru 1 dolar pe zi. Sau fă un pas mai departe și devino student în învățământul de la distanță cu instructorii noștri!

Disponibile la: www.CWGMinistries.org

Telefon: 1-800-466-6961 sau 716-681-4896

4 chei pentru auzirea vocii lui Dumnezeu – 10 sesiuni

Nu ar fi minunat să auzi cu claritate vocea lui Dumnezeu în fiecare zi pentru tot restul vieții tale? Știi că Dumnezeu îți vorbește încontinuu? Știi cum sună vocea Lui? Poți primi zilnic sfătuire de la Minunatul Sfătuitor Care te învață cum să trăiești în credință, nădejde și dragoste și Care te călăuzește în cultivarea unei relații grozave cu familia și prietenii. Descoperă modele divine pentru abordarea lui Dumnezeu și patru chei foarte importante care îți vor permite să auzi clar vocea Lui în fiecare zi. Intimitatea cu Dumnezeu va fi îmbunătățită pe măsură ce înveți să discerni vocea Lui de celelalte voci care strigă pentru atenția ta și să notezi ce îți revelează Dumnezeu folosind jurnalul în ambele direcții, și tu vei confirma asta printr-o varietate de metode. VEI experimenta promisiunea lui Isus „Oile Mele aud vocea Mea“ (Ioan 10:27). Viața ta va fi transformată!

Supranatural în mod natural – Să-L manifestăm pe Hristos continuu, cu ușurință, cu putere

Cum Îl lăsăm în mod natural pe Isus să trăiască prin noi? Cum „rămânem în Hristos“? (sau „lasă și lasă-L pe Dumnezeu“)? Cum trecem de la „conștiința de sine“ la „conștiința de Hristos“? În aceste serii vei descoperi cum să te întorci la designul original al lui Dumnezeu pentru omenire, așa cum a fost arătat de Adam și Eva în Grădina Edenului. În trei sesiuni sunt discutate patru adevăruri cheie și în experiența de învățare sunt incluse două sesiuni de jurnal.

3 sesiuni – Durată medie: 35 de minute

Cum să vorbești în limbi – Este mai ușor decât o fac cei mai mulți oameni să fie!

Mark Virkler împărtășește ce l-a învățat Dumnezeu despre eliberarea darului vorbirii în limbi în viața lui și te conduce să primești și tu acest dar.

1 sesiune – Durată: 26 de minute

Cum să-L auzi pe Dumnezeu prin visele tale

– 5 sesiuni plus sesiuni practice de follow-up

Nu ar fi bine să primești sfătuire de la Dumnezeu în fiecare noapte a vieții tale, chiar și în timp ce dormi? Poți face asta, pentru că Biblia declară că Dumnezeu ne dă sfaturi noaptea prin visele noastre (Psalm 16:7)! Vom examina visele din Biblie pentru a vedea cum ilustrează ele acest principiu și cum le vorbește Dumnezeu copiilor Lui prin viziunile lor de noapte (Numeri 12:6; Fapte 2:17). Vom explora propriile noastre vise, învățând limbajul simbolic al inimilor noastre pentru a discerne înțelepciunea divină pe care ne-o revelează ele. Lasă-L pe Duhul Sfânt să fie Învățătorul tău pe măsură ce înveți să interpretezi mesajele Lui către tine din visele tale!

Cum să umbli prin Duhul – Să definim senzațiile Duhului ca să putem umbla în Duhul

Numai când slujim în ungera Duhului Sfânt putem atinge eficient inimile altora. Acest curs practic te învață cum să-L simți pe Duhul Sfânt Care trăiește în tine, cum să ajungi să Îl cunoști ca pe o Persoană și cum să eliberezi puterea Lui pentru a vindeca oameni care suferă.

9 sesiuni – Durată medie: 50 de minute

Învățătura cu ungera Duhului – 3 sesiuni

Descoperă cum poți fi un comunicator călăuzit de Duhul. Ca părinte, coleg sau prieten, vrei abilitatea de a simți inima altcuiva și de a comunica direct, de la inimă la inimă.

Acest training este pentru toată lumea! Când predai, trebuie să faci din oră un timp de experimentare a lui Dumnezeu și de percepere a transmisiei curgerii de viață a prețiosului Duh Sfânt printre participanți. Să înveți trebuie să fie mult mai mult decât un studiu despre Dumnezeu. Trebuie să fie o experiență *cu Dumnezeu*. Acest training te va învăța cum să faci ca fiecare experiență de învățare sau clasă să fie un timp de întâlnire cu Domnul, în care fiecare să primească împărtășirea ungerii Duhului Sfânt.

Echipe de slujire formate din cinci membri!

Darurile unice dau echipele câștigătoare!

Vei avea mult mai mult succes învățând să te înconjori de echipe formate din cinci membri. Biblia declară că în mulțimea sfetnicilor este siguranță (Proverbe 11:14). Descoperă un mod practic de a crea echipe care să te sfătuiască în fiecare domeniu din viața ta și de a te asigura că acești oameni împreună manifestă cele cinci motivații ale inimii din Efeseni 4:11 (apostol, profet, evanghelist, pastor și învățător). Când primești reacții de la fiecare din echipa ta primești o varietate de perspective și o revelație de ansamblu mult mai bună despre cum să avansezi eficient în orice domeniu urmărești.

Sfătuit de Dumnezeu – Plinătate emoțională prin auzirea vocii lui Dumnezeu

Nu trebuie să suferi pentru totdeauna. Există un sfârșit al durerii.

Un cuvânt chiar de la Domnul vindecă inima frântă. Toate cărțile despre „cum să” nu vor putea face niciodată ce poate face un cuvânt *rhema* de la Dumnezeu pentru omul dinăuntru. Îl vom lăsa pe Dumnezeu să le vorbească inimilor noastre și să ne sfătuiască în legătură cu presiunile emoționale de bază ale vieții. Acestea includ mânia, îndoiala, depresia, condamnarea și inferioritatea. Vom învăța să-L lăsăm pe Dumnezeu să pună în loc opusul, pe măsură ce vocea Lui eliberează harul Lui în inimile noastre.

Cei pe care Fiul îi face liberi sunt cu adevărat liberi.

13 sesiuni – Durată medie: 30 de minute

Viața lui Hristos

Explorează în profunzime cea mai măreață viață trăită vreodată, aceea a Domnului și Mântuitorului, Isus Hristos. Învață ce a predat El. Vezi cum a trăit El. Plimbă-te cu El pe malul Mării Galileei. Lasă-L să-i vorbească direct inimii tale când călătorești cu El. Când ucenicii au umblat cu Isus pe drumul Emausului ei și-au spus unii altora: „*Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?*“ La fel, Duhul Sfânt ne poate explica azi Scripturile și ne poate da înțelegere și revelație (Efeseni 1:17, 18) când medităm la Evangheliile, Matei, Marcu, Luca și Ioan. Fie să învățăm să-L radiem pe Hristos!

Rugăciuni care vindecă inima – 13 sesiuni

Ai obosit de rugăciuni ineficiente pentru vindecare? Învață cum poți experimenta vindecare deplină de rănilor din inima ta folosind rugăciuni specifice fiecărei răni a inimii. Aceste șapte rugăciuni supranaturale îți vor permite să folosești limbajul inimii pentru a rupe păcate generaționale și blesteme, a dezlega legături sufletești, a înlocui convingeri negative cu promisiunile lui Dumnezeu, a renunța la jurăminte interioare, a primi viziune divină, a rupe blestemele cuvintelor rostite peste tine și a alunga orice întăritură demonică ce s-a legat de aceste răni interioare. Te vom învăța să păstrezi vindecarea călăuzindu-te printr-o experiență de meditație biblică intensivă în care să primești cunoaștere revelată de la Dumnezeu, care închide ușile astfel încât vrăjmașul să nu se poată întoarce.

Trusa medicală Vindecare Divină – Fă ca rugăciunea de vindecare să fie mai eficientă

Descoperă numeroase sugestii practice pentru a face mai eficientă rugăciunea pentru vindecare fizică. Acest DVD presupune că tu crezi în vindecare divină și că ești interesat să înveți despre abordările specifice ale rugăciunii și despre sfaturi descoperite pentru a crește ungera de vindecare.

1 sesiune – Durată: 26 de minute

Cumpără CD-uri, DVD-uri, caiete de studiu și Programa pentru grupuri mici la

www.CWGMinistries.org

Comenzi: 1-800-466-6961 (716-681-4896 din afara SUA)

Titlurile sesiunilor și durata lor sunt enumerate la
www.CWGMinistries.org (Small Group Curriculum)

Cum poți asimila pe deplin principiile din această carte:

Extinde-o la un curs de colegiu de trei luni

de învățământ la distanță

la Christian Leadership University

Când meditezi la adevărurile revelate în contextul unui curs la Christian Leadership University ți se cere să asimilezi complet principiile care schimbă viața.

Nimic nu e lăsat la voia întâmplării. Vei învăța ce trebuie să înveți și viața ta va fi transformată de puterea Duhului Sfânt.

REN204 Supranatural în mod natural (3 credite)

Acest curs descoperă adevărul revelat în Galateni 2:20, că nu trăiești tu, ci Hristos trăiește în tine. Odată ce treci de la conștiința de sine la conștiința de Hristos multe dintre problemele tale vor dispărea în lumina slavei Lui. Materialul de curs include *Supranatural în mod natural*, *Marele Mister*, *Rămâi în Hristos*, două CD-uri de Mark Virkler și o programă extensivă de curs.

Ar trebui să investești circa o oră pe zi timp de 12 săptămâni pentru a termina acest curs. Ți se va repartiza un instructor disponibil pentru tine pe internet, la telefon și prin mailuri periodice. Anumite teme necesare vor fi prezentate instructorului tău pentru notare.

Catalogul Christian Leadership University:

www.cluonline.com

Înscrie-te la: **www.cluonline.com/apply**

1-800-466-6961

Christian Leadership University

Să aduci vocea lui Dumnezeu în experiența ta de învățare

O universitate fără Ziduri

Obține o diplomă de Licență, Master sau Doctorat în oricare dintre domeniile:

Studii biblice

Arte creștine

Consiliere creștină

Antreprenoriat creștin

Conducere creștină

Vindecare divină

Mijlocire

Lucrare

Misiune și Evanghelizare

Slujire profetică

Teologie

Lucrarea de închinare

Lucrarea cu tinerii

Obține o diplomă cu ungerea Duhului – De acasă!

Ești invitat să experimentezi puterea care transformă vieți a vocii lui Dumnezeu, care este punctul central al programului de învățământ la distanță al Christian Leadership University. De ce să optezi pentru o educație seacă dacă poți, prin perseverență profundă, să primești revelație divină la fiecare pas al călătoriei tale educaționale?

Cauți...

...un stil de învățare **practic**, relevant, care se concentrează asupra problemelor din lumea reală și dezvoltă abilități puternice, care îmbunătățesc viața?

...o *experiență* adevărată de învățare în care **Îl întâlnești pe Duhul Sfânt** și primești revelația Lui divină despre un subiect?

...o **alternativă** la stilul tradițional de ore, cu lecturi, memorarea unor informații triviale și repetarea unor informații seci?

...un program **care nu este scump** și este **flexibil** și care poate fi personalizat în întregime în funcție de nevoile și dorințele tale?

Dacă da, CLU este alegerea potrivită pentru *tine*!

Sună la 1-800-466-6961 sau
vizitează **www.cluonline.com** astăzi
pentru **streaming audio** *gratuit*
4 chei pentru a auzi vocea lui Dumnezeu